

**Ανακοίνωση της Επιτροπής — Εγχειρίδιο για τη μεταφορά καταδίκων και ποινών στερητικών της  
ελευθερίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση**

(2019/C 403/02)

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ**

	Σελίδα
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΜΗΣΕΩΝ .....	5
ΠΡΟΛΟΓΟΣ .....	6
ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ .....	6
1. Επισκόπηση .....	6
1.1. Κύρια χαρακτηριστικά της απόφασης-πλαισίου .....	7
1.1.1. Διαβίβαση .....	8
1.1.2. Πιστοποιητικό .....	8
1.1.3. Καταδικαστική απόφαση .....	8
1.1.4. Ποινή .....	8
1.1.5. Το κράτος έκδοσης και το κράτος εκτέλεσης .....	9
1.2. Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης .....	9
1.3. Έννομα αποτελέσματα των αποφάσεων-πλαισίων της ΕΕ .....	9
1.4. Άρθρο 267 της ΣΛΕΕ: Διαδικασία έκδοσης προδικαστικής απόφασης .....	10
ΜΕΡΟΣ Ι: ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ .....	10
2. Απαιτήσεις για τη διαβίβαση .....	10
2.1. Πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου .....	10
2.1.1. Προσωπικό πεδίο εφαρμογής .....	10
2.1.2. Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής .....	10
2.1.3. Χρονικό πεδίο εφαρμογής .....	11
2.2. Αρμόδιες αρχές .....	11
2.3. Επιλογή του κράτους εκτέλεσης .....	11
2.3.1. Σενάρια βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 1 .....	11
2.3.2. Μεταφορά στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδίκου στο οποίο ζει [άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α)] .....	12
2.3.3. Μεταφορά προς το κράτος μέλος στο οποίο θα μεταχθεί το πρόσωπο [άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β)] .....	12
2.3.4. Μεταφορά προς οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος που συναινεί στη μεταφορά [άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ)] .....	12
2.4. Συναίνεση έπειτα από ενημέρωση του καταδίκου .....	13
2.5. Συναίνεση του κράτους εκτέλεσης .....	13
2.6. Γνώμη του καταδίκου .....	14
2.7. Αξιολόγηση της κοινωνικής επανένταξης .....	14
2.7.1. Το κράτος έκδοσης πρέπει να πεισθεί .....	14
2.7.2. Διαβούλευση με το κράτος εκτέλεσης κατά περίπτωση .....	14

2.7.3. Ορισμός της κοινωνικής επανένταξης .....	15
2.7.4. Τρόποι εκτέλεσης της ποινής .....	15
2.8. Ο κατάλογος των 32 αδικημάτων για τα οποία χωρεί παράδοση χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιύνου .....	15
2.9. Ευάλωτες ομάδες: ανήλικοι παραβάτες και παραβάτες με διανοητικές διαταραχές και μεταφορά μέτρων ψυχιατρικής ή ιατρικής μέριμνας .....	16
2.10. Συνεκτίμηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων από το κράτος έκδοσης .....	16
3. Διαδικασία διαβίβασης .....	17
3.1. Δικαίωμα κίνησης της διαδικασίας .....	17
3.2. Διαδικασία εξασφάλισης της γνώμης του καταδίκου .....	17
3.3. Κοινοποίηση προς τον κατάδικο (άρθρο 6 παράγραφος 4 και έντυπο του παραρτήματος II) .....	18
3.4. Έγγραφα προς διαβίβαση .....	18
3.4.1. Πιστοποιητικό .....	18
3.4.2. Καταδικαστική απόφαση .....	19
3.5. Χρήσιμες συμπληρωματικές πληροφορίες από το κράτος έκδοσης .....	22
3.6. Διαβίβαση .....	22
3.7. Αίτηση παροχής πληροφοριών σχετικά με τις διατάξεις περί ενδεχόμενης πρόωρης ή υπό όρους αποφυλάκισης .....	22
3.8. Αίτηση προσωρινής σύλληψης .....	23
3.9. Ανάκληση του πιστοποιητικού .....	23
ΜΕΡΟΣ II: ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ .....	24
4. Διαδικασία αναγνώρισης .....	24
4.1. Προθεσμία για τη λήψη της απόφασης σχετικά με την αναγνώριση και ένδικα μέσα κατά της απόφασης μεταφοράς ....	24
4.2. Αίτηση για μετάφραση της απόφασης .....	24
4.3. Αναβολή .....	24
4.4. Προσωρινή σύλληψη .....	25
5. Απόφαση για την αναγνώριση και εκτέλεση .....	25
5.1. Γενικό καθήκον αναγνώρισης και εκτέλεσης .....	25
5.2. Συναινέση του κράτους εκτέλεσης .....	25
5.3. Ο κατάλογος των 32 αδικημάτων για τα οποία δεν πραγματοποιείται έλεγχος του διττού αξιοποιύνου .....	25
5.4. Προσαρμογή της ποινής .....	26
5.5. Λόγοι μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης .....	27
5.5.1. Ελλιπές ή εσφαλμένο πιστοποιητικό [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α)] .....	27
5.5.2. Μη συμμόρφωση με τα κριτήρια διαβίβασης [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο β)] .....	27
5.5.3. Ne bis in idem [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο γ)] .....	27
5.5.4. Απουσία διττού αξιοποιύνου [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο δ)] .....	27
5.5.5. Παραγραφή της εκτέλεσης της ποινής [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο ε)] .....	28
5.5.6. Ασυλία σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο στ)] .....	28
5.5.7. Ηλικία έναρξης της ποινικής ευθύνης [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο ζ)] .....	28

5.5.8. Το υπόλοιπο της ποινής προς έκτιση είναι πολύ μικρό (άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο η) .....	28
5.5.9. Ερήμην δίκες [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο θ)] .....	28
5.5.10. Δίωξη για αδικήματα που τελέστηκαν πριν από τη μεταφορά [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο ι)] .....	29
5.5.11. Μέτρο ψυχιατρικής ή ιατρικής μέριμνας ή άλλο μέτρο που συνεπάγεται στέρηση της ελευθερίας [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο κ)] .....	30
5.5.12. Εξωεδαφικότητα [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο λ)] .....	30
5.6. Μερική αναγνώριση και εκτέλεση .....	30
6. Μεταφορά του καταδίκου .....	30
6.1. Προθεσμίες για τη φυσική μεταφορά .....	30
6.2. Διαμεταγωγή μέσω άλλου κράτους μέλους .....	30
6.3. Έξοδα μεταφοράς .....	31
6.4. Ταξιδιωτικά έγγραφα .....	31
7. Εκτέλεση της ποινής .....	31
7.1. Δίκαιο που διέπει την εκτέλεση .....	31
7.2. Αφαίρεση .....	31
7.3. Πρόωρη και υπό όρους αποφυλάκιση .....	31
7.4. Αμνηστία, χάρη .....	31
7.5. Αναθεώρηση της καταδικαστικής απόφασης .....	32
7.6. Δικαίωμα εκτέλεσης της καταδικαστικής απόφασης .....	32
7.7. Καθήκοντα επικοινωνίας και ενημέρωσης .....	32
8. Κανόνας ειδικότητας .....	49
ΜΕΡΟΣ III ΔΙΑΦΟΡΑ .....	33
9. Επικοινωνία μεταξύ των αρμοδίων αρχών στα διάφορα στάδια της διαδικασίας .....	33
10. Σχέση με άλλες συμφωνίες .....	34
11. Σύνδεση με άλλες πράξεις σχετικά με τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις .....	34
11.1. Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης .....	34
11.2. Άλλες πράξεις .....	35
11.2.1. Οδηγία 2012/29/ΕΕ για τα δικαιώματα των θυμάτων .....	35
11.2.2. Απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους και των εναλλακτικών κυρώσεων ....	35
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I – Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ, ανεπίσημη ενοποιημένη έκδοση .....	37
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II – Πιστοποιητικό μεταφοράς .....	52
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III – Κοινοποίηση προς τον κατάδικο .....	58
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV – Διάγραμμα ροής της απόφασης-πλαισίου 2008/909/ΔΕΥ .....	59
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V – Πηγές πληροφοριών .....	60
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI – Κατάλογος αποφάσεων του Δικαστηρίου σχετικά με την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ .....	61
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII – Κατάλογος αποφάσεων του Δικαστηρίου σχετικά με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 .....	62

## ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΗΜΗΣΕΩΝ

ΣΕΣΣ	Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν της 19ης Ιουνίου 1990
ΕΕΣ	Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης
ΕΣΔΑ	Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών
ΕΔΔΑ	Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου
ΕΔΔ	Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο σε ποινικές υποθέσεις
EuroPris	Ευρωπαϊκή οργάνωση φυλακών και σωφρονιστικών υπηρεσιών
Απόφαση-πλαίσιο 2002/584	Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών
Η απόφαση-πλαίσιο	Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση
Απόφαση-πλαίσιο 2008/947	Απόφαση-Πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων
Απόφαση-πλαίσιο 2009/299	Απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαισίων 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, διά του τρόπου αυτού, των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη
Συνθήκη ΕΕ	Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση
ΣΔΕΕ	Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Οδηγία για τα δικαιώματα των θυμάτων	Οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου
Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983	Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, της 21ης Μαρτίου 1983, για τη μεταφορά καταδικών
Πρόσθετο πρωτόκολλο του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1997	Πρόσθετο πρωτόκολλο της 18ης Δεκεμβρίου 1997 στη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη μεταφορά καταδικών

## Δήλωση αποποίησης ευθύνης:

Το παρόν εγχειρίδιο δεν έχει νομικά δεσμευτικό χαρακτήρα ούτε είναι εξαντλητικό. Δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το ισχύον δίκαιο της Ένωσης και τη μελλοντική του εξέλιξη. Επίσης, δεν προδικάζει την τυχόν αυθεντική ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

## ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σκοπός του παρόντος εγχειριδίου είναι να παράσχει στα κράτη μέλη και στις ορισθείσες αρμόδιες αρχές τους πρακτική καθοδήγηση σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008 (εφεξής «η απόφαση-πλαίσιο»), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με τις ερήμην δίκες <sup>(1)</sup> (εφεξής «απόφαση-πλαίσιο 2009/299»). Ως ημερομηνία εφαρμογής της απόφασης-πλαίσιο ορίστηκε η 5η Δεκεμβρίου 2011. Κατά την εκπόνηση του παρόντος εγχειριδίου, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις απόψεις που εξέφρασαν επαγγελματίες σε πολυάριθμες συνεδριάσεις εμπειρογνομόνων, οι οποίες διοργανώθηκαν σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή οργάνωση φυλακών και σωφρονιστικών υπηρεσιών (εφεξής «EuroPris»), και στο πλαίσιο των οποίων οι συμμετέχοντες αντάλλαξαν πληροφορίες σχετικά με τις προκλήσεις και τα εμπόδια κατά την εφαρμογή της εν λόγω πράξης και κατά την εκτέλεση μεταφορών κρατουμένων στην πράξη <sup>(2)</sup>. Επιπλέον, για την κατάρτιση σχεδίου εγγράφου, ζητήθηκε η γνώμη των εμπειρογνομόνων που προσκλήθηκαν από την Επιτροπή. Στις 5 Φεβρουαρίου 2014 δημοσιεύθηκε έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιο <sup>(3)</sup>.

Το εγχειρίδιο είναι διαθέσιμο στο διαδίκτυο, στην ακόλουθη διεύθυνση: <https://e-justice.europa.eu> και στον ιστότοπο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου (εφεξής «ΕΔΔ») <sup>(4)</sup> σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

Πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιο και οι δηλώσεις των διαφόρων κρατών μελών διατίθενται στον ιστότοπο του ΕΔΔ <sup>(5)</sup>.

Ένα πολύτιμο έγγραφο, το οποίο περιέχει πρακτικές κατευθυντήριες γραμμές, είναι το εγχειρίδιο «Resource Book on the Transfer of Sentenced Persons» της EuroPris <sup>(6)</sup>.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ένας από τους στόχους της Eurojust είναι να διευκολύνει την εκτέλεση αιτήσεων και αποφάσεων δικαστικής συνεργασίας, μεταξύ άλλων αιτήσεων και αποφάσεων που βασίζονται σε πράξεις με τις οποίες υλοποιείται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης. Ως εκ τούτου, η Eurojust μπορεί να ενεργεί ως διαμεσολαβητής και συντονιστής σε περιπτώσεις μεταφοράς κρατουμένων <sup>(7)</sup>.

Οι πληροφορίες που περιέχονται στο παρόν εγχειρίδιο έχουν επικαιροποιηθεί έως την 1η Ιουλίου 2019.

## ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

### 1. Επισκόπηση

Οι δικαστικές σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών βασίζονται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη προς τα νομικά συστήματα των λοιπών κρατών μελών, η οποία επιτρέπει στο κράτος εκτέλεσης να αναγνωρίζει τις αποφάσεις των αρχών του κράτους έκδοσης με περιορισμένες μόνο δυνατότητες αντίταξης σε αυτή την αναγνώριση.

Τις τελευταίες δεκαετίες αποτελεί συχνότερο φαινόμενο τα κράτη μέλη να καταδικάζουν και να επιβάλλουν σε πολίτες άλλων κρατών μελών της ΕΕ ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας <sup>(8)</sup>. Τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα στοιχεία <sup>(9)</sup> δείχνουν ότι το ποσοστό πολιτών άλλων κρατών μελών της ΕΕ επί του συνολικού πληθυσμού των φυλακών ανά κράτος μέλος κυμαίνεται από 0,3 % (PL και RO) έως 39,4 % (LU). Ορισμένοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται φυλακισμένοι. Ωστόσο, ορισμένοι από αυτούς ενδέχεται να απελαθούν μετά την έκταση της ποινής.

Για πολλούς καταδικασθέντες πολίτες των κρατών μελών της ΕΕ, η εκτέλεση της ποινής στο κράτος μέλος καταδίκης ενδέχεται να μην αποτελεί τη βέλτιστη επιλογή για την κοινωνική τους επανένταξη.

Η απόφαση-πλαίσιο αυξάνει τις πιθανότητες μεταφοράς αλλοδαπού καταδίκου σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ με σκοπό τη βελτίωση της επανένταξης του προσώπου.

Η απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται σε όλους τους πολίτες της ΕΕ και υπηκόους τρίτων χωρών που βρίσκονται σε κράτος μέλος της ΕΕ. Ωστόσο, όσον αφορά αλλοδαπούς υπηκόους οι οποίοι δεν διαμένουν σε κράτος μέλος της ΕΕ, εφαρμόζονται άλλες διεθνείς πράξεις δικαστικής συνεργασίας, όπως η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, της 21ης Μαρτίου 1983, για τη μεταφορά καταδίκων (εφεξής «σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983») και το

<sup>(1)</sup> Η απόφαση-πλαίσιο 2009/299 τροποποίησε την απόφαση-πλαίσιο με την αντικατάσταση του προβλεπόμενου στην απόφαση-πλαίσιο λόγου άρνησης που βασίζεται σε ερήμην διαδικασία. Οι εν λόγω διατάξεις αφορούν περιπτώσεις στις οποίες δικαστική αρχή εκτέλεσης παρέλαβε αίτηση η οποία αφορά την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας στο κράτος μέλος έκδοσης στην οποία δεν παρέστη το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Το παρόν εγχειρίδιο περιλαμβάνει το ενοποιημένο κείμενο της απόφασης-πλαίσιο και το πιστοποιητικό, λαμβανομένων υπόψη των προαναφερόμενων τροποποιήσεων.

<sup>(2)</sup> Βλέπε [www.europris.org](http://www.europris.org)

<sup>(3)</sup> COM(2014) 57 final της 5ης Φεβρουαρίου 2014, σ. 5.

<sup>(4)</sup> <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/>

<sup>(5)</sup> [https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/EJN\\_Library\\_StatusOfImpByCat.aspx?CategoryId=36](https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/EJN_Library_StatusOfImpByCat.aspx?CategoryId=36)

<sup>(6)</sup> <https://www.europris.org/file/europris-resource-book-on-the-transfer-of-sentenced-prisoners-under-eu-framework-decision-909/>

<sup>(7)</sup> Άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1727 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με τον οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεργασία στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης (Eurojust) και την αντικατάσταση και την κατάργηση της απόφασης 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 138), ο οποίος εφαρμόζεται από τις 12 Δεκεμβρίου 2019.

<sup>(8)</sup> Γραφείο των Ηνωμένων Εθνών για τον έλεγχο των ναρκωτικών και την πρόληψη του εγκλήματος, *Handbook on the International Transfer of Sentenced Persons*, 2012, σ. 1, διατίθεται στον ιστότοπο: [http://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/11-88322\\_ebook.pdf](http://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/11-88322_ebook.pdf).

<sup>(9)</sup> Βλέπε ετήσιες στατιστικές του Συμβουλίου της Ευρώπης στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης, SPACE I – Prison Populations Survey 2018 Statistics, διατίθενται στον ιστότοπο: [http://wp.unil.ch/space/files/2019/04/FinalReportSPACEI2018\\_190402.pdf](http://wp.unil.ch/space/files/2019/04/FinalReportSPACEI2018_190402.pdf)

πρόσθετο πρωτόκολλο της 18ης Δεκεμβρίου 1997 της σύμβασης αυτής (εφεξής «πρόσθετο πρωτόκολλο του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1997»<sup>(10)</sup>).

Η εν λόγω σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983 αποτέλεσε επίσης μια πρώτη απάντηση για τη διευκόλυνση των διασυνοριακών μεταφορών εντός της ΕΕ. Ωστόσο, από τις 5 Δεκεμβρίου 2011, η απόφαση-πλαίσιο αντικατέστησε τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983 και το πρόσθετο πρωτόκολλό της του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1997 μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ.

Μία από τις σημαντικότερες αλλαγές που επέφερε η απόφαση-πλαίσιο σε σύγκριση με τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983 είναι η μετάβαση σε ένα υποχρεωτικό σύστημα μεταφορών κρατουμένων σε ορισμένες περιπτώσεις, με παράλληλη παροχή πολύ ευρύτερων δυνατοτήτων μεταφοράς απ' ό,τι προηγουμένως. Η ανάγκη συναίνεσης αμφοτέρων των κρατών και του ενδιαφερομένου για κάθε μεταφορά δημιουργούσε, πράγματι, δυσκολίες όσον αφορά την εφαρμογή της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983. Για την αντιμετώπιση του ζητήματος αυτού, τα μέλη της συμφωνίας Σένγκεν είχαν ήδη αποφασίσει να συμπληρώσουν τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983 με την προσθήκη της δυνατότητας «αναγκαστικής μεταφοράς». Σύμφωνα με τα άρθρα 67 έως 69 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν του 1990 (εφεξής «ΣΕΣΣ»), δεν απαιτείται συναίνεση του προσώπου στην εκτέλεση ποινής στη χώρα ιθαγένειάς του εάν έχει αποφύγει την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας διαφεύγοντας προς τη χώρα αυτή. Αυτή η καινοτομία της ΣΕΣΣ αντικατοπτρίστηκε στο πρόσθετο πρωτόκολλο του 1997 της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983.

Πρωταρχικός στόχος τόσο της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983 όσο και της απόφασης-πλαισίου είναι η διευκόλυνση της κοινωνικής επανένταξης κρατουμένων μέσω της παροχής σε αλλοδαπούς που έχουν καταδικαστεί για ποινικό αδίκημα της δυνατότητας έκτισης των ποινών τους σε άλλο κράτος μέλος.

Τέλος, η απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται στη μεταφορά κρατουμένων οι οποίοι εξακολουθούν να εκτίουν τις ποινές τους και, συνεπώς, δεν αφορά την απέλαση παραβατών οι οποίοι έχουν εκτίσει τις ποινές τους και, ως εκ τούτου, δεν αποτελούν πλέον αντικείμενο ποινικής διαδικασίας. Ωστόσο, η απόφαση-πλαίσιο θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με την ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένης της οδηγίας 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών. Το άρθρο 28 της οδηγίας αυτής ορίζει ότι πολίτες της ΕΕ μπορούν να απελαθούν από άλλο κράτος μέλος μόνο για λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφαλείας.

### 1.1. Κύρια χαρακτηριστικά της απόφασης-πλαισίου

Η απόφαση-πλαίσιο καθορίζει τις περιπτώσεις και τους τρόπους συνεργασίας των κρατών μελών της ΕΕ όσον αφορά την αναγνώριση καταδικαστικών αποφάσεων και την εκτέλεση ποινών που έχουν επιβληθεί από άλλο κράτος μέλος, με σκοπό τη διευκόλυνση της κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου. Σκοπός της πράξης είναι η ενίσχυση της αποτελεσματικής συνεργασίας, σε σύγκριση με τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983, μέσω της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης βάσει της οποίας τα κράτη μέλη οφείλουν να εμπιστευούνται το ένα τις δικαστικές αποφάσεις του άλλου. Ως εκ τούτου, η απόφαση-πλαίσιο ακολουθεί διαφορετική προσέγγιση όσον αφορά ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983:

- Η απόφαση-πλαίσιο επιβάλλει καταρχήν την υποχρέωση αποδοχής αιτήσεων μεταφοράς σε δύο περιπτώσεις. Ωστόσο, το κράτος έκδοσης δεν υποχρεούται να διαβιβάζει καταδικαστική απόφαση για τους σκοπούς της αναγνώρισης και της εκτέλεσής της σε άλλο κράτος μέλος.
- Οι μεταφορές μπορούν να απορρίπτονται μόνο βάσει περιορισμένου αριθμού λόγων μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης.
- Η απόφαση-πλαίσιο περιορίζει της περιπτώσεις στις οποίες απαιτείται συναίνεση του καταδίκου. Ήδη, βάσει του πρόσθετου πρωτοκόλλου του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1997, η συναίνεση αυτή δεν ήταν πλέον απαραίτητη όταν ζητείτο μεταφορά σε κράτος προς το οποίο διέφυγε το πρόσωπο<sup>(11)</sup> ή όταν σε βάρος του καταδίκου είχε εκδοθεί διαταγή απομάκρυνσης ή απέλασης προς το κράτος στο οποίο απευθυνόταν η αίτηση<sup>(12)</sup>. Πέραν των δύο αυτών εξαιρέσεων, στην απόφαση-πλαίσιο προβλέπεται και τρίτη εξαίρεση όταν ζητείται μεταφορά στο κράτος μέλος εθνικότητας στο οποίο ζει ο κατάδικος.

<sup>(10)</sup> Τόσο η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983 όσο και το πρόσθετο πρωτόκολλό της του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1997 διατίθενται στον ιστότοπο:

<http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/112.htm>

<sup>(11)</sup> Βλέπε άρθρο 2 παράγραφος 3 του πρόσθετου πρωτοκόλλου του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1997.

<sup>(12)</sup> Βλέπε άρθρο 3 παράγραφος 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1997.

- Η παραδοσιακή επαλήθευση της απαίτησης του διττού αξιόποινου <sup>(13)</sup> καταργείται για έναν κατάλογο 32 αδικημάτων (ωστόσο, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να τη διατηρήσουν) <sup>(14)</sup>.
- Η πράξη ορίζει σαφές χρονοδιάγραμμα για τη διαδικασία.
- Η απόφαση-πλαίσιο προβλέπει τη συνέχιση της εκτέλεσης των ποινών όπως επιβάλλονται από το κράτος έκδοσης, με περιορισμένες δυνατότητες για το κράτος εκτέλεσης να προσαρμόζει την ποινή υπό αυστηρούς όρους. Το κράτος έκδοσης έχει τον τελευταίο λόγο όσον αφορά τη μεταφορά, εάν είναι ικανοποιημένο με την προσαρμογή της ποινής και τους όρους εκτέλεσης της ποινής.

#### 1.1.1. Διαβίβαση

Η διαβίβαση της καταδικαστικής απόφασης και του πιστοποιητικού μπορεί να πραγματοποιηθεί εφόσον η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, εν ανάγκη κατόπιν διαβούλευσης με την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, πεισθεί ότι η μεταφορά και η εκτέλεση της ποινής από το κράτος εκτέλεσης διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του καταδίκου (άρθρο 4 παράγραφος 2).

#### 1.1.2. Πιστοποιητικό

Το κράτος έκδοσης διαβιβάζει την καταδικαστική απόφαση στο κράτος μέλος στο οποίο μπορεί να μεταφέρει τον κατάδικο, δηλαδή στο κράτος εκτέλεσης (άρθρο 4 παράγραφος 1). Για την επίτευξη της διαδικασίας, η καταδικαστική απόφαση συνοδεύεται από τυποποιημένο πιστοποιητικό το οποίο περιλαμβάνει τις πληροφορίες που απαιτούνται για τη μεταφορά (άρθρα 4 και 5, βλέπε παράρτημα I της απόφασης-πλαισίου).

Το πιστοποιητικό πρέπει να συμπληρώνεται με ορθό τρόπο και να αντιστοιχεί στην καταδικαστική απόφαση. Το πιστοποιητικό πρέπει να είναι υπογεγραμμένο από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, η οποία και βεβαιώνει την ακρίβεια του περιεχομένου του.

Μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα –ή, όταν υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες, σε μία από τις επίσημες γλώσσες– του κράτους εκτέλεσης (άρθρο 23 παράγραφος 1). Κάθε κράτος μέλος δύναται, ωστόσο, να καταθέσει δήλωση στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι δέχεται μετάφραση σε μία ή περισσότερες από τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ.

Εάν τμήματα του πιστοποιητικού δεν έχουν συμπληρωθεί ή δεν περιέχουν αρκετές λεπτομέρειες, αυτό έχει ως αποτέλεσμα μια κατάσταση όπου το κράτος εκτέλεσης δεν διαθέτει επαρκείς πληροφορίες για να λάβει απόφαση σχετικά με τη μεταφορά και πρέπει να ζητήσει περισσότερες πληροφορίες από το κράτος έκδοσης, με συνέπεια την καθυστέρηση της διαδικασίας [βλέπε άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α)]

Τα τυποποιημένα πιστοποιητικά είναι διαθέσιμα σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ. Δηλώσεις σχετικά με τις γλώσσες που γίνονται δεκτές από τα κράτη μέλη διατίθενται στον ιστότοπο του ΕΔΔ <sup>(15)</sup>.

Η απόφαση-πλαίσιο χρησιμοποιεί ορισμένους ορισμούς [άρθρο 1 στοιχεία α) έως δ)], οι οποίοι ενδέχεται να απαιτούν πρόσθετες διευκρινίσεις. Στις παρακάτω παραγράφους παρουσιάζεται η σχετική ορολογία της πράξης.

#### 1.1.3. Καταδικαστική απόφαση

«Καταδικαστική απόφαση»: «η αμετάκλητη απόφαση ή διαταγή δικαστηρίου του κράτους έκδοσης, με την οποία επιβάλλεται ποινή κατά φυσικού προσώπου». Η απόφαση-πλαίσιο απαιτεί η καταδικαστική απόφαση ή διαταγή δικαστηρίου που πρόκειται να διαβιβαστεί να είναι αμετάκλητη [άρθρο 1 στοιχείο α)], δηλαδή να έχουν εξαντληθεί όλα τα εθνικά ένδικα μέσα κατά της απόφασης ή να έχει παρέλθει η προθεσμία άσκησης αυτών των μέσων <sup>(16)</sup>.

#### 1.1.4. Ποινή

«ποινή»: «οποιαδήποτε στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέτρο που επισύρει στέρηση της ελευθερίας, τα οποία επεβλήθησαν από δικαστήριο στο πλαίσιο ποινικής δίκης επί ποινικού αδικήματος για ορισμένο ή αόριστο χρονικό διάστημα» [άρθρο 1 στοιχείο β)].

<sup>(13)</sup> Βλέπε άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο ε) της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983.

<sup>(14)</sup> Πολλά κράτη μέλη συνεχίζουν να επαληθεύουν το διττό αξιόποινο, βλέπε δηλώσεις δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 4 στις οποίες προέβησαν τα ακόλουθα κράτη μέλη: AT, CZ, DE, FR, HR, HU, IE, LT, LV, NL, PL, RO και SI.

<sup>(15)</sup> Η ιστοσελίδα είναι διαθέσιμη στον ακόλουθο σύνδεσμο:  
<https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?Id=36>

<sup>(16)</sup> Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2017, *van Vemde*, C-582/15, ECLI:EU:C:2017:37. Σε αυτή την υπόθεση, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο όρος «καταδικαστική απόφαση» πρέπει να ερμηνεύεται ως αυτοτελής και ενιαία έννοια του δικαίου της ΕΕ και ότι καλύπτει καταδικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας και καθιστά αμετάκλητη την ποινή που επιβλήθηκε στον καταδικασθέντα (σκέψεις 23-27).

Το άρθρο 3 παράγραφος 3 ορίζει ότι η απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται μόνο στην αναγνώριση καταδικαστικών αποφάσεων και την εκτέλεση ποινών κατά την έννοια της απόφασης-πλαισίου. Το γεγονός ότι, πέραν της ποινής, επιβάλλεται πρόστιμο ή δήμευση, που δεν έχουν ακόμη καταβληθεί, ανακτηθεί ή εκτελεσθεί, δεν εμποδίζει τη διαβίβαση της καταδικαστικής απόφασης. Η αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων επιβολής χρηματικών ποινών και αποφάσεων δήμευσης δεν καλύπτεται από την απόφαση-πλαίσιο, αλλά από άλλες πράξεις όπως η απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου <sup>(17)</sup> για τη διασυννοριακή εκτέλεση χρηματικών ποινών και η απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου <sup>(18)</sup> για τη δήμευση.

#### 1.1.5. Το κράτος έκδοσης και το κράτος εκτέλεσης

Η απόφαση-πλαίσιο αναφέρεται στο «κράτος έκδοσης» ως «το κράτος μέλος στο οποίο εξεδόθη η καταδικαστική απόφαση», ενώ το «κράτος εκτέλεσης» είναι «το κράτος μέλος στο οποίο διαβιβάζεται η καταδικαστική απόφαση, προκειμένου να αναγνωρισθεί και να εκτελεσθεί» [άρθρο 1 στοιχεία γ) και δ)].

#### 1.2. Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης

Κατόπιν της κατοχύρωσης της αμοιβαίας αναγνώρισης ως ακρογωνιαίου λίθου της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, η αρχή αυτή χρησιμοποιήθηκε επίσης ως βάση για την έκδοση της απόφασης-πλαισίου το 2008 <sup>(19)</sup>.

Η αρχή αυτή αφενός συνεπάγεται ότι ένα κράτος μέλος πρέπει να αναγνωρίζει και να εκτελεί δικαστικές αποφάσεις σε ποινικές υποθέσεις που εκδίδονται από άλλο κράτος μέλος, με εξαίρεση τις περιπτώσεις στις οποίες ισχύει ένας από τους εξαντλητικούς λόγους άρνησης. Βασίζεται σε υψηλό επίπεδο αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ.

Η έννοια της «αμοιβαίας εμπιστοσύνης» βασίζεται στην παραδοχή ότι όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ συμμορφώνονται πλήρως με τις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των θεμελιωδών ελευθεριών και του κράτους δικαίου.

#### 1.3. Έννομα αποτελέσματα των αποφάσεων-πλαισίων της ΕΕ

Σύμφωνα με τη νομική τους βάση [άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β) της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (εφεξής: «Συνθήκη ΕΕ»), στην έκδοση που ίσχυε πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας], οι αποφάσεις-πλαίσια δεσμεύουν τα κράτη μέλη όσον αφορά το προς επίτευξη αποτέλεσμα, ενώ οι εθνικές αρχές είναι αρμόδιες για τη μορφή και τα σχετικά μέσα· οι αποφάσεις-πλαίσια δεν έχουν άμεσο αποτέλεσμα. Βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας, η απόφαση-πλαίσιο δεν καταργήθηκε, δεν ακυρώθηκε και δεν τροποποιήθηκε (όπως αναφέρεται στο άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 36 σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις, το οποίο εκδόθηκε κατά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας). Κατά συνέπεια, η φύση της δεν έχει αλλάξει και, ειδικότερα, δεν έχει άμεσο αποτέλεσμα <sup>(20)</sup>.

Ωστόσο, από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει σαφώς ότι ο δεσμευτικός χαρακτήρας απόφασης-πλαισίου συνεπάγεται ότι οι εθνικές αρχές, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών δικαστηρίων, υπέχουν υποχρέωση σύμφωνης προς το δικαίο της Ένωσης ερμηνείας του εθνικού δικαίου, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο του εσωτερικού δικαίου και εφαρμόζοντας ερμηνευτικές μεθόδους Εφαρμόζοντας το εθνικό δικαίο, τα δικαστήρια αυτά οφείλουν, συνεπώς, όταν καλούνται να το ερμηνεύσουν, να το πράττουν κατά το μέτρο του δυνατού με γνώμονα το γράμμα και τον σκοπό της απόφασης-πλαισίου, προκειμένου να επιτυγχάνεται το αποτέλεσμα που επιδιώκεται με αυτήν. Η εν λόγω υποχρέωση σύμφωνης προς το δικαίο της Ένωσης ερμηνείας του εθνικού δικαίου είναι εγγενής στο σύστημα της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής: «ΣΛΕΕ»), καθόσον, βάσει αυτής, τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να διασφαλίζουν, στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας τους, την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης οσάκις αποφαίνονται επί των διαφορών των οποίων έχουν επιληφθεί <sup>(21)</sup>.

<sup>(17)</sup> Απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών (ΕΕ L 76 της 22.3.2005, σ. 16).

<sup>(18)</sup> Απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις δήμευσης (ΕΕ L 328 της 24.11.2006, σ. 59). Αυτή η απόφαση-πλαίσιο έχει αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1805 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης (ΕΕ L 303/1 της 28.11.2018) η οποία εφαρμόζεται από τις 19 Δεκεμβρίου του 2020.

<sup>(19)</sup> Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης κατοχυρώθηκε στα συμπεράσματα του Τάμπερε (τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου) της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999 και επιβεβαιώθηκε με το πρόγραμμα της Χάγης της 4ης και 5ης Νοεμβρίου 2004 (τα συμπεράσματα της Προεδρίας) για την ενίσχυση της ελευθερίας, της ασφαλείας και της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

<sup>(20)</sup> Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Νοεμβρίου 2016, *Ognyanov*, C-554/14, ECLI:EU:C:2016:835, σκέψη 56.

<sup>(21)</sup> Βλέπε, με χρονολογική σειρά, απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιουνίου 2005, *Pupino*, C-105/03, ECLI:EU:C:2005:386, σκέψεις 33-34· απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, *Lopes Da Silva Jorge*, C-42/11, ECLI:EU:C:2012:517, σκέψη 53· απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Νοεμβρίου 2016, *Ognyanov*, C-554/14, ECLI:EU:C:2016:835, σκέψη 56· απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2017, *Popławski*, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, σκέψη 46.

Βεβαίως, η αρχή της σύμφωνης με το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας του εθνικού δικαίου έχει ορισμένα όρια. Ειδικότερα, η υποχρέωση του εθνικού δικαστή να ανατρέχει στο περιεχόμενο μιας απόφασης-πλαίσου όποτε ερμηνεύει και εφαρμόζει τους κρίσιμους κανόνες του εθνικού του δικαίου οριοθετείται από τις γενικές αρχές του δικαίου, ειδικότερα από εκείνες της ασφάλειας δικαίου και της μη αναδρομικότητας. Ειδικότερα, οι εν λόγω αρχές αποκλείουν ερμηνεία που να οδηγεί, βάσει μόνης της απόφασης-πλαίσου και ελλείψει τυχόν νόμου που να έχει εκδοθεί προς εφαρμογή της, στη θεμελίωση ή την επίταση της ποινικής ευθύνης των ενεργούντων κατά παράβαση των διατάξεών της. Επιπλέον, η αρχή της σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως βάση για να θεμελιώσει ερμηνεία *contra legem* του εθνικού δικαίου <sup>(22)</sup>.

Ωστόσο, η απαίτηση σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας περιλαμβάνει την υποχρέωση των εθνικών δικαστηρίων, περιλαμβανομένων των αποφαινόμενων σε τελευταίο βαθμό, να μεταβάλουν, ενδεχομένως, την πάγια εθνική νομολογία αν αυτή στηρίζεται σε ερμηνεία του εθνικού δικαίου ασυμβίβαστη προς τους σκοπούς μιας απόφασης-πλαίσου. Επομένως, εναπόκειται στο αρμόδιο δικαστήριο να εξασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα της απόφασης-πλαίσου, αποφασίζοντας αυτεπαγγέλτως να μην ακολουθήσει την εκ μέρους του Ανώτατου Δικαστηρίου ερμηνεία, εφόσον η ερμηνεία αυτή δεν συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης <sup>(23)</sup>.

#### 1.4. Άρθρο 267 της ΣΛΕΕ: Διαδικασία έκδοσης προδικαστικής απόφασης

Το Δικαστήριο μπορεί να ερμηνεύει αποφάσεις-πλαίσια όπως κάθε άλλο μέτρο του δικαίου της ΕΕ. Στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, όλα τα δικαστήρια κάθε κράτους μέλους μπορούν, από την 1η Δεκεμβρίου 2014, στο πλαίσιο διαφορών των οποίων επιλαμβάνονται, να υποβάλλουν στο Δικαστήριο ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή το κύρος μιας πράξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται το ίδιο επί της διαφοράς. Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου ζητήματος. Η διαδικασία έκδοσης προδικαστικής απόφασης αποτελεί διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας η οποία έχει ως σκοπό να παράσχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να καθοδηγεί τα εθνικά δικαστήρια σχετικά με τους τρόπους ερμηνείας του δικαίου της ΕΕ ώστε να μπορούν να το εφαρμόζουν ορθά.

Τα βασικά χαρακτηριστικά της διαδικασίας έκδοσης προδικαστικής απόφασης, παρατίθενται στο έγγραφο του Δικαστηρίου με τίτλο «Συστάσεις προς τα εθνικά δικαστήρια, σχετικές με την υποβολή προδικαστικών ερωτημάτων» <sup>(24)</sup>.

Το 2017, ο μέσος χρόνος εκδίκασης αίτησης έκδοσης προδικαστικής απόφασης ήταν κάτω των 16 μηνών <sup>(25)</sup>. Αυτό μπορεί να είναι μεγάλο χρονικό διάστημα για κάποιον που βρίσκεται υπό κράτηση <sup>(26)</sup>. Για τον λόγο αυτόν, από το 2008, το Δικαστήριο εφαρμόζει μια επείγουσα διαδικασία έκδοσης προδικαστικών αποφάσεων, η οποία αποκαλείται «PPU» (*procédure préjudicielle d'urgence*). Το 2017, ο μέσος χρόνος εκδίκασης των υποθέσεων αυτών ήταν κατά μέσο όρο μόλις 2,9 μήνες <sup>(27)</sup>.

### ΜΕΡΟΣ Ι: ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ

#### 2. Απαιτήσεις για τη διαβίβαση

##### 2.1. Πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαίσου

###### 2.1.1. Προσωπικό πεδίο εφαρμογής

Η αναγνώριση καταδικαστικής απόφασης και η εκτέλεση ποινής εφαρμόζονται σε όλους τους πολίτες της ΕΕ και σε υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι βρίσκονται είτε στο κράτος έκδοσης είτε στο κράτος εκτέλεσης (άρθρο 3 παράγραφος 2).

###### 2.1.2. Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής

Με σκοπό τη διευκόλυνση της κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου, η απόφαση-πλαίσιο καλύπτει οποιαδήποτε στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέτρο που επισύρει στέρηση της ελευθερίας, τα οποία επεβλήθησαν από δικαστήριο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας επί ποινικού αδικήματος για ορισμένο ή αόριστο χρονικό διάστημα [άρθρο 1 στοιχείο β)].

Όπως προκύπτει από τον ορισμό, οποιαδήποτε καταδικαστική απόφαση, η οποία εκδίδεται στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας επί ποινικού αδικήματος και οδηγεί σε στέρηση της ελευθερίας, μπορεί να διαβιβαστεί βάσει της απόφασης-πλαίσου. Αυτό σημαίνει ότι αποφάσεις που επιβάλλουν εγκλεισμό –έπειτα από στοιχειοθέτηση πλήρους ή μερικής ανικανότητας προς ποινικό καταλογισμό του παραβάτη λόγω διανοητικής αναπηρίας (βλέπε αιτιολογική σκέψη 20)– περιλαμβάνονται στον ορισμό που χρησιμοποιείται στην πράξη.

<sup>(22)</sup> Απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2017, *Popławski*, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, σκέψεις 32-33 (και η εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

<sup>(23)</sup> Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Νοεμβρίου 2016, *Ognyanov*, C-554/14, ECLI:EU:C:2016:835, σκέψη 70.

<sup>(24)</sup> ΕΕ C 257 της 20.7.2018, σ. 1.

<sup>(25)</sup> [https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-04/\\_ra\\_2017\\_en.pdf](https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-04/_ra_2017_en.pdf), σ. 13.

<sup>(26)</sup> Εν προκειμένω, το άρθρο 267 της ΣΛΕΕ ορίζει ότι όταν ανακύπτει ζήτημα σχετικό με το δίκαιο της ΕΕ σε εκκρεμή υπόθεση ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, η οποία αφορά πρόσωπο υπό κράτηση, το Δικαστήριο αποφαινεται το συντομότερο δυνατόν.

<sup>(27)</sup> [https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-04/\\_ra\\_2017\\_en.pdf](https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-04/_ra_2017_en.pdf).

Επιπλέον, οι αποκαλούμενες συνδυαστικές ποινές –όταν η δικαστική αρχή κρίνει απαραίτητο να επιβάλει έναν συνδυασμό στερητικής της ελευθερίας ποινής με άλλο μέτρο που συνεπάγεται στέρηση της ελευθερίας, όπως ψυχιατρική περίθαλψη– καλύπτονται από την απόφαση-πλαίσιο.

### 2.1.3. Χρονικό πεδίο εφαρμογής

Η απόφαση-πλαίσιο ισχύει από τις 5 Δεκεμβρίου 2011 (άρθρο 26).

Αιτήσεις μεταφοράς οι οποίες παραλαμβάνονται πριν τις 5 Δεκεμβρίου 2011, εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες νομοθετικές πράξεις για τη μεταφορά καταδικών. Αιτήσεις που παραλαμβάνονται μετά την ημερομηνία αυτή διέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν τα κράτη μέλη δυνάμει της απόφασης-πλαισίου (άρθρο 28 παράγραφος 1).

Ωστόσο, τα κράτη μέλη είχαν τη δυνατότητα, κατά τη στιγμή της υιοθέτησης της απόφασης-πλαισίου, να δηλώσουν ότι, όσον αφορά αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν πριν από μια συγκεκριμένη ημερομηνία (η οποία δεν μπορεί να είναι μεταγενέστερη της 5ης Δεκεμβρίου 2011), θα συνεχίσουν να εφαρμόζουν τις υπάρχουσες νομικές πράξεις περί μεταφοράς καταδικών (άρθρο 28 παράγραφος 2). Η απόφαση-πλαίσιο εκδόθηκε στις 27 Νοεμβρίου 2008.

Τέσσερα κράτη μέλη (Ιρλανδία, Μάλτα, Κάτω Χώρες <sup>(28)</sup> και Πολωνία) προέβησαν σε τέτοιες δηλώσεις. Ωστόσο, τα εν λόγω κράτη μέλη προέβησαν στις δηλώσεις μετά την ημερομηνία έκδοσης της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, ήτοι μετά τις 27 Νοεμβρίου 2008. Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι δηλώσεις αυτές δεν είναι επομένως έγκυρες και τα κράτη μέλη θα πρέπει να αφαιρέσουν άμεσα την προθεσμία από τη νομοθεσία τους <sup>(29)</sup>.

### 2.2. Αρμόδιες αρχές

Οι κύριοι παράγοντες που εξασφαλίζουν τη συνεργασία βάσει της απόφασης-πλαισίου είναι οι αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης. Τα κράτη μέλη, είτε ενεργούν ως κράτος έκδοσης είτε ως κράτος εκτέλεσης, ορίζουν ελεύθερα την αρμόδια αρχή ή αρχές βάσει του εθνικού τους δικαίου (άρθρο 2).

Αξίζει να σημειωθεί ότι η απόφαση-πλαίσιο δεν περιορίζει τον ορισμό της «αρμόδιας αρχής» σε δικαστική αρχή, παρέχοντας στα κράτη μέλη τη διακριτική ευχέρεια να επιλέξουν την αρμόδια αρχή που κρίνεται ως πλέον κατάλληλη για τη διεκπεραίωση των διαδικασιών της εν λόγω πράξης. Σε ορισμένα κράτη μέλη, τα καθήκοντα αυτά έχουν ανατεθεί στο υπουργείο Δικαιοσύνης, ενώ σε άλλα έχουν ανατεθεί σε δικαστικά ή οιονεί δικαστικά όργανα. Τα κράτη μέλη πρέπει να ενημερώνουν τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία θέτει τις σχετικές πληροφορίες στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου (άρθρο 2) <sup>(30)</sup>.

Ορισμένα κράτη μέλη έχουν δεχθεί ένα σύστημα εκχωρημένης αρμοδιότητας, το οποίο σημαίνει ότι όλα τα δικαστήρια έχουν οριστεί ως αρμόδιες αρχές. Αυτό μπορεί να περιπλέξει τον προσδιορισμό της αρμόδιας αρχής και να οδηγήσει σε αποκλίνουσες προσεγγίσεις εντός του ίδιου κράτους μέλους. Ορισμένα κράτη μέλη έχουν αντιμετωπίσει το πρόβλημα αυτό με τον διορισμό κεντρικής αρχής η οποία επεξεργάζεται τα εισερχόμενα αιτήματα <sup>(31)</sup>.

### 2.3. Επιλογή του κράτους εκτέλεσης

#### 2.3.1. Σενάρια βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 1

Το άρθρο 4 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου προβλέπει τη δυνατότητα διαβίβασης της καταδικαστικής απόφασης και του πιστοποιητικού:

— στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδίκου στο οποίο ζει·

ή

— στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδίκου, προς το οποίο, μολονότι δεν είναι το κράτος μέλος στο οποίο ζει, ο κατάδικος θα μεταχθεί μετά την απαλλαγή του από την εκτέλεση της ποινής δυνάμει διαταγής απέλασης ή απομάκρυνσης·

<sup>(28)</sup> Ωστόσο, οι Κάτω Χώρες απέσυραν τη δήλωση αυτή με ισχύ από την 1η Ιουνίου 2018.

<sup>(29)</sup> Την άποψη αυτή συμμερίστηκε ο γενικός εισαγγελέας Bot, ο οποίος, στην υπόθεση *van Vemde*, ανέφερε ότι «η δήλωση του Βασιλείου των Κάτω Χωρών δεν είναι έγκυρη, διότι υποβλήθηκε εκπροθέσμως» (προτάσεις της 12ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση C-582/15, ECLI:EU:C:2016:766, σημείο 26). Το Δικαστήριο πρότεινε τη συστατική ερμηνεία της προθεσμίας, η οποία «εγγυάται [...] τον σκοπό που [...] η απόφαση-πλαίσιο επιδιώκει» (απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2017, *van Vemde*, C-582/15, ECLI:EU:C:2017:37, σκέψη 31). Βλέπε επίσης απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Ιουνίου 2019 στην υπόθεση C-573/17, *Daniel Adam Popławski*.

<sup>(30)</sup> Η τελευταία επικαιροποίηση διατίθεται στον ιστότοπο του ΕΔΔ. <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?Id=36>.

<sup>(31)</sup> Πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία επικοινωνίας των αρμόδιων αρχών εκτέλεσης διατίθενται στον Δικαστικό Άτλαντα στον ιστότοπο του ΕΔΔ: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/WorkerPage.aspx?x1=AC>.

ή

- οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος του οποίου η αρμόδια αρχή συναινεί προς τη διαβίβαση της καταδικαστικής απόφασης και του πιστοποιητικού, με την επιφύλαξη της συναίνεσης του καταδίκου, όπου απαιτείται (βλέπε άρθρο 4 παράγραφος 3 σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παράγραφοι 6 και 7, και το άρθρο 6).

### 2.3.2. Μεταφορά στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδίκου στο οποίο ζει [άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α)]

Ο καθορισμός του τόπου στον οποίο ζει ένα πρόσωπο για τον σκοπό του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) αποτελεί σημαντική πτυχή της ορθής εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου και συνδέεται άμεσα με τον υποχρεωτικό χαρακτήρα αυτής της διάταξης. Όταν δεν πληρούται η προϋπόθεση αυτή, για τη διαδικασία μεταφοράς της ποινής συχνά απαιτείται συναίνεση του καταδίκου (βλέπε κατωτέρω άλλες περιπτώσεις στις οποίες δεν απαιτείται συναίνεση).

Η έννοια του «κράτους στο οποίο ο κατάδικος ζει» διευκρινίζεται περαιτέρω στην αιτιολογική σκέψη 17. Σύμφωνα με αυτή την αιτιολογική σκέψη, ο όρος «κράτος στο οποίο ο κατάδικος ζει» δηλώνει τον τόπο προς τον οποίο αυτό το πρόσωπο συνδέεται βάσει της συνήθους διαμονής και βάσει στοιχείων όπως οι οικογενειακοί, κοινωνικοί ή επαγγελματικοί δεσμοί <sup>(32)</sup>.

Ιδέες μπορούν να αντληθούν από την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Kozłowski*. Στο πλαίσιο της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών <sup>(33)</sup> (εφεξής «η απόφαση-πλαίσιο 2002/584»), το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η διαπίστωση της ύπαρξης δεσμών ενός προσώπου με το κράτος εκτέλεσης πρέπει να βασίζεται σε μια συνολική εκτίμηση «διαφόρων αντικειμενικών στοιχείων που χαρακτηρίζουν την περίπτωση του προσώπου αυτού, στα οποία καταλέγονται, μεταξύ άλλων, η διάρκεια, η φύση και οι συνθήκες παραμονής του εκζητούμενου, καθώς και οι οικογενειακοί και οικονομικοί δεσμοί του με το κράτος μέλος εκτέλεσης» <sup>(34)</sup>. Επιπλέον, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι ο όρος «κάτοικος» σημαίνει ότι το πρόσωπο έχει εκεί την πραγματική κατοικία του και «διαμένει» στο εν λόγω κράτος μέλος εφόσον, μετά από σταθερή διαμονή ορισμένης διάρκειας εκεί, δημιούργησε δεσμούς παρόμοιους με αυτούς που δημιουργεί ο κάτοικος <sup>(35)</sup>.

### 2.3.3. Μεταφορά προς το κράτος μέλος στο οποίο θα μεταχθεί το πρόσωπο [άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β)]

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β), η καταδικαστική απόφαση και το πιστοποιητικό μπορούν επίσης να διαβιβαστούν στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδίκου, προς το οποίο, μολονότι δεν είναι το κράτος μέλος στο οποίο ζει, ο κατάδικος θα μεταχθεί μετά την απαλλαγή του από την εκτέλεση της ποινής. Για την εφαρμογή αυτής της διάταξης, η σχετική διαταγή ή απομάκρυνση πρέπει να περιλαμβάνεται στην καταδικαστική απόφαση ή σε άλλη δικαστική ή διοικητική απόφαση ή σε οποιοδήποτε άλλο μέτρο που αποτελεί συνέπεια της καταδικαστικής απόφασης.

### 2.3.4. Μεταφορά προς οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος που συναινεί στη μεταφορά [άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ)]

Η τρίτη περίπτωση που καλύπτεται από το πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου [άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ)] βρίσκει εφαρμογή όταν το κράτος έκδοσης επιθυμεί να διαβιβάσει την καταδικαστική απόφαση και το πιστοποιητικό σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδίκου στο οποίο ζει ή στο οποίο ο εν λόγω κατάδικος θα μεταχθεί βάσει διαταγής απέλασης ή απομάκρυνσης. Αυτό μπορεί, για παράδειγμα, να είναι το κράτος μέλος στο οποίο ο κατάδικος διαμένει ή παρακολουθεί σπουδές, ή το κράτος μέλος του οποίου ο κατάδικος είναι υπήκοος, αλλά στο οποίο δεν ζει και στο οποίο δεν θα μεταχθεί.

Στην περίπτωση αυτή, είναι υποχρεωτική η προηγούμενη συναίνεση του κράτους εκτέλεσης [άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ)] και η διαβούλευση μεταξύ των αρμόδιων αρχών (άρθρο 4 παράγραφος 3). Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη στοιχεία όπως η διάρκεια της διαμονής ή άλλων δεσμών με το κράτος εκτέλεσης. Σε περιπτώσεις όπου ο κατάδικος θα μπορούσε να μεταφερθεί σε κράτος μέλος και σε τρίτη χώρα βάσει εσωτερικού δικαίου ή διεθνών πράξεων, οι αρμόδιες αρχές των κρατών έκδοσης και εκτέλεσης θα πρέπει να διαβουλεύονται ώστε να εξετάσουν εάν η εκτέλεση της ποινής στο κράτος μέλος εκτέλεσης ενισχύει τον σκοπό της κοινωνικής επανένταξης περισσότερο απ' ό,τι η εκτέλεση στην τρίτη χώρα (αιτιολογική σκέψη 8).

<sup>(32)</sup> Βλέπε επίσης την εκκρεμή αίτηση για έκδοση προδικαστικής απόφασης στην υπόθεση C-495/18, YX, την οποία υπέβαλε το Najnyžší súd republiky (Ανώτατο Δικαστήριο της Σλοβακικής Δημοκρατίας) στις 30 Ιουλίου 2018.

<sup>(33)</sup> Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1).

<sup>(34)</sup> Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιουλίου 2008, *Kozłowski*, C-66/08, ECLI:EU:C:2008:437, σκέψη 48.

<sup>(35)</sup> Η υπόθεση *Kozłowski* αφορούσε προδικαστικό ερώτημα σχετικά με τη διαδικασία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (ΕΕΣ), όπου το Δικαστήριο έπρεπε να αποφανθεί σχετικά με την ερμηνεία των δεσμών μεταξύ προσώπου που δεν είναι υπήκοος του κράτους μέλους εκτέλεσης και του κράτους μέλους αυτού (βλέπε σκέψη 53 της απόφασης). Η απόφαση αυτή επικυρώθηκε αργότερα στην υπόθεση *Wolzenburg* (απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Οκτωβρίου 2009, C-123/08, ECLI:EU:C:2009:616, σκέψη 70).

Η προηγούμενη συναίνεση του καταδίκου απαιτείται πάντοτε, με εξαίρεση την ειδική περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο γ).

#### 2.4. Συναίνεση έπειτα από ενημέρωση του καταδίκου

Μία από τις καινοτομίες τις οποίες εισήγαγε η απόφαση-πλαίσιο στον τομέα της μεταφοράς καταδίκων —σε σύγκριση με τα προηγούμενα διεθνή καθεστώτα μεταφοράς— είναι ότι αυξάνει τον αριθμό των περιπτώσεων στις οποίες δεν απαιτείται συναίνεση του καταδίκου.

Η συναίνεση του καταδίκου δεν απαιτείται (άρθρο 6 παράγραφος 2) όταν:

- το πρόσωπο είναι υπήκοος του κράτους εκτέλεσης και ζει επίσης στο κράτος αυτό· ή
- το πρόσωπο θα απελαθεί στο κράτος εκτέλεσης μετά την απαλλαγή του από την εκτέλεση της ποινής δυνάμει διαταγής απομάκρυνσης ή απέλασης που περιλαμβάνεται στην καταδικαστική απόφαση ή σε άλλη δικαστική ή διοικητική απόφαση ή οποιοδήποτε άλλο μέτρο που αποτελεί συνέπεια της καταδικαστικής απόφασης· ή
- το πρόσωπο έχει διαφύγει ή επιστρέφει κατ' άλλον τρόπο στο κράτος εκτέλεσης λόγω της ποινικής διαδικασίας που εκκρεμεί κατ' αυτού στο κράτος έκδοσης ή μετά την καταδίκη του στο κράτος αυτό.

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, απαιτείται συναίνεση του καταδίκου έπειτα από ενημέρωση.

Το άρθρο 6 παράγραφος 4 προβλέπει υποχρέωση του κράτους έκδοσης να ενημερώνει τον κατάδικο, σε γλώσσα την οποία κατανοεί, ότι αποφάσισε να διαβιβάσει την απόφαση, μαζί με το πιστοποιητικό, χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II (βλέπε επίσης ενότητες 3.2 και 3.3). Όταν ο κατάδικος ευρίσκεται στο κράτος εκτέλεσης κατά το χρόνο λήψης της απόφασης διαβίβασης, το εν λόγω έντυπο διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης, το οποίο ενημερώνει σχετικά τον κατάδικο.

Λόγω της σημασίας της κοινωνικής επανένταξης ως θεμελιώδους αρχής της απόφασης-πλαισίου, πρέπει να διασφαλίζεται ότι λαμβάνεται δεόντως υπόψη η γνώμη του ενδιαφερομένου κατά τη λήψη αποφάσεων μεταφοράς. Ως εκ τούτου, συνιστάται η παροχή βασικών πληροφοριών από το κράτος έκδοσης στον κατάδικο ώστε το πρόσωπο αυτό να μπορεί να παράσχει συναίνεση ή γνώμη έπειτα από ενημέρωση. Στο πλαίσιο αυτό θα μπορούσαν να περιλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με την υλικοτεχνική υποστήριξη της μεταφοράς και τα σωφρονιστικά καθεστώτα στο κράτος εκτέλεσης όσον αφορά τις ρυθμίσεις της πρόωρης ή υπό όρους αποφυλάκισης.

Σε περίπτωση που ο κατάδικος δεν συναινεί στη μεταφορά, η μεταφορά δεν είναι δυνατή εάν απαιτείται τέτοια συναίνεση (άρθρο 4 παράγραφος 1 και άρθρο 6 παράγραφος 1). Σε περίπτωση που δεν απαιτείται συναίνεση, η αρνητική γνώμη του καταδίκου πρέπει μεν να λαμβάνεται υπόψη, αλλά δεν αποτελεί λόγο άρνησης βασισμένο στην κοινωνική επανένταξη (αιτιολογική σκέψη 10).

#### 2.5. Συναίνεση του κράτους εκτέλεσης

Η συναίνεση του κράτους εκτέλεσης απαιτείται σε όλες τις άλλες περιπτώσεις πέραν εκείνων που καλύπτονται από το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) (π.χ. όταν το πρόσωπο είναι υπήκοος του κράτους εκτέλεσης, αλλά δεν ζει εκεί ούτε θα απελαθεί σε αυτό· ή όταν το πρόσωπο διαμένει στο κράτος εκτέλεσης, χωρίς να είναι υπήκοος του κράτους αυτού [άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ]). Στην περίπτωση αυτή, είναι υποχρεωτική η διαβούλευση μεταξύ των αρμόδιων αρχών του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης, και το κράτος εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί τη συνεργασία μη συναινώντας στη διαβίβαση της καταδικαστικής απόφασης προς αυτό (αιτιολογική σκέψη 8).

Ωστόσο, το άρθρο 4 παράγραφος 7 παρέχει σε κάθε κράτος μέλος τη δυνατότητα να προβεί σε δήλωση στην οποία θα αναφέρεται ότι δεν απαιτείται προηγούμενη συναίνεσή του για τη διαβίβαση της καταδικαστικής απόφασης και του πιστοποιητικού εάν ο κατάδικος:

- α) ζει και έχει διαμείνει νομίμως επί τουλάχιστον πέντε συναπτά έτη στο κράτος εκτέλεσης και διατηρεί μόνιμο δικαίωμα διαμονής στο συγκεκριμένο κράτος <sup>(36)</sup>· ή/και
- β) έχει εθνικότητα του κράτους εκτέλεσης σε περιπτώσεις εκτός του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β).

Η δήλωση αυτή είναι έγκυρη στις σχέσεις του με άλλα κράτη μέλη που έχουν προβεί στην ίδια κοινοποίηση είτε κατά την υιοθέτηση της απόφασης-πλαισίου είτε αργότερα (άρθρο 4 παράγραφος 7). Οι δηλώσεις βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 7 διατίθενται στον ιστότοπο του ΕΔΔ <sup>(37)</sup>.

<sup>(36)</sup> Ο όρος «μόνιμο δικαίωμα διαμονής» επεξηγείται στο άρθρο 4 παράγραφος 7 δεύτερο εδάφιο. Στο πλαίσιο αυτό, όπως επίσης υπενθυμίζεται στην αιτιολογική σκέψη 16, η απόφαση-πλαίσιο θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης ειδικότερα της οδηγίας 2004/38/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, και της οδηγίας 2003/109/EK του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2003 σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες.

<sup>(37)</sup> <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?Id=36>

Κατά την εφαρμογή της απόφασης-πλαισίου, τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα στα οποία λαμβάνεται ιδίως υπόψη ο σκοπός της κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου, ο οποίος συνιστά τη βάση προκειμένου να αποφασίζουν οι αρμόδιες αρχές τους εάν πρέπει να συναινέσουν στη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού στις περιπτώσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ) (άρθρο 4 παράγραφος 6).

## 2.6. Γνώμη του καταδίκου

Ακόμη και αν δεν απαιτείται η συναίνεση του καταδίκου, όταν ο κατάδικος βρίσκεται ακόμη στο κράτος έκδοσης πρέπει να του παρέχεται η δυνατότητα να εκφράζει τη γνώμη του (προφορικά ή γραπτά) σχετικά με τη μεταφορά, την αναγνώριση και την εκτέλεση της ποινής (άρθρο 6 παράγραφος 3).

Παρότι η γνώμη του καταδίκου δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο άρνησης βασισμένο στην κοινωνική επανένταξη (αιτιολογική σκέψη 10), η γνώμη του πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της διευκόλυνσης της κοινωνικής επανένταξης και της καταλληλότητας της επιδιωκόμενης μεταφοράς. Επιπλέον, όταν ο κατάδικος έχει κάνει χρήση της δυνατότητας να διατυπώσει τη γνώμη του, η γνώμη αυτή διαβιβάζεται γραπτώς στο κράτος εκτέλεσης ώστε να ενσωματωθεί στην αιτιολογημένη γνώμη του εν λόγω κράτους όσον αφορά τον σκοπό της επανένταξης (άρθρο 6 παράγραφος 3).

## 2.7. Αξιολόγηση της κοινωνικής επανένταξης

### 2.7.1. Το κράτος έκδοσης πρέπει να πεισθεί

Σύμφωνα με την αιτιολογική της σκέψη 15, η απόφαση-πλαίσιο θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών, που παρέχεται από το άρθρο 18 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και κατοχυρώνεται πλέον στο άρθρο 21 της ΣΛΕΕ.

Όπως αναφέρεται ανωτέρω, η κοινωνική επανένταξη αποτελεί βασική πτυχή της απόφασης-πλαισίου <sup>(38)</sup>. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης πρέπει να «πεισθεί ότι η εκτέλεση της ποινής από το κράτος εκτέλεσης διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του καταδίκου» (βλέπε αιτιολογική σκέψη 9 και άρθρο 4 παράγραφος 2).

Η αξιολόγηση της διευκόλυνσης της κοινωνικής επανένταξης δεν περιορίζεται μόνο στην εξακρίβωση της ύπαρξης γεωγραφικών δεσμών, αλλά πρέπει να βασίζεται σε ενδελεχή αξιολόγηση κατά περίπτωση. Για τον σκοπό αυτόν, η πράξη προβλέπει διαδικασία διαβούλευσης μεταξύ του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης.

### 2.7.2. Διαβούλευση με το κράτος εκτέλεσης κατά περίπτωση

Όταν το κράτος έκδοσης διαβουλεύεται με το κράτος εκτέλεσης, σε προαιρετική ή υποχρεωτική βάση, με σκοπό να εξακριβωθεί η βελτίωση της κοινωνικής επανένταξης, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να υποβάλει στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης αιτιολογημένη γνώμη, κατά την οποία η εκτέλεση της ποινής δεν θα εξυπηρετούσε τον σκοπό της κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου. Επιπλέον, το κράτος εκτέλεσης διατηρεί την επιλογή αυτή ακόμη και σε περίπτωση που δεν υπήρξε διαβούλευση μεταξύ των αρμόδιων αρχών. Στην περίπτωση αυτή, η γνώμη αυτή μπορεί να υποβληθεί αμέσως μετά τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης εξετάζει αυτή τη γνώμη και αποφασίζει εάν θα ανακαλέσει το πιστοποιητικό ή όχι (άρθρο 4 παράγραφος 4). Το ΕΔΔ μπορεί να παρέχει βοήθεια κατά τη διενέργεια διαβουλεύσεων μεταξύ των αρμόδιων αρχών <sup>(39)</sup>.

<sup>(38)</sup> Η αρχή αντικατοπτρίζεται σε σχετικές πράξεις του διεθνούς δικαίου: το Διεθνές σύμφωνο του ΟΗΕ για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα προβλέπει στο άρθρο 10 παράγραφος 3 ότι βασικός σκοπός του σωφρονιστικού συστήματος είναι η αναμόρφωση και η κοινωνική επανένταξη των καταδίκων. Οι πρότυποι ελάχιστοι κανόνες για τη μεταχείριση των κρατουμένων, που εγκρίθηκαν από την πρώτη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την πρόληψη του εγκλήματος και τη μεταχείριση των παραβατών του 1955 (διατίθενται στον ιστότοπο: <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/TreatmentOfPrisoners.aspx>) περιέχουν σε διάφορους κανόνες (58, 61, 64, 65, 67, 80) αναφορά στην κοινωνική επανένταξη του κρατουμένου· οι πρότυποι ελάχιστοι κανόνες των Ηνωμένων Εθνών για τη μεταχείριση των κρατουμένων – κανόνες του Νέλσον Μαντέλα, που εγκρίθηκαν το 2015 με το ψήφισμα 70/175 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, περιέχουν σχετική αναφορά στους κανόνες 59, 88, 90, 93 παράγραφος 1 στοιχείο β) (διατίθενται στον ιστότοπο: [https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/GA-RESOLUTION/E\\_book.pdf](https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/GA-RESOLUTION/E_book.pdf)). Οι ευρωπαϊκοί σωφρονιστικοί κανόνες του Συμβουλίου της Ευρώπης (διατίθενται στον ιστότοπο: <https://www.coe.int/en/web/human-rights-rule-of-law/european-prison-rules>) 17.1, 105.1, 106.1 και 107.1 ορίζουν συγκεκριμένα ότι οι κρατούμενοι πρέπει να τοποθετούνται σε φυλακές όσο το δυνατόν πλησιέστερα στην οικία τους ή σε τόπους κοινωνικής επανένταξης, καθώς και ότι τα καθεστώτα εργασίας, εκπαίδευσης και αποφυλάκισης πρέπει να διευκολύνουν την επανένταξη του κρατουμένου στην κοινωνία.

<sup>(39)</sup> Πληροφορίες σχετικά με το ΕΔΔ διατίθενται στον ιστότοπο του ΕΔΔ. <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/>.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η αρνητική γνώμη δεν συνιστά αφ' εαυτής λόγο άρνησης βασισμένο στην κοινωνική επανένταξη (αιτιολογική σκέψη 10).

Όταν το κράτος έκδοσης γίνεται αποδέκτης της γνώμης είτε του καταδίκου είτε του κράτους εκτέλεσης, σύμφωνα με την οποία η εκτέλεση της ποινής δεν θα οδηγούσε σε διευκόλυνση της κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου, η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης θα πρέπει να λάβει υπόψη τη γνώμη αυτή και, εάν επιθυμεί να συνεχίσει τη διαδικασία, να πεισθεί ότι, παρά τα επιχειρήματα που περιέχονται στη σχετική γνώμη, η επανένταξη θα διευκολυνθεί ή θα βελτιωθεί (αιτιολογική σκέψη 10).

### 2.7.3. Ορισμός της κοινωνικής επανένταξης

Παρότι η απόφαση-πλαίσιο δεν παρέχει ρητό ορισμό της κοινωνικής επανένταξης, παρέχει μη εξαντλητικό κατάλογο στοιχείων βάσει των οποίων μπορεί να αξιολογηθεί αν η κοινωνική επανένταξη του καταδίκου θα βελτιωθεί ως αποτέλεσμα της μεταφοράς της ποινής. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη στοιχεία όπως, για παράδειγμα, «ο δεσμός του ενδιαφερομένου με το κράτος εκτέλεσης, εάν το θεωρεί ως έδρα των οικογενειακών, γλωσσικών, πολιτιστικών, κοινωνικών ή οικονομικών και άλλων δεσμών με το κράτος εκτέλεσης» (αιτιολογική σκέψη 9).

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι, στο πλαίσιο της απόφασης-πλαισίου, η κοινωνική επανένταξη θα πρέπει να γίνεται κατανοητή υπό την έννοια ότι ενδείκνυται περισσότερο τα μέτρα επανένταξης να λαμβάνονται σε κράτος του οποίου τη γλώσσα κατανοεί ο κατάδικος και με το οποίο έχει στενούς δεσμούς. Η δυνατότητα κοινωνικών επαφών με συγγενείς και φίλους βοηθά τον κατάδικο να προετοιμαστεί για την επιστροφή του στην κοινωνία. Ο στόχος αυτός μπορεί να μην εξυπηρετείται εάν το πρόσωπο κρατείται σε αλλοδαπό κράτος όταν είναι πιθανό ότι δεν θα του επιτραπεί να παραμείνει στο κράτος αυτό μετά την έκτιση της ποινής.

### 2.7.4. Τρόποι εκτέλεσης της ποινής

Οι προοπτικές κοινωνικής επανένταξης μπορεί επίσης να εξαρτώνται από τους τρόπους εκτέλεσης της ποινής στο κράτος εκτέλεσης.

Όταν το κράτος εκτέλεσης –στο πλαίσιο διαβουλεύσεων ή όταν έχει κάνει χρήση της δυνατότητας να υποβάλει την αιτιολογημένη γνώμη του κατόπιν της διαβίβασης της καταδικαστικής απόφασης και του πιστοποιητικού– προβλέπει την ανάγκη για προσαρμογή της ποινής, οι πληροφορίες αυτές μπορούν να συμπεριληφθούν στην αιτιολόγησή του σχετικά με τις προοπτικές διευκόλυνσης της κοινωνικής επανένταξης.

Παρόμοια παρατήρηση μπορεί να διατυπωθεί σχετικά με τις ενδεχόμενες διατάξεις για την πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση που μπορεί να ισχύουν στο κράτος εκτέλεσης (βλέπε άρθρο 17). Το κράτος έκδοσης έχει τη δυνατότητα να ζητήσει πληροφορίες σχετικά με αυτούς τους τρόπους εκτέλεσης, τις οποίες το κράτος εκτέλεσης υποχρεούται να παράσχει (βλέπε άρθρο 17 παράγραφος 3).

Στο πλαίσιο αυτό, το κράτος εκτέλεσης μπορεί να τεκμηριώσει την αξιολόγησή του σχετικά με την επιδιωκόμενη μεταφορά, καθώς και να παράσχει στο κράτος έκδοσης πρόσθετες σχετικές πληροφορίες ώστε να πεισθεί για τη βελτίωση της κοινωνικής επανένταξης.

## 2.8. Ο κατάλογος των 32 αδικημάτων για τα οποία χωρεί παράδοση χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιούν

Πριν από τη μεταφορά της ποινής, η αρμόδια εκδούσα αρχή πρέπει να διαπιστώνει αν ένα ή περισσότερα από τα αδικήματα εμπίπτουν σε κάποια από τις 32 κατηγορίες για τις οποίες δεν εφαρμόζεται ο έλεγχος του διττού αξιοποιούν. Ο κατάλογος των σχετικών αδικημάτων παρατίθεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, καθώς και στο πιστοποιητικό, στο οποίο πρέπει να σημειώνονται τα αδικήματα που περιλαμβάνονται στον κατάλογο. Για να έχει εφαρμογή το άρθρο 7, τα αδικήματα του καταλόγου θα πρέπει να επισύρουν στο κράτος έκδοσης ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο που συνεπάγεται στέρηση της ελευθερίας για μέγιστη περίοδο τουλάχιστον τριών ετών.

Καθοριστικό είναι το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος. Αυτό επιβεβαιώθηκε στην απόφαση στην υπόθεση C-303/05 *Advocaten voor de Wereld*, η οποία αφορούσε την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 <sup>(40)</sup>.

Η εκτελούσα αρχή μπορεί να ελέγξει το διττό αξιοποιούν μόνο για αδικήματα τα οποία δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των 32 αδικημάτων.

Ωστόσο, πολλά κράτη μέλη έχουν κάνει χρήση της δυνατότητας ελέγχου του διττού αξιοποιούν σε όλες τις περιπτώσεις (άρθρο 7 παράγραφος 4, βλέπε υποσημείωση 14). Οι σχετικές δηλώσεις μπορούν να ανακληθούν ανά πάσα στιγμή.

<sup>(40)</sup> απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2007, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, ECLI:EU:C:2007:261, σκέψεις 48 έως 61.

2.9. *Ευάλωτες ομάδες: ανήλικοι παραβάτες και παραβάτες με διανοητικές διαταραχές και μεταφορά μέτρων ψυχιατρικής ή ιατρικής μέριμνας*

Μια ειδική κατηγορία καταδίκων που είναι ευάλωτοι από πλευράς μεταχείρισης, περίθαλψης και στέγασης είναι οι ανήλικοι παραβάτες και οι παραβάτες που πάσχουν από προβλήματα ψυχικής υγείας. Θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή όσον αφορά την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιο σε αυτές τις ειδικές ομάδες παραβατών.

Η απόφαση-πλαίσιο περιλαμβάνει δύο διατάξεις που εφαρμόζονται σε περιπτώσεις όπου εμπλέκονται ανήλικοι και πρόσωπα με ψυχικές διαταραχές και/ή εθισμούς (αμφότερες στο άρθρο 9). Στην ουσία, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δύναται να αρνηθεί να αναγνωρίσει την καταδικαστική απόφαση και να εκτελέσει την ποινή εάν:

- i) η ποινή επιβλήθηκε σε φυσικό πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί, λόγω ηλικίας, ότι υπέχει ποινική ευθύνη για τις πράξεις για τις οποίες έχει εκδοθεί η καταδικαστική απόφαση [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο ζ)]· ή εάν
- ii) η ποινή που έχει επιβληθεί περιλαμβάνει μέτρο ψυχιατρικής ή ιατρικής μέριμνας ή άλλο μέτρο που συνεπάγεται στέρηση της ελευθερίας, το οποίο, παρά τη δυνατότητα προσαρμογής της ποινής σύμφωνα με τα όσα προβλέπει το άρθρο 8 παράγραφος 3 <sup>(41)</sup>, δεν μπορεί να εκτελεσθεί από το κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με το νομικό σύστημα ή το σύστημα υγείας του κράτους αυτού [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο κ)].

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο κ), το κράτος εκτέλεσης θα πρέπει να εξετάζει τη δυνατότητα προσαρμογής της ποινής σύμφωνα με την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο προτού αρνηθεί την αναγνώριση και εκτέλεση της ποινής που επιβάλλει μέτρο εκτός από στερητική της ελευθερίας ποινή (βλέπε αιτιολογική σκέψη 19).

Επιπλέον, σε τέτοιου είδους περιπτώσεις, πριν αποφασίσει να μην αναγνωρίσει την καταδικαστική απόφαση ή να μην εκτελέσει την ποινή, το κράτος εκτέλεσης υποχρεούται να διαβουλευτεί με το κράτος έκδοσης, με κάθε κατάλληλο μέσο, και, κατά περίπτωση, να του ζητεί να παράσχει αμελλητί, εφόσον απαιτείται, οποιεσδήποτε αναγκαίες πρόσθετες πληροφορίες (άρθρο 9 παράγραφος 3).

Ο λόγος άρνησης του άρθρου 9 παράγραφος 1 στοιχείο κ) μπορεί να εφαρμόζεται και σε περιπτώσεις όπου το πρόσωπο δεν έχει κριθεί ένοχο ποινικού αδικήματος, μολονότι η αρμόδια αρχή επέβαλε στερητικό της ελευθερίας μέτρο και όχι ποινή φυλάκισης συνεπεία ποινικού αδικήματος (βλέπε αιτιολογική σκέψη 20).

Εφόσον το κράτος έκδοσης το θεωρεί αναγκαίο λόγω της ηλικίας ή της φυσικής ή πνευματικής κατάστασης του καταδίκου, η δυνατότητα να εκφράσει τη γνώμη του, προφορικά ή γραπτά, σχετικά με τη μεταφορά παρέχεται στον νόμιμο εκπρόσωπό του (άρθρο 6 παράγραφος 3).

2.10. *Συνεκτίμηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων από το κράτος έκδοσης*

Η απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που αναγνωρίζονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης ΕΕ και αντικατοπτρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής «Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ») (αιτιολογική σκέψη 13).

Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4, η απόφαση-πλαίσιο δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των βασικών νομικών αρχών.

Κατά συνέπεια, το κράτος έκδοσης, ιδίως σε περιπτώσεις όπου επιδιώκεται μεταφορά της ποινής χωρίς τη συναίνεση του καταδίκου, πρέπει να διασφαλίζει ότι η μεταφορά, η αναγνώριση και η εκτέλεση της ποινής δεν θα θίξουν τα βασικά θεμελιώδη δικαιώματα του καταδίκου.

Οι συνθήκες κράτησης δημιουργούν σημαντικά προβλήματα σε αρκετά κράτη μέλη της ΕΕ, με τον υπερπληθυσμό των φυλακών να αποτελεί ένα από τα πιο επιτακτικά ζητήματα. Οι απάνθρωπες ή εξευτελιστικές συνθήκες κράτησης στις φυλακές μπορούν να υπονομεύσουν σοβαρά την εφαρμογή των πράξεων της ΕΕ για την αμοιβαία αναγνώριση, καθώς θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε παράβαση των διατάξεων τόσο της σύμβασης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (εφεξής «ΕΣΔΑ») όσο και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.

Ωστόσο, το ζήτημα αυτό έχει μέχρι στιγμής εξεταστεί από το Δικαστήριο μόνο στο πλαίσιο της απόφασης-πλαίσιο 2002/584 <sup>(42)</sup>. Βάσει της απόφασης-πλαίσιο 2002/584, το κράτος εκτέλεσης δεσμεύεται από την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και, συνεπώς, υποχρεούται, καταρχήν, να εκτελέσει το ΕΕΣ και να παραδώσει το σχετικό πρόσωπο στο

<sup>(41)</sup> Το άρθρο 8 παράγραφος 3 ορίζει ότι αν η ποινή δεν συνάδει ως προς τη φύση της με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να την προσαρμόσει σε ποινή ή μέτρο που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα δυνάμει του εθνικού της δικαίου. Η ποινή ή το μέτρο αυτό πρέπει να ανταποκρίνονται κατά το δυνατόν περισσότερο προς την ποινή που επιβλήθηκε από το κράτος έκδοσης της απόφασης, και ως εκ τούτου η ποινή δεν μπορεί να μετατραπεί σε χρηματική.

<sup>(42)</sup> Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Απριλίου 2016, *Aranyosi και Căldăraru*, C-404/15 και C-659/15 PPU, ECLI:EU:C:2016:198· απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2018, *MLT*, C-220/18 PPU, ECLI:EU:C:2018:589· βλέπε επίσης την υπόθεση *Dorobantu* (C-128/18, εκκρεμεί).

κράτος έκδοσης, εκτός εάν ισχύουν λόγοι άρνησης. Αντιθέτως, οι περιπτώσεις που υπάγονται στην απόφαση-πλαίσιο αφορούν τη μεταφορά των καταδίκων από το κράτος έκδοσης στο κράτος εκτέλεσης. Εν προκειμένω, το κράτος έκδοσης δεν υποχρεούται να μεταφέρει την ποινή εάν προκύβουν αμφιβολίες σχετικά με τις συνθήκες κράτησης, ακόμη και αν το άλλο κράτος μέλος έχει ζητήσει ρητά τη μεταφορά. Το άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, που απαγορεύει τα βασανιστήρια και την απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, εφαρμόζεται εξίσου στις μεταφορές κρατουμένων, ιδίως στην περίπτωση που κράτος επιθυμεί να μεταφέρει ένα πρόσωπο χωρίς τη συναίνεσή του.

### 3. Διαδικασία διαβίβασης

#### 3.1. Δικαίωμα κίνησης της διαδικασίας

Η απόφαση-πλαίσιο παρέχει στο κράτος έκδοσης, στο κράτος εκτέλεσης, καθώς και στον κατάδικο, τη δυνατότητα να θέσουν σε λειτουργία τον μηχανισμό που μπορεί να οδηγήσει σε μεταφορά. Ωστόσο, υπάρχουν σημαντικές διαφορές ανάλογα με το ποιος κινεί τη διαδικασία.

Το κράτος εκτέλεσης δύναται με δική του πρωτοβουλία να ζητήσει από το κράτος έκδοσης να διαβιβάσει την καταδικαστική απόφαση. Ομοίως, ο κατάδικος δύναται επίσης να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης ή του κράτους εκτέλεσης να κινήσουν τη διαδικασία διαβίβασης της καταδικαστικής απόφασης (άρθρο 4 παράγραφος 5).

Ωστόσο, και στις δύο περιπτώσεις, το κράτος έκδοσης δεν είναι υποχρεωμένο να συμμορφωθεί με την αιτούμενη διαβίβαση της καταδικαστικής απόφασης. Αυτό προκύπτει λογικά από το γεγονός ότι το κράτος έκδοσης παραμένει ο μόνος φορέας ο οποίος, κατόπιν της τέλεσης ποινικού αδικήματος, εξέδωσε καταδικαστική απόφαση για την έκδοση της οποίας διέθετε κυρίαρχη αρμοδιότητα. Κατά συνέπεια, το κράτος έκδοσης διατηρεί τη διακριτική ευχέρεια να αξιολογεί τα αιτήματα του κράτους εκτέλεσης ή του καταδίκου, ή αμφότερων.

Για παράδειγμα, το κράτος έκδοσης ενδέχεται να μην επιθυμεί να μεταφέρει τον κατάδικο εάν στο κράτος εκτέλεσης προβλέπεται φυλάκιση μικρότερης διάρκειας, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων που ισχύουν στο κράτος αυτό όσον αφορά την πρόωξη και υπό όρους αποφυλάκιση. Τα συμφέροντα των θυμάτων μπορούν επίσης να λαμβάνονται υπόψη κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με τον τόπο στον οποίο ο παραβάτης μπορεί να εκτίσει καλύτερα την ποινή του. Ένα κράτος μέλος μπορεί επίσης να αντιμετωπίζει με επιφυλακτικότητα τη μεταφορά προσώπου, εάν η μεταφορά αυτή συνεπάγεται την επανένταξή του προσώπου στο εγκληματικό περιβάλλον της πατρίδας του, αντί για την κοινωνική του επανένταξη.

Η πλήρης αρμοδιότητα του κράτους έκδοσης όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων αποτυπώνεται επίσης στο άρθρο 13 της απόφασης-πλαισίου, το οποίο ορίζει ότι εφόσον η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτέλεσης δεν έχει αρχίσει, το κράτος έκδοσης δύναται να ανακαλέσει το πιστοποιητικό, αιτιολογώντας τη σχετική απόφασή του. Βλέπε επίσης στο πλαίσιο αυτό το άρθρο 17 παράγραφος 3.

Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι, από την πλευρά του, το κράτος έκδοσης, δεν υποχρεούται να διαβιβάσει την καταδικαστική απόφαση και το πιστοποιητικό, ακόμη και αν αυτό θα ήταν προς το συμφέρον του καταδίκου. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει «δικαίωμα» μεταφοράς για τον κατάδικο <sup>(43)</sup>.

Τα κράτη μέλη αντιλαμβάνονται ολοένα και περισσότερο ότι οι γνώμες των θυμάτων θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της εκτέλεσης των ποινών καταδικασθέντων παραβατών, συμπεριλαμβανομένης της διεθνούς μεταφοράς μεταξύ φυλακών. Τα θύματα μπορεί να βρίσκονται τόσο στο κράτος εκτέλεσης όσο και στο κράτος έκδοσης. Πολλά κράτη μέλη έχουν θεσπίσει διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας τα θύματα έχουν τη δυνατότητα να διατυπώσουν τη γνώμη τους σχετικά με τις μεταφορές, η οποία και λαμβάνεται υπόψη. Ωστόσο, δεν θεσπίζεται δικαίωμα των θυμάτων να αντιταχθούν στη μεταφορά.

#### 3.2. Διαδικασία εξασφάλισης της γνώμης του καταδίκου

Όταν ο κατάδικος ευρίσκεται ακόμη στο κράτος έκδοσης πρέπει να του παρέχεται η δυνατότητα να εκφράζει τη γνώμη του (προφορικά ή γραπτά) σχετικά με τη μεταφορά, την αναγνώριση και την εκτέλεση της ποινής (άρθρο 6 παράγραφος 3). Εφόσον το κράτος έκδοσης το θεωρεί αναγκαίο λόγω της ηλικίας ή της φυσικής ή πνευματικής κατάστασης του προσώπου, αυτή η δυνατότητα θα παρέχεται στον νόμιμο εκπρόσωπό του.

Η γνώμη του καταδίκου θα πρέπει να ζητείται πάντοτε ακόμη και αν δεν απαιτείται συναίνεση.

Παρότι η γνώμη του καταδίκου δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο άρνησης βασισμένο στην κοινωνική επανένταξη (αιτιολογική σκέψη 10), η γνώμη του πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της διευκόλυνσης της κοινωνικής επανένταξης και της καταλληλότητας της επιδιωκόμενης μεταφοράς (άρθρο 6 παράγραφος 3).

<sup>(43)</sup> Ωστόσο, προβλέπεται εξαίρεση εάν τα οικεία κράτη μέλη έχουν ήδη συμφωνήσει, στο πλαίσιο της διαδικασίας σχετικά με την εκτέλεση ΕΕΣ, ότι η ποινή θα εκτιθεί στο κράτος μέλος εθνικότητας ή διαμονής του καταδίκου στο πλαίσιο του άρθρου 5 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου 2002/584. Βλέπε ενότητα 11.1.

Πληροφορίες σχετικά με τη γνώμη του καταδίκου πρέπει να παρέχονται στο πλαίσιο κ) του πιστοποιητικού:

κ) Γνώμη του καταδίκου:

1. ☐ Δεν έγινε ακρόαση του καταδίκου επειδή βρίσκεται ήδη στο κράτος εκτέλεσης.
2. ☐ Ο κατάδικος βρίσκεται στο κράτος έκδοσης και:
  - α. ☐ ζήτησε τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού  
☐ συναίνεσε στη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού  
☐ δεν συναίνεσε στη διαβίβαση της απόφασης και ου πιστοποιητικού (να αναφερθούν οι λόγοι που επικαλέσθηκε):  
.....  
.....
  - β. ☐ Διαβιβάζεται συνημμένως η γνώμη του καταδίκου.  
☐ Η γνώμη του καταδίκου έχει διαβιβασθεί στο κράτος εκτέλεσης στις (να δοθεί ημερομηνία: ημέρα-μήνας-έτος): .....

3.3. Κοινοποίηση προς τον κατάδικο (άρθρο 6 παράγραφος 4 και έντυπο του παραρτήματος II)

Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ενημερώνει τον κατάδικο, σε γλώσσα την οποία κατανοεί, ότι αποφάσισε να διαβιβάσει την απόφαση, μαζί με το πιστοποιητικό, χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II. Όταν ο κατάδικος ευρίσκεται στο κράτος εκτέλεσης κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης διαβίβασης, το εν λόγω έντυπο διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης, το οποίο ενημερώνει σχετικά τον κατάδικο (άρθρο 6 παράγραφος 4).

Το παράρτημα II της απόφασης-πλαισίου παρέχει τυποποιημένο έντυπο κοινοποίησης προς τον κατάδικο

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΔΙΚΟ

Με την παρούσα σας κοινοποιείται η απόφαση τ ... (αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης) να διαβιβασθεί η καταδικαστική απόφαση του ... (αρμόδιο δικαστήριο του κράτους έκδοσης) της ... (ημερομηνία της απόφασης), ... (αριθμός αναφοράς, εάν υπάρχει) στ... (κράτος εκτέλεσης) με σκοπό να αναγνωρισθεί και να εκτελεσθεί η ποινή την οποία επιβάλλει σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις οι οποίες υλοποιούν την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008 σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η εκτέλεση της ποινής διέπεται από το δίκαιο τ... (κράτος εκτέλεσης). Οι αρχές του εν λόγω κράτους είναι αρμόδιες να αποφασίζουν σχετικά με τις διαδικασίες εκτέλεσης και να ορίζουν κάθε σχετικό μέτρο, περιλαμβανομένων των λόγων πρόωρης ή υπό όρους απόλυσης.

Η αρμόδια αρχή τ... (κράτος εκτέλεσης) αφαιρεί την πλήρη περίοδο του ήδη εκτιθέντος τμήματος της στερητικής της ελευθερίας ποινής από τη συνολική διάρκεια της προς έκτιση ποινής. Η ποινή δύναται να προσαρμοσθεί από την αρμόδια αρχή τ... (κράτος εκτέλεσης) μόνο εφόσον είναι ασυμβίβαστη με το δίκαιο του κράτους αυτού ως προς τη διάρκεια ή τη φύση της. Η προσαρμοσμένη ποινή δεν πρέπει να επιβαρύνει την ποινή που έχει επιβληθεί στ... (κράτος έκδοσης) με τη φύση ή τη διάρκειά της.

3.4. Έγγραφο προς διαβίβαση

3.4.1. Πιστοποιητικό

Η απόφαση-πλαίσιο προβλέπει διαφορετική διαδικασία από εκείνη που προβλεπόταν σε προγενέστερες πολυμερείς πράξεις: αντί να υποβάλει επίσημη αίτηση, το κράτος έκδοσης διαβιβάζει την καταδικαστική απόφαση στο κράτος μέλος στο οποίο επιθυμεί να μεταφέρει τον κατάδικο. Για την επίτευξη της διαδικασίας, η καταδικαστική απόφαση συνοδεύεται από τυποποιημένο πιστοποιητικό το οποίο περιλαμβάνει τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τη μεταφορά (άρθρα 4 και 5, βλέπε παράρτημα I της απόφασης-πλαισίου). Το πιστοποιητικό πρέπει να συμπληρώνεται με ορθό τρόπο και να αντιστοιχεί στην καταδικαστική απόφαση. Το πιστοποιητικό πρέπει να είναι υπογεγραμμένο από την

αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης η οποία και βεβαιώνει την ακρίβεια του περιεχομένου του (άρθρο 5 παράγραφος 2). Στον ιστότοπο του ΕΔΔ διατίθεται διαδικτυακό εργαλείο για την κατάρτιση του πιστοποιητικού – το εργαλείο Compendium <sup>(44)</sup>.

Το πιστοποιητικό μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα –ή, όταν υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες, σε μία από τις επίσημες γλώσσες– του κράτους εκτέλεσης (άρθρο 23 παράγραφος 1). Κάθε κράτος μέλος δύναται, ωστόσο, να καταθέσει δήλωση στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι δέχεται μετάφραση σε μία ή περισσότερες από τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ. Εάν τμήματα του πιστοποιητικού δεν έχουν συμπληρωθεί ή δεν περιέχουν αρκετές λεπτομέρειες, αυτό έχει ως αποτέλεσμα μια κατάσταση όπου το κράτος εκτέλεσης δεν διαθέτει επαρκείς πληροφορίες για να λάβει απόφαση σχετικά με τη μεταφορά και πρέπει να ζητήσει περισσότερες πληροφορίες από το κράτος έκδοσης, με συνέπεια την καθυστέρηση της διαδικασίας.

Τα τυποποιημένα πιστοποιητικά σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ, καθώς και οι δηλώσεις σχετικά με τις γλώσσες που γίνονται δεκτές από τα κράτη μέλη, διατίθενται στον ιστότοπο του ΕΔΔ <sup>(45)</sup>.

### 3.4.2. Καταδικαστική απόφαση

Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης πρέπει να διαβιβάσει μαζί με το πιστοποιητικό την καταδικαστική απόφαση ή επικυρωμένο αντίγραφο της.

Κατά κανόνα, δεν απαιτείται μετάφραση της καταδικαστικής απόφασης (άρθρο 23 παράγραφος 2). Ωστόσο, υπάρχει η πιθανότητα το κράτος εκτέλεσης να ζητήσει να συνοδεύεται η καταδικαστική απόφαση ή ουσιώδη τμήματα αυτής από μετάφραση. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη πρέπει πρώτα να έχουν καταθέσει δήλωση στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι επιθυμούν να έχουν τη δυνατότητα να διατυπώσουν τέτοιο αίτημα (άρθρο 23 παράγραφος 3). Δεύτερον, τέτοιο αίτημα μπορεί να διατυπωθεί μόνο όταν το κράτος εκτέλεσης θεωρεί ότι το περιεχόμενο του πιστοποιητικού είναι ανεπαρκές για να λάβει απόφαση σχετικά με την εκτέλεση της ποινής και αφού προηγηθούν, όπου είναι απαραίτητο, διαβουλεύσεις μεταξύ των αρμόδιων αρχών του κράτους εκτέλεσης και του κράτους έκδοσης, ώστε να επισημανθούν τα ουσιώδη τμήματα της καταδικαστικής απόφασης που πρέπει να μεταφραστούν.

Πληροφορίες σχετικά με την καταδικαστική απόφαση πρέπει να παρέχονται στα πλαίσια η) και θ) του πιστοποιητικού:

η) Απόφαση που επέβαλε την ποινή:

1. Η απόφαση περιλαμβάνει συνολικά ..... αδικήματα.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέσθηκε το αδίκημα ή τα αδικήματα, μεταξύ των οποίων ο χρόνος και ο τόπος τέλεσης, καθώς και η φύση της συμμετοχής του καταδίκου:

.....  
.....  
.....

Φύση και νομικός χαρακτηρισμός του αδικήματος (ή αδικημάτων) και εφαρμοστέα νομική διάταξη βάσει της οποίας εξεδόθη η απόφαση:

.....  
.....  
.....

2. Εφόσον το αδίκημα ή τα αδικήματα που αναφέρονται στο σημείο η) 1 συνιστούν κατά τα οριζόμενα στο δίκαιο του κράτους έκδοσης ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα, αδικήματα, τα οποία τιμωρούνται στο κράτος έκδοσης με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ανώτατου ορίου τριών τουλάχιστον χρόνων, σημειώσατε με x τα αντίστοιχα τετραγωνάκια:

- ☐ συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,  
☐ τρομοκρατία,  
☐ εμπορία ανθρώπων,

<sup>(44)</sup> Η χρήση του εν λόγω εργαλείου παρουσιάζει το πλεονέκτημα της συμπλήρωσης του πιστοποιητικού με την ίδια ευκολία που συμπληρώνεται και ένα έντυπο σε μορφή Word, αλλά συνοδεύεται από διάφορες χρήσιμες και εύχρηστες δυνατότητες, όπως οι ακόλουθες: δυνατότητα άμεσης εισαγωγής των αρμόδιων αρχών εκτέλεσης από το εργαλείο του Δικαστικού Άτλαντα του ΕΔΔ· λήψη του εντύπου στη/-ις γλώσσα/-ες που γίνονται δεκτές από το κράτος μέλος εκτέλεσης· αποθήκευση και αποστολή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/WorkerPage.aspx?x1=CC>.

<sup>(45)</sup> <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?Id=36>

- ☐ σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
- ☐ παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
- ☐ παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
- ☐ δωροδοκία,
- ☐ καταδολίευση, περιλαμβανομένης της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- ☐ νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
- ☐ παραχάραξη/κιβδηλεία νομίσματος, περιλαμβανομένου του ευρώ,
- ☐ ηλεκτρονικό έγκλημα,
- ☐ εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του λαθρεμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του λαθρεμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
- ☐ παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή,
- ☐ ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη,
- ☐ παράνομο εμπόριο ανθρώπινων οργάνων και ιστών,
- ☐ απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και ομηρία,
- ☐ ρατσισμός και ξενοφοβία,
- ☐ οργανωμένη ή ένοπλη ληστεία,
- ☐ παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- ☐ υπεξαίρεση και απάτη,
- ☐ αθέμιτη προστασία έναντι παρανόμου περιουσιακού οφέλους και εκβίαση,
- ☐ παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- ☐ πλαστογραφία δημόσιων εγγράφων και εμπορία πλαστών,
- ☐ παραχάραξη μέσων πληρωμής,
- ☐ λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- ☐ λαθρεμπόριο πυρηνικών ή ραδιενεργών ουσιών,
- ☐ εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- ☐ βιασμός,
- ☐ εμπρησμός με πρόθεση,
- ☐ εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- ☐ αεροπειρατεία και πειρατεία,
- ☐ δολιοφθορά.

3. Εφόσον το αδίκημα ή τα αδικήματα που αναφέρονται στο σημείο 1 δεν καλύπτονται από το σημείο 2 ή εφόσον η απόφαση και το πιστοποιητικό διαβιβάζονται στο κράτος μέλος το οποίο δήλωσε ότι θα επαληθεύσει το διττό αξιόποινο (άρθρο 7 παράγραφος 4 της απόφασης-πλαίσιο), να δοθεί πλήρης περιγραφή του σχετικού αδικήματος ή αδικημάτων:

.....  
.....  
.....

θ) Χαρακτήρας της απόφασης που επέβαλε την ποινή:

1. Αναφέρετε εάν το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης:
  1. ☐ Ναι, το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.
  2. ☐ Όχι, το πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

## 3. Εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 2, παρακαλώ διευκρινίστε εάν:

- ☐ 3.1α. το πρόσωπο κλητεύθηκε αυτοπροσώπως στις ..... (ημέρα/μήνας/έτος) και με την κλήτευση ενημερώθηκε σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της εν λόγω αποφάσεως, και είχε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη·

Ή

- ☐ 3.1β. το πρόσωπο δεν κλητεύθηκε αυτοπροσώπως αλλά είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, και είχε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη·

Ή

- ☐ 3.2. το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον/την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη·

Ή

- ☐ 3.3. του επεδόθη η απόφαση στις ..... (ημέρα/μήνας/έτος) και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης, και

- ☐ δήλωσε ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση αυτή·

Ή

- ☐ δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή δεν έχει ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας.

## 4. Παρακαλώ αναφέρατε πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο έχει εκπληρωθεί ο σχετικός όρος, εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 3.1β, 3.2 ή 3.3 ανωτέρω.

.....  
 .....

## 2. Στοιχεία σχετικά με τη διάρκεια της ποινής:

- 2.1. Συνολική διάρκεια της ποινής (σε ημέρες): .....

- 2.2. Συνολικό διάστημα της ποινής στέρησης της ελευθερίας που είχε ήδη εκτιθεί σε συνάρτηση με την ποινή για την οποία εξεδόθη η απόφαση (σε ημέρες): ..... μέχρι τις [ ..... ] (αναφέρατε την ημερομηνία κατά την οποία έγινε ο υπολογισμός: ημέρα-μήνας-έτος): .....

- 2.3. Αριθμός ημερών που αφαιρούνται από τη συνολική διάρκεια της ποινής για λόγους άλλους πλην των αναφερομένων στο σημείο 2.2 (π.χ. αμνηστία, χάρη ή μέτρα επείκειας που έχουν ήδη χορηγηθεί σε σχέση με την ποινή): μέχρι τις ....., (αναφέρατε την ημερομηνία κατά την οποία έγινε ο υπολογισμός: ημέρα-μήνας-έτος): .....

## 2.4. Ημερομηνία λήξεως της ποινής στο κράτος έκδοσης:

- ☐ Δεν προβλέπεται δεδομένου ότι το πρόσωπο δεν τελεί υπό κράτηση επί του παρόντος  
☐ Το πρόσωπο τελεί υπό κράτηση επί του παρόντος και η ποινή, σύμφωνα με το δικαίο του κράτους έκδοσης, θα εκτιθεί πλήρως (αναφέρατε ημερομηνία: ημέρα-μήνας-έτος): .....

## 3. Είδος της ποινής:

- ☐ ποινή στέρησης της ελευθερίας  
☐ μέτρο στέρησης της ελευθερίας (διευκρινίσατε): .....

### 3.5. Χρήσιμες συμπληρωματικές πληροφορίες από το κράτος έκδοσης

Παρότι δεν απαιτείται από την απόφαση-πλαίσιο, η πρακτική δείχνει ότι ορισμένα έγγραφα που αφορούν τον κατάδικο θεωρούνται χρήσιμο συμπλήρωμα το οποίο συνοδεύει την αίτηση μεταφοράς ή μπορεί να διαβιβαστεί στο κράτος εκτέλεσης κατά την πραγματοποίηση της μεταφοράς προκειμένου να διευκολυνθεί η μετοίκηση του κρατούμενου. Τα έγγραφα αυτά είναι τα εξής: δελτίο ιστορικού φυλάκισης, μητρώο φυλάκισης του κρατούμενου, εκθέσεις πληροφοριών ασφαλείας του κρατούμενου (βλέπε το εγχειρίδιο «Resource Book on the Transfer of Sentenced Prisoners» <sup>(46)</sup> της EuroPris).

### 3.6. Διαβίβαση

Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης πρέπει να διαβιβάσει την καταδικαστική απόφαση ή επικυρωμένο αντίγραφο αυτής, μαζί με το πιστοποιητικό, απευθείας στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης. Η διαβίβαση απαιτείται να γίνει γραπτώς ώστε η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης να μπορεί να διαπιστώσει τη γνησιότητα της αίτησης. Εάν το ζητήσει το κράτος εκτέλεσης, το πρωτότυπο της καταδικαστικής απόφασης ή επικυρωμένο αντίγραφό της καθώς και το πρωτότυπο του πιστοποιητικού αποστέλλονται σε αυτό. Όλες οι επίσημες επικοινωνίες πραγματοποιούνται επίσης απευθείας μεταξύ των εν λόγω αρμόδιων αρχών (άρθρο 5 παράγραφος 1).

Η καταδικαστική απόφαση ή επικυρωμένο αντίγραφό της και το πιστοποιητικό μπορούν να διαβιβαστούν στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης με οποιοδήποτε μέσο που αποτυπώνεται εγγράφως, για παράδειγμα με e-mail ή φαξ, υπό συνθήκες που να επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα (αιτιολογική σκέψη 18).

Το κράτος έκδοσης διαβιβάζει κάθε φορά την καταδικαστική απόφαση, μαζί με το πιστοποιητικό, μόνο σε ένα κράτος εκτέλεσης (άρθρο 5 παράγραφος 3).

Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν είναι γνωστή στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, τότε η τελευταία αυτή διεξάγει όλες τις αναγκαίες έρευνες, μεταξύ άλλων μέσω των σημείων επαφής του ΕΔΔ προκειμένου να λάβει πληροφορίες από το κράτος εκτέλεσης (άρθρο 5 παράγραφος 4) <sup>(47)</sup>.

Εάν η αρχή του κράτους εκτέλεσης, η οποία παραλαμβάνει καταδικαστική απόφαση συνοδευόμενη από πιστοποιητικό, δεν έχει τη δικαιοδοσία να την αναγνωρίσει και να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της, διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως την καταδικαστική απόφαση μαζί με το πιστοποιητικό στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης και ενημερώνει αναλόγως την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης (άρθρο 5 παράγραφος 5).

### 3.7. Αίτηση παροχής πληροφοριών σχετικά με τις διατάξεις περί ενδεχόμενης πρόωρης ή υπό όρους αποφυλάκισης

Η εκτέλεση ποινής διέπεται από το δικαιο του κράτους εκτέλεσης. Οι αρχές του κράτους εκτέλεσης είναι αποκλειστικώς αρμόδιες να αποφασίζουν σχετικά με τη διαδικασία εκτέλεσης και να καθορίζουν όλα τα σχετικά μέτρα, περιλαμβανομένων των λόγων της πρόωρης ή υπό όρους αποφυλάκισης (άρθρο 17 παράγραφος 1).

Ο πραγματικός χρόνος παραμονής του καταδίκου στη φυλακή εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις διατάξεις περί πρόωρης και υπό όρους αποφυλάκισης στο κράτος εκτέλεσης. Οι διαφορές μεταξύ των κρατών μελών είναι εν προκειμένω σημαντικές: π.χ. σε ορισμένα κράτη μέλη ο κατάδικος αποφυλακίζεται αφού εκτίσει τα δύο τρίτα της ποινής, ενώ σε άλλα αφού εκτίσει το ένα τρίτο της ποινής <sup>(48)</sup>.

Το κράτος εκτέλεσης, κατόπιν αιτήσεως, ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης σχετικά με τις εφαρμοστέες διατάξεις για ενδεχόμενη πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση. Το κράτος έκδοσης μπορεί να συμφωνήσει με την εφαρμογή των διατάξεων αυτών ή να ανακαλέσει το πιστοποιητικό (άρθρο 17 παράγραφος 3).

Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν ότι τυχόν απόφαση για πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση δύναται να λάβει επίσης υπόψη τις διατάξεις εθνικού δικαίου, τις οποίες υποδεικνύει το κράτος έκδοσης, δυνάμει των οποίων το πρόσωπο δικαιούται να αποφυλακισθεί πρόωρα ή υπό όρους σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή (άρθρο 17 παράγραφος 4).

Συνιστάται το κράτος εκτέλεσης να παρέχει στο κράτος έκδοσης και στον κατάδικο σαφή πληροφόρηση και επεξήγηση των εφαρμοστέων διατάξεων του σχετικά με την υπό όρους αποφυλάκιση. Στο πλαίσιο αυτό ενδέχεται να απαιτείται η παροχή αναλυτικότερων πληροφοριών σχετικά με τους τρόπους εκτέλεσης και όχι μόνο ενημέρωση σχετικά με τις εφαρμοστέες νομοθετικές διατάξεις.

<sup>(46)</sup> <https://www.euopris.org/file/euopris-resource-book-on-the-transfer-of-sentenced-prisoners-under-eu-framework-decision-909/>

<sup>(47)</sup> Πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία επικοινωνίας των αρμόδιων αρχών διατίθενται στον Δικαστικό Άτλαντα στον ιστότοπο του ΕΔΔ: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/WorkerPage.aspx?x1=AC>.

<sup>(48)</sup> Βλέπε αποφάσεις του ΕΔΔΑ της 15ης Μαρτίου 2005, *Veermæ* κατά Φινλανδίας, προσφυγή αριθ. 38704/03, και της 27ης Ιουνίου 2006, *Szabo* κατά Σουηδίας, προσφυγή αριθ. 28578/03. Το ΕΔΔΑ έκρινε ότι το ενδεχόμενο ενός *de facto* μεγαλύτερου διαστήματος φυλάκισης στο κράτος εκτέλεσης δεν καθιστούσε αφ' εαυτού αυθαίρετη τη στέρηση της ελευθερίας εφόσον η ποινή προς έκτιση δεν υπερέβαινε την ποινή που είχε επιβληθεί στο πλαίσιο της ποινικής δίκης στη Φινλανδία. Ωστόσο, το ΕΔΔΑ δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο μια καταφανώς μεγαλύτερη *de facto* ποινή να εγείρει ζήτηση βάσει του άρθρου 5 της ΕΣΔΑ και, συνεπώς, να στοιχειοθετηθεί ευθύνη του κράτους που επέβαλε την ποινή δυνάμει του εν λόγω άρθρου.

Πληροφορίες σχετικά με την πρόωρη και υπό όρους απόλυση στο κράτος έκδοσης πρέπει να παρέχονται στο πλαίσιο ι) του πιστοποιητικού. Αναλυτικότερες πληροφορίες σχετικά με τις εφαρμοστέες διατάξεις για την πρόωρη και υπό όρους απόλυση μπορούν να παρασχεθούν στο πλαίσιο λ) του πιστοποιητικού.

ι) Πληροφορίες σχετικά με την πρόωρη ή την υπό όρους απόλυση:

1. Σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης, ο κατάδικος αποφυλακίζεται πρόωρα ή υπό όρους, αφού εκτίσει:

- ☐ το ήμισυ της ποινής
- ☐ τα δύο τρίτα της ποινής
- ☐ άλλο τμήμα της ποινής (αναφέρατε ποιο):

2. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ζητά να ενημερωθεί σχετικά με:

- ☐ τις εφαρμοστέες διατάξεις του δικαίου του κράτους εκτέλεσης σχετικά με την πρόωρη ή υπό όρους απόλυση του καταδίκου,
- ☐ την έναρξη και τη λήξη της περιόδου της πρόωρης ή υπό όρους απόλυσης.

λ) Άλλα στοιχεία που ενδιαφέρουν την υπόθεση (προαιρετικώς):

.....  
 .....

### 3.8. Αίτηση προσωρινής σύλληψης

Σε περιπτώσεις που ο κατάδικος βρίσκεται στο κράτος εκτέλεσης, το κράτος εκτέλεσης μπορεί, κατόπιν αιτήσεως του κράτους έκδοσης, να συλλάβει τον κατάδικο, ή να λάβει οποιοδήποτε άλλο μέτρο για να εξασφαλίσει ότι ο κατάδικος θα παραμείνει στο έδαφός του. Η αίτηση για σύλληψη μπορεί να διατυπωθεί πριν από την άφιξη της απόφασης και του πιστοποιητικού, ή πριν από την απόφαση να αναγνωριστεί η απόφαση και να επιβληθεί η ποινή. Η διάρκεια της ποινής δεν επιμηκύνεται λόγω της τυχόν παραμονής του καταδίκου υπό κράτηση βάσει της προσωρινής σύλληψης (άρθρο 14).

Η διάταξη αυτή επιτρέπει στο κράτος που επέβαλε την καταδίκη να διασφαλίσει ότι ο κατάδικος δεν θα διαφύγει, για παράδειγμα εν αναμονή του αποτελέσματος της εξέτασης που διενεργείται από το κράτος εκτέλεσης ως προς το αν είναι πράγματι δυνατό να αναλάβει την εκτέλεση της ποινής.

Πληροφορίες σχετικά με την προσωρινή σύλληψη πρέπει να παρέχονται στο πλαίσιο ε) του πιστοποιητικού:

ε) Αίτηση προσωρινής σύλληψης από το κράτος έκδοσης (αν ο κατάδικος ευρίσκεται στο κράτος εκτέλεσης):

- ☐ Το κράτος έκδοσης ζητά από το κράτος εκτέλεσης να συλλάβει τον κατάδικο, ή να λάβει κάποιο άλλο μέτρο ώστε να εξασφαλίσει ότι ο κατάδικος θα παραμείνει στο έδαφός του, μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση για την αναγνώριση και εκτέλεση της ποινής.
- ☐ Το κράτος έκδοσης έχει ήδη ζητήσει από το κράτος εκτέλεσης να συλλάβει τον κατάδικο ή να λάβει κάποιο άλλο μέτρο ώστε να εξασφαλίσει ότι ο κατάδικος θα παραμείνει στο έδαφός του, μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση για την αναγνώριση και εκτέλεση της ποινής. (Εφόσον συντρέχει περίπτωση και είναι διαθέσιμο) Παρακαλείσθε να αναφέρετε το όνομα της αρχής στο κράτος εκτέλεσης που έλαβε την απόφαση σχετικά με το αίτημα σύλληψης:

.....  
 .....  
 .....

### 3.9. Ανάκληση του πιστοποιητικού

Το κράτος έκδοσης δύναται να ανακαλέσει το πιστοποιητικό, αιτιολογώντας τη σχετική απόφασή του, εφόσον η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτέλεσης δεν έχει αρχίσει (άρθρο 13). Το κράτος έκδοσης δύναται πράγματι, βάσει του άρθρου 17 παράγραφος 3, να ζητήσει πληροφορίες σχετικά με τους τρόπους εκτέλεσης της ποινής από το κράτος εκτέλεσης, το οποίο πρέπει να παράσχει ακριβείς πληροφορίες. Στη συνέχεια, και πριν από την έναρξη της εκτέλεσης της ποινής, το

κράτος έκδοσης δύναται να επιλέξει να ανακαλέσει το πιστοποιητικό. Ειδικότερα, εάν το κράτος έκδοσης θεωρεί ότι η μεταφορά θα οδηγούσε σε πρόωρη αποφυλάκιση, μπορεί να αποφασίσει να μην προβεί στη μεταφορά του οικείου προσώπου και να ανακαλέσει το πιστοποιητικό.

Με την ανάκληση του πιστοποιητικού, το κράτος εκτέλεσης δεν υποχρεούται πλέον να εκτελέσει την ποινή.

## ΜΕΡΟΣ ΙΙ: ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ

### 4. Διαδικασία αναγνώρισης

#### 4.1. Προθεσμία για τη λήψη της απόφασης σχετικά με την αναγνώριση και ένδικα μέσα κατά της απόφασης μεταφοράς

Η απόφαση-πλαίσιο αποσκοπεί να θεσπίσει νέο απλουστευμένο και αποτελεσματικότερο σύστημα για τη μεταφορά των ποινών με σκοπό τη διευκόλυνση και την επιτάχυνση της διασυνοριακής δικαστικής συνεργασίας. Ως εκ τούτου, προβλέπει προθεσμίες για την πραγματοποίηση της μεταφοράς. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αποφασίζει το ταχύτερο δυνατόν εάν θα αναγνωρίσει την καταδικαστική απόφαση και θα εκτελέσει την ποινή και ενημερώνει αναλόγως το κράτος έκδοσης, μεταξύ άλλων και σχετικά με οποιαδήποτε απόφασή της να προσαρμόσει την ποινή (άρθρο 12 παράγραφος 1). Η οριστική απόφαση για την αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και την εκτέλεση της ποινής θα πρέπει να λαμβάνεται εντός προθεσμίας 90 ημερών από την παραλαβή της καταδικαστικής απόφασης και του πιστοποιητικού (άρθρο 12 παράγραφος 2).

Υπέρβαση της προθεσμίας επιτρέπεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Το κράτος εκτέλεσης θα πρέπει στη συνέχεια να ενημερώσει αμελλητί το κράτος έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης και τον χρόνο που εκτιμά ότι απαιτείται ώστε να ληφθεί η οριστική απόφαση (άρθρο 12 παράγραφος 3).

Παρότι όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει, αναμφίβολα, να διασφαλίζουν την πρόσβαση των καταδικών σε νόμιμα δικαιώματα και μέσα έννομης προστασίας σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω μέσα έννομης προστασίας στο σύστημά τους συνάδουν με τη σημασία της τήρησης των προθεσμιών που προβλέπονται στην απόφαση-πλαίσιο <sup>(49)</sup>.

Σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΕ, τα κράτη μέλη προβλέπουν τα ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι αναγκαία για να διασφαλίζεται η πραγματική δικαστική προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης (βλέπε επίσης το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ όσον αφορά το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής).

Ο κατάδικος μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης για την αναγνώριση και εκτέλεση της καταδικαστικής απόφασης σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω προσφυγές δεν παρεμποδίζουν την ομαλή εφαρμογή της απόφασης-πλαισίου και ότι τηρούνται οι προθεσμίες. Κατά γενικό κανόνα, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 22, η τελική απόφαση για την αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και την εκτέλεση της ποινής, περιλαμβανομένης ενδεχόμενης κατ'έφεση διαδικασίας, περατώνεται εντός 90 ημερών από την παραλαβή της καταδικαστικής απόφασης και του πιστοποιητικού.

Το Δικαστήριο αποφάνθηκε στο πλαίσιο της απόφασης-πλαισίου 2002/584 ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να προβλέπουν τη δυνατότητα ανασταλτικού αποτελέσματος της έφεσης επί της εκτέλεσης της απόφασης της δικαστικής αρχής, υπό την προϋπόθεση ότι η τελική απόφαση εκδίδεται εντός των προθεσμιών της απόφασης-πλαισίου 2002/584 <sup>(50)</sup>.

#### 4.2. Αίτηση για μετάφραση της απόφασης

Κατά κανόνα, δεν απαιτείται μετάφραση της καταδικαστικής απόφασης (άρθρο 23 παράγραφος 2). Ωστόσο, υπάρχει η πιθανότητα το κράτος εκτέλεσης να ζητήσει να συνοδεύεται η καταδικαστική απόφαση ή ουσιαστικά τμήματα αυτής από μετάφραση. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη πρέπει πρώτα να έχουν καταθέσει δήλωση στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι επιθυμούν να έχουν τη δυνατότητα να διατυπώσουν τέτοιο αίτημα (άρθρο 23 παράγραφος 3). Δεύτερον, τέτοιο αίτημα μπορεί να διατυπωθεί μόνο όταν το κράτος εκτέλεσης θεωρεί ότι το περιεχόμενο του πιστοποιητικού είναι ανεπαρκές για να λάβει απόφαση σχετικά με την εκτέλεση της ποινής και αφού προηγηθούν, όπου είναι απαραίτητο, διαβουλεύσεις μεταξύ των αρμόδιων αρχών του κράτους εκτέλεσης και του κράτους έκδοσης, ώστε να επισημανθούν τα ουσιαστικά τμήματα της καταδικαστικής απόφασης που πρέπει να μεταφραστούν (άρθρο 23 παράγραφοι 2 και 3).

#### 4.3. Αναβολή

Η απόφαση-πλαίσιο προβλέπει την προαιρετική αναβολή της (μη) αναγνώρισης όταν το πιστοποιητικό είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην καταδικαστική απόφαση (άρθρο 11). Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δύναται να ορίσει εύλογη προθεσμία για τη συμπλήρωση ή διόρθωση του πιστοποιητικού [βλέπε άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α)].

<sup>(49)</sup> Βλέπε στο πλαίσιο του ΕΕΣ, την απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Μαΐου 2013, *Jeremy F.*, C-168/13 PPU, ECLI:EU:C:2013:358.

<sup>(50)</sup> Βλέπε επίσης την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Jeremy F.*

#### 4.4. Προσωρινή σύλληψη

Σε περιπτώσεις που ο κατάδικος βρίσκεται στο κράτος εκτέλεσης, το κράτος εκτέλεσης μπορεί, κατόπιν αιτήσεως του κράτους έκδοσης, να συλλάβει τον κατάδικο, ή να λάβει οποιοδήποτε άλλο μέτρο για να εξασφαλίσει ότι ο κατάδικος θα παραμείνει στο έδαφός του. Η αίτηση για σύλληψη μπορεί να διατυπωθεί πριν από την άφιξη της απόφασης και του πιστοποιητικού, ή πριν από την απόφαση να αναγνωριστεί η απόφαση και να επιβληθεί η ποινή. Η διάρκεια της ποινής δεν επιμηκύνεται λόγω της τυχόν παραμονής του καταδίκου υπό κράτηση βάσει της προσωρινής σύλληψης (άρθρο 14).

Η διάταξη αυτή επιτρέπει στο κράτος που επέβαλε την καταδίκη να διασφαλίσει ότι ο κατάδικος δεν θα διαφύγει, για παράδειγμα εν αναμονή του αποτελέσματος της εξέτασης που διενεργείται από το κράτος εκτέλεσης ως προς το αν είναι πράγματι δυνατό να αναλάβει την εκτέλεση της ποινής.

#### 5. Απόφαση για την αναγνώριση και εκτέλεση

##### 5.1. Γενικό καθήκον αναγνώρισης και εκτέλεσης

Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης υποχρεούται να αναγνωρίζει την καταδικαστική απόφαση η οποία διαβιβάζεται και πρέπει να λαμβάνει πάραυτα κάθε απαραίτητο μέτρο για την εκτέλεση της ποινής, εκτός εάν αποφασίσει να προβάλει κάποιον από τους λόγους μη αναγνώρισης και εκτέλεσης (άρθρο 8 παράγραφος 1).

##### 5.2. Συναίνεση του κράτους εκτέλεσης

Η συναίνεση του κράτους εκτέλεσης αποτελεί προϋπόθεση σε όλες τις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή β), π.χ. στην περίπτωση υπηκόων που δεν ζουν στο κράτος εκτέλεσης ούτε θα απελαθούν σε αυτό ή προσώπων που διαμένουν στο κράτος εκτέλεσης χωρίς να είναι υπήκοοι του κράτους αυτού [άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ)]. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να διενεργηθούν διαβουλεύσεις μεταξύ των αρμόδιων αρχών του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης, και το κράτος εκτέλεσης έχει το δικαίωμα να αρνηθεί τη συνεργασία μη συναινώντας στη μεταφορά (αιτιολογική σκέψη 8).

Εξαίρεση στον κανόνα αυτόν μπορεί να εφαρμοστεί από κάθε κράτος μέλος με τη διατύπωση δήλωσης στην οποία θα αναφέρεται ότι δεν απαιτείται προηγούμενη συναίνεσή του για τη διαβίβαση της καταδικαστικής απόφασης και του πιστοποιητικού (άρθρο 4 παράγραφος 7) εάν ο κατάδικος:

α) ζει και έχει διαμείνει νομίμως επί τουλάχιστον πέντε συναπτά έτη στο κράτος εκτέλεσης και διατηρεί μόνιμο δικαίωμα διαμονής στο συγκεκριμένο κράτος <sup>(31)</sup>· ή/και

β) έχει εθνικότητα του κράτους εκτέλεσης σε περιπτώσεις εκτός του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β).

Η δήλωση αυτή είναι έγκυρη στις σχέσεις του με άλλα κράτη μέλη που έχουν προβεί στην ίδια κοινοποίηση είτε κατά την υιοθέτηση της απόφασης-πλαισίου είτε αργότερα (άρθρο 4 παράγραφος 7).

Κατά την εφαρμογή της απόφασης-πλαισίου, τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα στα οποία λαμβάνεται ιδίως υπόψη ο σκοπός της κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου, ο οποίος συνιστά τη βάση προκειμένου να αποφασίζουν οι αρμόδιες αρχές τους εάν πρέπει να συναινέσουν στη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού στις περιπτώσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ) (άρθρο 4 παράγραφος 6).

Οι δηλώσεις βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 7 διατίθενται στον ιστότοπο του ΕΔΔ <sup>(32)</sup>.

##### 5.3. Ο κατάλογος των 32 αδικημάτων για τα οποία δεν πραγματοποιείται έλεγχος του διττού αξιόποινου

Η εκτελούσα αρχή πρέπει να ελέγχει αν η εκδούσα αρχή έχει χαρακτηρίσει οποιαδήποτε από τις αξιόποινες πράξεις ως επιπίπτουσα σε μία από τις 32 κατηγορίες αξιόποινων πράξεων που παρατίθενται στο άρθρο 7 παράγραφος 1. Η εκτελούσα αρχή μπορεί να ελέγξει το διττό αξιόποινο μόνο για αδικήματα τα οποία δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των 32 αξιόποινων πράξεων.

Είναι σκόπιμο να υπογραμμιστεί ότι σημασία για την αξιολόγηση των συνθηκών του άρθρου 7 παράγραφος 1 έχουν μόνον ο ορισμός της αξιόποινης πράξης και η μέγιστη ποινή όπως αυτά προβλέπονται στο δικαιο του κράτους μέλους έκδοσης. Η εκτελούσα αρχή οφείλει να αναγνωρίσει όσα αναφέρει η εκδούσα αρχή στο πιστοποιητικό.

Σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να συνεχίσουν να εφαρμόζουν το κριτήριο του διττού αξιόποινου και για τις 32 κατηγορίες αξιόποινων πράξεων. Για την εφαρμογή της εξαίρεσης αυτής πρέπει να κοινοποιηθεί δήλωση στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου κατά τον χρόνο έκδοσης της πράξης ή σε οποιοδήποτε μεταγενέστερο στάδιο κρίνει σκόπιμο το κράτος μέλος. Ομοίως, οι δηλώσεις αυτές μπορούν να ανακληθούν από τα κράτη μέλη ανά πάσα στιγμή (άρθρο 7 παράγραφος 4). Πολλά κράτη μέλη έχουν προβεί σε δηλώσεις οι οποίες καθιστούν δυνατό τον έλεγχο του διττού αξιόποινου για όλα τα αδικήματα (βλέπε υποσημείωση 14).

<sup>(31)</sup> Ο όρος «μόνιμο δικαίωμα διαμονής» επεξηγείται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου.

<sup>(32)</sup> <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?Id=36>

Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-289/15, *Grundza* <sup>(53)</sup>, το Δικαστήριο ερμήνευσε το άρθρο 7 παράγραφος 3 και το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της απόφασης-πλαίσιο (συγκεκριμένα, τον τρόπο εκτίμησης του διττού αξιοποιού). Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ως εξής:

«38. [...] κατά την εκτίμηση του διττού αξιοποιού, εναπόκειται στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης να εξακριβώσει εάν τα πραγματικά περιστατικά του αδικήματος, όπως περιγράφονται στην απόφαση της αρμόδιας αρχής του κράτους εκδόσεως, θα επέσυραν επίσης, αυτά καθαυτά, ποινικές κυρώσεις στο κράτος εκτέλεσης, εάν είχαν λάβει χώρα στο έδαφός του.

[...]

49. [...] κατά την εκτίμηση του διττού αξιοποιού, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης πρέπει να εξακριβώσει όχι αν υπήρξε προσβολή του προστατευόμενου από το κράτος εκδόσεως συμφέροντος, αλλά εάν, στην περίπτωση που το επίμαχο αδίκημα είχε διαπραχθεί στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει η εν λόγω αρχή, θα θεωρείτο ότι έχει προσβληθεί αντίστοιχο συμφέρον προστατευόμενο από το εθνικό δίκαιο του κράτους αυτού».

#### 5.4. Προσαρμογή της ποινής

Δεδομένου ότι η απόφαση-πλαίσιο βασίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη στα νομικά συστήματα των άλλων κρατών μελών, η απόφαση του δικαστή στο κράτος έκδοσης θα πρέπει να γίνεται σεβαστή και, καταρχήν, δεν θα πρέπει να πραγματοποιείται αναθεώρηση ή προσαρμογή της απόφασης αυτής (άρθρο 8 παράγραφος 1) <sup>(54)</sup>. Όσον αφορά την αρχή αυτή, η οποία αποκαλείται αρχή της «συνέχισης της εκτέλεσης» <sup>(55)</sup>, υπάρχουν δύο εξαιρέσεις, αμφότερες εκ των οποίων απορρέουν από το γεγονός ότι η ποινή που έχει επιβληθεί στο κράτος έκδοσης δεν συνάδει, είτε ως προς τη διάρκεια είτε ως προς τη φύση της, με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης:

- 1) Η διάρκεια της ποινής διαφέρει: όταν η ποινή την οποία έχει επιβάλει το κράτος έκδοσης δεν συνάδει, ως προς τη διάρκειά της, με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, το κράτος αυτό μπορεί να την προσαρμόσει μόνο όταν αυτή υπερβαίνει το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα δυνάμει του εθνικού δικαίου του κράτους εκτέλεσης (π.χ. μεταφορά ποινής 14 ετών για αδικήματα σχετικά με ναρκωτικά για τα οποία επιβάλλεται μέγιστη ποινή 12 ετών βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους εκτέλεσης). Η προσαρμοσμένη ποινή δεν μπορεί, ωστόσο, να είναι κατώτερη από το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα δυνάμει του δικαίου του κράτους εκτέλεσης (άρθρο 8 παράγραφος 2).
- 2) Η φύση της ποινής διαφέρει: όταν η ποινή την οποία έχει επιβάλει το κράτος έκδοσης δεν συνάδει, ως προς τη φύση της, με το εθνικό δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, το κράτος αυτό μπορεί να την προσαρμόσει σε ποινή ή μέτρο που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα δυνάμει του εθνικού του δικαίου (π.χ. ποινή ισόβιας κάθειρξης μπορεί να προσαρμοστεί σε ποινή κάθειρξης 20 ετών). Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης πρέπει, ωστόσο, να μεριμνά ώστε η προσαρμοσμένη ποινή ή το προσαρμοσμένο μέτρο να ανταποκρίνεται όσο το δυνατόν περισσότερο στην αρχική ποινή που επιβλήθηκε στο κράτος έκδοσης. Επιπλέον, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν μπορεί να μετατρέψει την αρχική ποινή σε χρηματική ποινή (άρθρο 8 παράγραφος 3).

Και στις δύο περιπτώσεις, όταν η προσαρμογή θεωρείται αναγκαία, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης ενημερώνει το ταχύτερο δυνατόν την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης σχετικά με την απόφασή της να προσαρμόσει την ποινή (άρθρο 12 παράγραφος 1).

Εάν το κράτος έκδοσης δεν συμφωνεί με την προσαρμογή της ποινής, μπορεί να αποφασίσει να ανακαλέσει το πιστοποιητικό (άρθρο 13).

Η προσαρμοσμένη ποινή δεν είναι βαρύτερη από την ποινή που επιβλήθηκε στο κράτος έκδοσης ως προς τη φύση ή τη διάρκειά της (άρθρο 8 παράγραφος 4).

Εφόσον η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτέλεσης δεν έχει αρχίσει, το κράτος έκδοσης έχει τη δυνατότητα να ανακαλέσει το πιστοποιητικό εάν θεωρήσει ότι η απόφαση περί προσαρμογής της ποινής αντιβαίνει στις αρχικές του προθέσεις όσον αφορά τη μεταφορά του καταδίκου (συνδυασμένη ανάγνωση του άρθρου 12 παράγραφος 1 και του άρθρου 13).

Το άρθρο 8 παράγραφοι 2 και 3 αφορά την προσαρμογή της ποινής που επιβλήθηκε αρχικά από το κράτος έκδοσης. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις περί προσαρμογής της ποινής δεν καλύπτουν τις ρυθμίσεις πρόωρης και υπό όρους αποφυλάκισης διότι οι ρυθμίσεις αφορούν την εκτέλεση της ποινής. Το καθεστώς για την εκτέλεση ποινών προβλέπεται στο άρθρο 17 (βλέπε ενότητα 7.3 κατωτέρω).

<sup>(53)</sup> Απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2017, *Grundza*, C-289/15, ECLI:EU:C:2017:4 σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 7 παράγραφος 3 και του άρθρου 9 παράγραφος 1 στοιχείο δ) όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την απαίτηση του διττού αξιοποιού.

<sup>(54)</sup> Απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018, *Sut*, C-514/17, ECLI:EU:C:2018:1016 και η εκκρεμής αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης που υποβλήθηκε από το *Rechtbank Amsterdam* (Κάτω Χώρες) στις 20 Ιουλίου 2018, SF (υπόθεση C-314/18).

<sup>(55)</sup> Σε αντίθεση με την αποκαλούμενη «αρχή της μετατροπής», η οποία εφαρμόζεται βάσει της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983. Βλέπε αιτιολογική έκθεση της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983.

### 5.5. Λόγοι μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης

Το γενικό καθήκον αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας καταδικαστικής απόφασης η οποία έχει διαβιβαστεί (το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1) περιορίζεται από τους λόγους μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης, δηλαδή, τους λόγους άρνησης (άρθρο 9). Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι οι λόγοι αυτοί είναι οι μόνοι τους οποίους μπορεί να επικαλεστεί η εκτελούσα αρχή ως βάση της μη εκτέλεσης. Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει σε σχέση με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 ότι ο κατάλογος των λόγων άρνησης είναι εξαντλητικός <sup>(56)</sup>.

Οι λόγοι άρνησης θα πρέπει να εφαρμόζονται ως προαιρετικοί για την αρμόδια αρχή. Το άρθρο 9 αναφέρει ρητά ότι η αρμόδια αρχή «δύνатаι» να αρνηθεί να αναγνωρίσει την καταδικαστική απόφαση και να εκτελέσει την ποινή, το οποίο σημαίνει ότι η αρμόδια εκτελούσα αρχή εξακολουθεί να διαθέτει περιθώριο εκτίμησης ώστε να αξιολογήσει κατά περίπτωση το κατά πόσον ενδείκνυται να επικαλεστεί λόγο άρνησης <sup>(57)</sup>.

Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δύναται να αρνηθεί να αναγνωρίσει την καταδικαστική απόφαση και να εκτελέσει την ποινή, εάν ισχύει ένας ή περισσότεροι από τους παρακάτω λόγους μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης:

#### 5.5.1. Ελλιπές ή εσφαλμένο πιστοποιητικό [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α)]

Το πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 4 είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην καταδικαστική απόφαση και δεν συμπληρώθηκε ούτε διορθώθηκε εντός εύλογης προθεσμίας που τάχθηκε από την αρχή ή το κράτος εκτέλεσης.

#### 5.5.2. Μη συμμόρφωση με τα κριτήρια διαβίβασης [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο β)]

Δεν πληρούνται τα κριτήρια που θεσπίζονται από το άρθρο 4 παράγραφος 1. Για περαιτέρω διευκρινίσεις, βλέπε ενότητα 2.3.1.

#### 5.5.3. Ne bis in idem [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο γ)]

Η εκτέλεση της ποινής θα ήταν αντίθετη προς τη βασική αρχή ne bis in idem.

Το Δικαστήριο έχει εκδώσει διάφορες αποφάσεις σε υποθέσεις που αφορούσαν την ερμηνεία της αρχής ne bis in idem σε σχέση με το άρθρο 54 της ΣΕΕΣ. Οι αποφάσεις αυτές εφαρμόζονται στην απόφαση-πλαίσιο 2002/584 δυνάμει της απόφασης που εκδόθηκε στην υπόθεση C-261/09, *Mantello* <sup>(58)</sup>, και αποσαφηνίζουν έννοιες όπως «οριστική απόφαση», «ίδια πράξη» και «η ποινή έχει εκτιθεί». Στην απόφασή του στην υπόθεση C-129/14 PPU, *Spasić* <sup>(59)</sup>, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το άρθρο 54 της ΣΕΕΣ είναι αυτό καθαυτό συμβατό με το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, όπου κατοχυρώνεται η αρχή ne bis in idem.

Άρθρο 54 της ΣΕΕΣ

«Όποιος καταδικάστηκε αμετάκλητα από ένα συμβαλλόμενο μέρος δεν μπορεί να διωχθεί από ένα άλλο συμβαλλόμενο μέρος για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, υπό τον όρον όμως ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η ποινή έχει ήδη εκτιθεί ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με τους νόμους του συμβαλλόμενου μέρους που επέβαλε την καταδίκη».

Άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ

«Δικαίωμα του προσώπου να μη δικάζεται ή να μην τιμωρείται ποινικά δύο φορές για την ίδια αξιόποινη πράξη

Κανείς δεν διώκεται ούτε τιμωρείται ποινικά για αδίκημα για το οποίο έχει ήδη αθωωθεί ή καταδικασθεί εντός της Ένωσης με οριστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου σύμφωνα με το νόμο».

#### 5.5.4. Απουσία διττού αξιοποιού [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο δ)]

Σε μία από τις περιπτώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 7 παράγραφος 3 και, εφόσον το κράτος εκτέλεσης έχει προβεί σε δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 4, στην περίπτωση που προβλέπεται από το άρθρο 7 παράγραφος 1, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει την καταδικαστική απόφαση εάν αφορά πράξεις που δεν συνιστούν αδίκημα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.

Αυτός ο λόγος άρνησης αφορά επομένως:

- 1) αδικήματα που δεν ανήκουν σε μία από τις 32 κατηγορίες αδικημάτων που απαριθμούνται στο άρθρο 7 παράγραφος 1,
- 2) αδικήματα που ανήκουν σε μία από τις 32 κατηγορίες αδικημάτων που απαριθμούνται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, αλλά η ποινή που επισύρουν στο κράτος έκδοσης είναι στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας ανώτατης διάρκειας κάτω του ενός έτους, ή

<sup>(56)</sup> Ιδίως στην απόφασή του στην υπόθεση C-123/08, *Wolzenburg*, σκέψη 57 και στην απόφασή του στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-404/15 και C-659/15 PPU, *Aranyosi και Căldăaru*, σκέψη 80.

<sup>(57)</sup> Βλέπε επίσης συναφώς την απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2017, *Popławski*, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, σκέψη 21.

<sup>(58)</sup> Απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2010, *Mantello*, C-261/09, ECLI:EU:C:2010:683.

<sup>(59)</sup> Απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Μαΐου 2014, *Spasić*, C-129/14 PPU, ECLI:EU:C:2014:586.

3) όλα τα αδικήματα, όταν έχει πραγματοποιηθεί δήλωση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 4.

Προκειμένου περί φόρων, τελών, τελωνείων και συναλλάγματος, η αναγνώριση και η εκτέλεση απόφασης δεν μπορεί να αποτελεί αντικείμενο άρνησης λόγω του ότι η νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης δεν επιβάλλει ιδίου τύπου φόρους ή τέλη ή δεν προβλέπει ιδίου τύπου ρύθμιση περί φόρων, τελών, τελωνείων και συναλλάγματος με εκείνη του κράτους έκδοσης.

Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-289/15, *Grundza*, το Δικαστήριο διευκρίνισε τον τρόπο εκτίμησης του διττού αξιοποίνου (βλέπε ενότητα 5.3).

#### 5.5.5. Παραγραφή της εκτέλεσης της ποινής [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο ε)]

Η εκτέλεση της ποινής έχει παραγραφεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης.

#### 5.5.6. Ασυλία σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο στ)]

Υφίσταται ασυλία σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης, η οποία καθιστά αδύνατη την εκτέλεση της ποινής.

#### 5.5.7. Ηλικία έναρξης της ποινικής ευθύνης [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο ζ)]

Η ποινή επιβλήθηκε σε φυσικό πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί, λόγω ηλικίας, ότι υπέχει ποινική ευθύνη για τις πράξεις για τις οποίες έχει εκδοθεί η καταδικαστική απόφαση.

Οι νομοθεσίες των κρατών μελών καθορίζουν διαφορετικά το κατώτατο όριο ηλικίας ποινικής ευθύνης. Ο λόγος άρνησης αυτός συντρέχει εάν, στο κράτος μέλος εκτέλεσης, ο καταζητούμενος υπόκειται, λόγω της ηλικίας του, μόνο σε αστικές ή διοικητικές διαδικασίες, αλλά όχι σε ποινικές.

Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει, στο πλαίσιο της απόφασης-πλαίσιο 2002/584 <sup>(60)</sup>, ότι η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει <sup>(61)</sup> να αρνείται την παράδοση των ανηλίκων μόνον εφόσον οι ανήλικοι αυτοί, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης, δεν έχουν την απαιτούμενη ηλικία προκειμένου να θεωρούνται ποινικώς υπεύθυνοι για τις πράξεις για τις οποίες εξεδόθη ένταλμα κατ' αυτών. Για την αξιολόγηση αυτού, η δικαστική αρχή οφείλει μόνον να εξακριβώσει αν το εν λόγω πρόσωπο έχει συμπληρώσει την ελάχιστη ηλικία προκειμένου να θεωρείται ποινικώς υπεύθυνο, στο κράτος μέλος εκτέλεσης, για τις πράξεις για τις οποίες εξεδόθη το ΕΕΣ. Η αρχή δεν οφείλει να λάβει υπόψη της ενδεχόμενες συμπληρωματικές προϋποθέσεις σχετικά με εξατομικευμένη αξιολόγηση από τις οποίες το δίκαιο του κράτους μέλους αυτού εξαρτά, στη συγκεκριμένη περίπτωση, την ποινική δίωξη ή καταδίκη ενός ανηλίκου για τέτοιες πράξεις.

#### 5.5.8. Το υπόλοιπο της ποινής προς έκτιση είναι πολύ μικρό (άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο η)

Κατά τη χρονική στιγμή της παραλαβής της καταδικαστικής απόφασης από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης απομένουν προς έκτιση λιγότεροι από έξι μήνες ποινής.

Δεδομένης της μέγιστης προθεσμίας των 120 ημερών (90 ημέρες για τη λήψη της οριστικής απόφασης για την αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης, βλέπε άρθρο 12 παράγραφος 2 + 30 ημέρες για τη μεταφορά του καταδίκου, βλέπε άρθρο 15 παράγραφος 1) που προβλέπεται στην απόφαση-πλαίσιο, η μεταφορά μπορεί να μην θεωρηθεί ενδεδειγμένη από το κράτος εκτέλεσης αν απομένουν προς έκτιση λιγότεροι από έξι μήνες ποινής. Εν προκειμένω σημαντική είναι η χρονική στιγμή της παραλαβής της καταδικαστικής απόφασης από το κράτος εκτέλεσης.

#### 5.5.9. Ερήμην δίκες [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο θ)]

Η απόφαση-πλαίσιο 2009/299 τροποποίησε την απόφαση-πλαίσιο τροποποιώντας το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο θ) σχετικά με τις αποφάσεις που εκδίδονται ερήμην. Οι εν λόγω διατάξεις αφορούν περιπτώσεις στις οποίες η εκτελούσα αρχή παρέλαβε καταδικαστική απόφαση προς αναγνώριση και εκτέλεση της ποινής η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας στο κράτος έκδοσης στην οποία δεν παρέστη το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο θ) της απόφασης-πλαίσιο περιλαμβάνει λόγο άρνησης εάν, σύμφωνα με το πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 4, το πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

Ωστόσο, ο κανόνας αυτός συνοδεύεται από ορισμένες εξαιρέσεις. Εκτελούσα αρχή δεν μπορεί να αρνηθεί να εκτελέσει αίτημα αναγνώρισης και εκτέλεσης της ποινής βάσει απόφασης που εκδόθηκε ερήμην όταν στο πιστοποιητικό αναφέρεται ότι το πρόσωπο, βάσει περαιτέρω δικονομικών απαιτήσεων που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους έκδοσης:

<sup>(60)</sup> Απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2018, *Dawid Piotrowski*, C-367/16, ECLI:EU:C:2018:27.

<sup>(61)</sup> Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαίσιο 2002/584, πρόκειται για υποχρεωτικό λόγο άρνησης, ενώ ο ίδιος λόγος άρνησης είναι προαιρετικός στην απόφαση-πλαίσιο.

i) εν ευθέτω χρόνω:

— είτε είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως και με την κλήτευση είχε ενημερωθεί σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, είτε είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης αυτής, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης,

και

— είχε ενημερωθεί ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που το πρόσωπο δεν εμφανιστεί στη δίκη·

ή

ii) το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον/την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη·

ή

iii) αφού του επεδόθη η απόφαση και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης

— έχει δηλώσει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση·

ή

— δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή δεν έχει ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας.

Το Δικαστήριο έχει ήδη εκδώσει ορισμένες αποφάσεις που αφορούν τις ερήμην δίκες στο πλαίσιο της απόφασης-πλαisiού 2002/584.

Η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-399/11, *Melloni* <sup>(62)</sup>, αφορούσε το ερώτημα σχετικά με το κατά πόσον το άρθρο 4α παράγραφος 1 της απόφασης-πλαisiού 2002/584 έχει την έννοια ότι απαγορεύει στις δικαστικές αρχές εκτέλεσης, στις περιπτώσεις που προσδιορίζονται στην εν λόγω διάταξη, να εξαρτούν την εκτέλεση ΕΕΣ εκδοθέντος για τους σκοπούς της εκτέλεσης ποινής από την προϋπόθεση ότι η εκδοθείσα ερήμην καταδικαστική απόφαση μπορεί να αναθεωρηθεί εντός του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 4α παράγραφος 1 της απόφασης-πλαisiού 2002/584 παρέχει λόγο προαιρετικής μη εκτέλεσης ΕΕΣ εκδοθέντος για τον σκοπό της εκτέλεσης ποινής, εάν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο καταδικάστηκε ερήμην. Ωστόσο, η προαιρετική αυτή δυνατότητα συνοδεύεται από τέσσερις εξαιρέσεις, οι οποίες προσδιορίζονται στο άρθρο 4α παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ) της απόφασης-πλαisiού 2002/584. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι σε αυτές τις τέσσερις περιπτώσεις, η δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν μπορεί να εξαρτά την παράδοση προσώπου που καταδικάστηκε ερήμην από τη δυνατότητα αναθεώρησης της καταδικαστικής απόφασης με την αυτοπρόσωπη παρουσία του ιδίου.

Επιπλέον, έχουν εκδοθεί αρκετές αποφάσεις σχετικά με την ερμηνεία της φράσης «δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης» κατά την έννοια του άρθρου 4α παράγραφος 1 της απόφασης-πλαisiού 2002/584 <sup>(63)</sup>.

#### 5.5.10. Δίωξη για αδικήματα που τελέστηκαν πριν από τη μεταφορά [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο ι)]

Το κράτος εκτέλεσης, προτού ληφθεί απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1, υποβάλλει αίτηση για τη χορήγηση συγκατάθεσης στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3, και το κράτος έκδοσης δεν δίνει τη συγκατάθεσή του, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχείο ζ), προκειμένου το πρόσωπο αυτό να διωχθεί, να καταδικασθεί ή να στερηθεί κατ' άλλο τρόπο την ελευθερία του στο κράτος εκτέλεσης για αδίκημα που ετελέσθη πριν από τη μεταφορά του, πλην εκείνου για το οποίο μεταφέρεται. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 23, το άρθρο 18 παράγραφος 1 αναφέρει ότι, εκτός από τις εξαιρέσεις που απαριθμούνται στην παράγραφο 2, ο κανόνας ειδικότητας ισχύει μόνο όταν ο ενδιαφερόμενος έχει μεταφερθεί στο κράτος εκτέλεσης. Επομένως δεν θα πρέπει να ισχύει σε περιπτώσεις όπου ο ενδιαφερόμενος δεν έχει μεταφερθεί στο κράτος εκτέλεσης, για παράδειγμα όταν έχει διαφύγει στο κράτος εκτέλεσης,

<sup>(62)</sup> Απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2013, *Melloni*, C-399/11, ECLI:EU:C:2013:107.

<sup>(63)</sup> Αποφάσεις του Δικαστηρίου: απόφαση της 24ης Μαΐου 2016, *Dworzecki*, C-108/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:346· απόφαση της 10ης Αυγούστου 2017, *Turikas*, C-270/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:628· απόφαση της 10ης Αυγούστου 2017, *Zdziaszek*, C-271/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:629 και απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2017, *Ardic*, C-571/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:1026.

5.5.11. Μέτρο ψυχιατρικής ή ιατρικής μέριμνας ή άλλο μέτρο που συνεπάγεται στέρηση της ελευθερίας [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο κ)]

Η ποινή που έχει επιβληθεί περιλαμβάνει μέτρο ψυχιατρικής ή ιατρικής μέριμνας ή άλλο μέτρο που συνεπάγεται στέρηση της ελευθερίας, το οποίο, παρά τα όσα προβλέπει το άρθρο 8 παράγραφος 3, δεν μπορεί να εκτελεσθεί από το κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με το νομικό σύστημα ή το σύστημα υγείας του κράτους αυτού.

Η αιτιολογική σκέψη 19 αναφέρει ότι στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο κ), το κράτος εκτέλεσης θα πρέπει να εξετάζει τη δυνατότητα προσαρμογής της ποινής σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο προτού αρνηθεί την αναγνώριση και εκτέλεση της ποινής που επιβάλλει μέτρο εκτός από στερητική της ελευθερίας ποινή.

Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 20, ο λόγος άρνησης του άρθρου 9 παράγραφος 1 στοιχείο κ) μπορεί να εφαρμόζεται και σε περιπτώσεις όπου το πρόσωπο δεν έχει κριθεί ένοχο ποινικού αδικήματος, μολονότι η αρμόδια αρχή επέβαλε στερητικό της ελευθερίας μέτρο και όχι ποινή φυλάκισης συνεπεία ποινικού αδικήματος.

5.5.12. Εξωεδαφικότητα [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο λ)]

Η απόφαση σχετίζεται με ποινικό αδίκημα το οποίο σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης θεωρείται ότι έχει διαπραχθεί εν όλω ή κατά μείζον ή ουσιώδες μέρος στο έδαφός του, ή σε τόπο ισοδύναμο με το έδαφός του.

Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 21, ο λόγος άρνησης ο σχετικός με την εδαφικότητα θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνον σε εξαιρετικές περιπτώσεις και με στόχο τη συνεργασία στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, δυνάμει των διατάξεων της απόφασης-πλαισίου, λαμβανομένου συγχρόνως υπόψη του σκοπού της. Κάθε απόφαση για χρήση αυτού του λόγου άρνησης θα πρέπει να βασίζεται σε συγκεκριμένη ανάλυση και να έπεται διαβουλεύσεων μεταξύ των αρμόδιων αρχών του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης.

5.6. Μερική αναγνώριση και εκτέλεση

Η απόφαση-πλαίσιο παρέχει στο κράτος εκτέλεσης τη δυνατότητα να διαβουλευθεί με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με σκοπό την εύρεση συμφωνίας σχετικά με τη μερική αναγνώριση και εκτέλεση μιας ποινής αντί της άρνησης συνεργασίας σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η πλήρης αναγνώριση (άρθρο 10).

Ανάλογα με την περίπτωση, τα κράτη μπορούν να συμφωνήσουν τη μερική αναγνώριση και εκτέλεση της ποινής σύμφωνα με όρους που θα καθορίσουν τα ίδια, αρκεί αυτή η αναγνώριση και εκτέλεση να μην οδηγεί σε επιμήκυνση της διάρκειας της ποινής. Ελλείψει συμφωνίας, το πιστοποιητικό ανακαλείται.

6. **Μεταφορά του καταδίκου**

6.1. Προθεσμίες για τη φυσική μεταφορά

Ως βασική αρχή, εάν ο καταδίκος ευρίσκεται στο κράτος έκδοσης, μεταφέρεται στο κράτος εκτέλεσης σε χρονική στιγμή η οποία συμφωνείται μεταξύ του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης και το αργότερο 30 ημέρες μετά την έκδοση οριστικής απόφασης του κράτους εκτέλεσης σχετικά με την αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης, εκτός εάν απόρροπες συνθήκες παρακωλύουν τη μεταφορά (άρθρο 15 παράγραφος 1).

Εάν η μεταφορά του καταδίκου εντός της προθεσμίας του άρθρου 15 παράγραφος 1 παρακωλύεται λόγω απόρροπων συνθηκών, οι αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης έρχονται αμέσως σε επικοινωνία. Η μεταφορά πραγματοποιείται μόλις παύσουν οι συνθήκες αυτές. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ενημερώνει πάραυτα την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, ώστε να συμφωνήσουν για νέα ημερομηνία μεταφοράς. Στην περίπτωση αυτή, η μεταφορά πραγματοποιείται εντός 10 ημερών από τη νέα ημερομηνία που συμφωνήθηκε (άρθρο 15 παράγραφος 2).

6.2. Διαμεταγωγή μέσω άλλου κράτους μέλους

Για να εξασφαλιστεί η χωρίς περιορισμούς διαμεταγωγή του καταδίκου από το κράτος έκδοσης στο κράτος εκτέλεσης μέσω του εδάφους άλλων κρατών μελών, το κράτος έκδοσης διαβιβάζει αντίγραφο του πιστοποιητικού και αίτηση διαμεταγωγής στα σχετικά κράτη μέλη, τα οποία επιτρέπουν τη διαμεταγωγή. Το κράτος μέλος-αποδέκτης της αίτησης διαμεταγωγής κοινοποιεί την απόφασή του το αργότερο μία εβδομάδα μετά την παραλαβή της αίτησης διαμεταγωγής (άρθρο 16 παράγραφοι 1 έως 3).

Δεν απαιτείται διαβίβαση αντιγράφου του πιστοποιητικού και αίτησης διαμεταγωγής για τις αεροπορικές μεταφορές χωρίς προβλεπόμενη ενδιάμεση στάση στο έδαφος ενός ή περισσότερων κρατών μελών (βλέπε άρθρο 16 παράγραφος 5).

### 6.3. Έξοδα μεταφοράς

Τα έξοδα που απορρέουν από την εφαρμογή της απόφασης-πλαisiού βαρύνουν το κράτος εκτέλεσης, εκτός από τα έξοδα μεταφοράς του καταδίκου στο κράτος εκτέλεσης και τα έξοδα που προέκυψαν αποκλειστικά στο έδαφος του κράτους έκδοσης, τα οποία βαρύνουν το τελευταίο (άρθρο 24).

### 6.4. Ταξιδιωτικά έγγραφα

Παρότι δεν αναφέρεται στο κείμενο της απόφασης-πλαisiού, η έκδοση ταξιδιωτικών εγγράφων αποτελεί σημαντικό στοιχείο για την ομαλή πρακτική εφαρμογή της απόφασης-πλαisiού. Το έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο θεωρείται κρίσιμη και αναγκαία προϋπόθεση για τη μεταφορά (βλέπε για περισσότερες λεπτομέρειες το εγχειρίδιο «Resource Book on the Transfer of Prisoners» της EuroPris) <sup>(64)</sup>.

## 7. Εκτέλεση της ποινής

### 7.1. Δίκαιο που διέπει την εκτέλεση

Η απόφαση-πλαίσιο ορίζει ρητά ότι η εκτέλεση της ποινής διέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης. Οι αρχές του κράτους εκτέλεσης είναι αποκλειστικώς αρμόδιες να αποφασίζουν σχετικά με τη διαδικασία εκτέλεσης και να καθορίζουν όλα τα σχετικά μέτρα, περιλαμβανομένων των λόγων της πρόωρης ή υπό όρους αποφυλάκισης (άρθρο 17).

### 7.2. Αφαίρεση

Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αφαιρεί το συνολικό χρονικό διάστημα στέρησης της ελευθερίας, το οποίο έχει ήδη εκτιθεί σε σχέση με την ποινή για την οποία είχε εκδοθεί η καταδικαστική απόφαση, από τη συνολική διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής, η οποία θα πρέπει να εκτιθεί (άρθρο 17 παράγραφος 2) <sup>(65)</sup>.

### 7.3. Πρόωρη και υπό όρους αποφυλάκιση

Ο πραγματικός χρόνος παραμονής του καταδίκου στη φυλακή εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις διατάξεις περί πρόωρης και υπό όρους αποφυλάκισης στο κράτος εκτέλεσης. Οι διαφορές μεταξύ των κρατών μελών είναι εν προκειμένω σημαντικές: π.χ. σε ορισμένα κράτη μέλη ο κατάδικος αποφυλακίζεται αφού εκτίσει τα δύο τρίτα της ποινής, ενώ σε άλλα αφού εκτίσει το ένα τρίτο της ποινής <sup>(66)</sup>.

Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, κατόπιν αιτήσεως, ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης σχετικά με την εφαρμοστέα διάταξη για ενδεχόμενη πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση. Κατά την παροχή των πληροφοριών αυτών, το κράτος έκδοσης μπορεί να συμφωνήσει με την εφαρμογή των διατάξεων αυτών ή να επιλέξει να ανακαλέσει το πιστοποιητικό και να τερματίσει τη διαδικασία μεταφοράς (άρθρο 17 παράγραφος 3).

Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν ότι τυχόν απόφαση για πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση δύναται να λάβει επίσης υπόψη τις διατάξεις εθνικού δικαίου, τις οποίες υποδεικνύει το κράτος έκδοσης, δυνάμει των οποίων το πρόσωπο δικαιούται να αποφυλακισθεί πρόωρα ή υπό όρους σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή (άρθρο 17 παράγραφος 4).

Συνιστάται το κράτος εκτέλεσης να παρέχει στο κράτος έκδοσης και στον κατάδικο σαφή πληροφόρηση και επεξήγηση των εφαρμοστέων διατάξεων του σχετικά με την υπό όρους αποφυλάκιση. Η απλή αναφορά των εφαρμοστέων νομοθετικών διατάξεων ενδέχεται να μην αρκεί.

### 7.4. Αμνηστία, χάρη

Τόσο το κράτος έκδοσης όσο και το κράτος εκτέλεσης δύνανται να χορηγήσουν αμνηστία ή χάρη στον κατάδικο (άρθρο 19 παράγραφος 1).

<sup>(64)</sup> <https://www.europis.org/file/europis-resource-book-on-the-transfer-of-sentenced-prisoners-under-eu-framework-decision-909/>

<sup>(65)</sup> Όσον αφορά τη συνεκτίμηση από το κράτος εκτέλεσης της εργασίας σε φυλακή του κράτους έκδοσης, βλέπε την απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Νοεμβρίου 2016 στην υπόθεση *Ognyanov*, (C-554/14, ECLI:EU:C:2016:835). Στη συγκεκριμένη υπόθεση, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η απόφαση-πλαίσιο αντιτίθεται σε ερμηνεία εθνικού κανόνα υπό την έννοια ότι επιτρέπεται στο κράτος εκτέλεσης να χορηγεί στον καταδικασθέντα μείωση ποινής λόγω εργασίας κατά τη διάρκεια της κράτησής του εντός του κράτους έκδοσης, ενώ οι αρμόδιες αρχές του τελευταίου κράτους, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους αυτού, δεν έχουν χορηγήσει τέτοια μείωση ποινής.

<sup>(66)</sup> Βλέπε αποφάσεις του ΕΔΔΑ της 15ης Μαρτίου 2005, *Veermæ* κατά Φινλανδίας, προσφυγή αριθ. 38704/03, και της 27ης Ιουνίου 2006, *Szabo* κατά Σουηδίας, προσφυγή αριθ. 28578/03. Το ΕΔΔΑ έκρινε ότι το ενδεχόμενο ενός *de facto* μεγαλύτερου διαστήματος φυλάκισης στο κράτος εκτέλεσης δεν καθιστούσε *αφ' εαυτού* αυθαίρετη τη στέρηση της ελευθερίας εφόσον η ποινή προς έκτιση δεν υπερέβαινε την ποινή που είχε επιβληθεί στο πλαίσιο της ποινικής δίκης στο κράτος που επέβαλε την καταδίκη. Ωστόσο, το ΕΔΔΑ δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο μια καταφανώς μεγαλύτερη *de facto* ποινή να εγείρει ζήτημα βάσει του άρθρου 5 της ΕΣΔΑ και, συνεπώς, να στοιχειοθετηθεί ευθύνη του κράτους που επέβαλε την ποινή δυνάμει του εν λόγω άρθρου. Ωστόσο, για να ισχύει κάτι τέτοιο, θα πρέπει να αποδειχθεί ότι υπάρχουν ουσιώδεις λόγοι να θεωρηθεί ότι η διάρκεια της ποινής προς έκτιση στο κράτος εκτέλεσης θα ήταν καταφανώς δυσανάλογη προς τη διάρκεια της ποινής που θα εκτιόταν στο κράτος που επέβαλε την καταδίκη.

#### 7.5. Αναθεώρηση της καταδικαστικής απόφασης

Όταν ζητείται αναθεώρηση της καταδικαστικής απόφασης, μόνο το κράτος έκδοσης μπορεί να αποφασίζει επί αιτήσεως για αναθεώρηση της καταδικαστικής απόφασης (άρθρο 19 παράγραφος 2).

#### 7.6. Δικαίωμα εκτέλεσης της καταδικαστικής απόφασης

Το κράτος έκδοσης δεν προβαίνει σε εκτέλεση της ποινής μετά την έναρξη της εκτέλεσής της στο κράτος εκτέλεσης, με εξαίρεση περιπτώσεις στις οποίες το δικαίωμα εκτέλεσης της ποινής επανέρχεται στο κράτος έκδοσης μόλις αυτό ενημερωθεί από το κράτος εκτέλεσης για τη μερική μη εκτέλεση της ποινής (άρθρο 22).

#### 7.7. Καθήκοντα επικοινωνίας και ενημέρωσης

Η απόφαση-πλαίσιο περιλαμβάνει αναλυτικές υποχρεώσεις ενημέρωσης τόσο για το κράτος έκδοσης όσο και για το κράτος εκτέλεσης, τόσο πριν όσο και μετά τη μεταφορά.

Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης πρέπει να ενημερώνει πάραυτα την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης για κάθε απόφαση ή μέτρο, συνεπεία του οποίου η ποινή παύει να είναι εκτελεστή αμέσως ή εντός ορισμένης προθεσμίας (άρθρο 20). Κατά συνέπεια, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης τερματίζει την εκτέλεση της ποινής μόλις λάβει αυτές τις πληροφορίες.

Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο που αποτυπώνεται εγγράφως (άρθρο 21):

- α) για τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού στην αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους διότι το κράτος εκτέλεσης δεν έχει αρμοδιότητα αναγνώρισης·
- β) για το γεγονός ότι είναι πρακτικώς αδύνατη η εκτέλεση της ποινής λόγω του ότι, μετά τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού προς το κράτος εκτέλεσης, ο κατάδικος δεν μπορεί να εντοπισθεί στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης, οπότε το κράτος εκτέλεσης δεν υποχρεούται να εκτελέσει την ποινή·
- γ) για την οριστική απόφαση σχετικά με την αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και την εκτέλεση της ποινής, περιλαμβανομένης της ημερομηνίας της απόφασης·
- δ) για οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με τη μη αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και εκτέλεση της ποινής βάσει λόγων άρνησης (άρθρο 9), καθώς και για τους λόγους της απόφασης αυτής·
- ε) για οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με την προσαρμογή της ποινής (άρθρο 8 παράγραφος 2 ή 3) καθώς και για τους λόγους της απόφασης αυτής·
- στ) για οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με τη μη εκτέλεση της ποινής σε περίπτωση χορήγησης αμνηστίας ή χάρις (άρθρο 19 παράγραφος 1) καθώς και για τους λόγους της απόφασης αυτής·
- ζ) για την αρχή και το τέλος της περιόδου υπό όρους απόλυσης, εφόσον το πιστοποιητικό του κράτους έκδοσης αναφέρει κάτι τέτοιο·
- η) για την απόδραση του καταδίκου·
- θ) για την εκτέλεση της ποινής μόλις εκτιθεί στο σύνολό της.

#### 8. Κανόνες ειδικότητας

Κατάδικος ο οποίος μεταφέρεται στο κράτος εκτέλεσης «δεν διώκεται, καταδικάζεται ή άλλως πως στερείται της ελευθερίας του για αδίκημα διαπραχθέν πριν από τη μεταφορά του, πλην εκείνου για το οποίο μεταφέρεται» (άρθρο 18).

Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 23, ο κανόνας ειδικότητας ισχύει μόνο όταν ο ενδιαφερόμενος έχει μεταφερθεί στο κράτος εκτέλεσης. Επομένως δεν θα πρέπει να ισχύει σε περιπτώσεις όπου ο ενδιαφερόμενος δεν έχει μεταφερθεί στο κράτος εκτέλεσης, για παράδειγμα όταν έχει διαφύγει στο κράτος εκτέλεσης,

Ωστόσο, υπάρχουν διάφορες ειδικές εξαιρέσεις από την αρχή της ειδικότητας (βλέπε άρθρο 18 παράγραφος 2). Ως εκ τούτου, το πρόσωπο μπορεί να διωχθεί στο κράτος εκτέλεσης:

- α) όταν το πρόσωπο, μολονότι είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους εκτέλεσης, δεν το έπραξε εντός 45 ημερών από την οριστική απόλυσή του ή επέστρεψε σε αυτό αφού το είχε εγκαταλείψει·
- β) όταν το αδίκημα δεν τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο·
- γ) όταν η ποινική διαδικασία δεν συνεπάγεται την εφαρμογή μέτρου περιοριστικού της προσωπικής ελευθερίας·

- δ) όταν στον κατάδικο ενδέχεται να επιβληθεί ποινή ή μέτρο που δεν επισύρουν στέρηση της ελευθερίας, ιδίως χρηματική ποινή ή υποκατάστατο μέτρο, ακόμη και εάν αυτή η ποινή ή υποκατάστατο μέτρο ενδέχεται να περιορίζει την προσωπική του ελευθερία·
- ε) όταν ο κατάδικος συναινεί στη μεταφορά·
- στ) όταν ο κατάδικος, μετά τη μεταφορά του, παραιτήθηκε ρητά από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας, όσον αφορά συγκεκριμένα αδικήματα προγενέστερα της μεταφοράς του. Η παραίτηση γίνεται ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών του κράτους εκτέλεσης και καταγράφεται στα πρακτικά σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους· η παραίτηση διατυπώνεται κατά τρόπο ώστε να προκύπτει σαφώς ότι το πρόσωπο ενήργησε εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών. Προς τούτο, το πρόσωπο έχει το δικαίωμα να επικουρείται από νομικό παραστάτη·
- ζ) σε άλλες περιπτώσεις πλην εκείνων που αναφέρονται ανωτέρω, οσάκις το κράτος έκδοσης δίνει τη συγκατάθεσή του.

Η αίτηση συγκατάθεσης υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και συνοδεύεται από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαίσιου 2002/584 <sup>(67)</sup> καθώς και από μετάφραση. Δίνεται συγκατάθεση όταν υπάρχει υποχρέωση παράδοσης του καταδίκου σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584. Η απόφαση λαμβάνεται το αργότερο 30 ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης. Για τις περιπτώσεις του άρθρου 5 της απόφασης-πλαίσιου 2002/584 <sup>(68)</sup>, το κράτος εκτέλεσης παρέχει τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο (βλέπε άρθρο 18 παράγραφος 3).

### ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ: ΔΙΑΦΟΡΑ

#### 9. Επικοινωνία μεταξύ των αρμοδίων αρχών στα διάφορα στάδια της διαδικασίας

Η απόφαση-πλαίσιο προβλέπει τη διεξαγωγή τακτικών διαβουλεύσεων μεταξύ του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης στα διάφορα στάδια της διαδικασίας. Οι διαβουλεύσεις αυτές συχνά θεωρούνται υποχρεωτικό μέρος της διαδικασίας με σκοπό την ενίσχυση της συνεργασίας.

1. Το κράτος εκτέλεσης πρέπει να πραγματοποιεί υποχρεωτική διαβούλευση με το κράτος έκδοσης όταν σκοπεύει να επικαλεσθεί τους λόγους άρνησης του άρθρου 9 παράγραφος 1 στοιχεία α), β), γ), θ), κ) και λ) (άρθρο 9 παράγραφος 3).
2. Εάν η πλήρης αναγνώριση δεν είναι δυνατή, το κράτος εκτέλεσης μπορεί να διαβουλευθεί με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ανάλογα με την περίπτωση με σκοπό την εύρεση συμφωνίας σχετικά με τη μερική αναγνώριση και εκτέλεση μιας ποινής αντί της άρνησης συνεργασίας (άρθρο 10).
3. Σε περίπτωση που ανακύψουν απρόοπτες συνθήκες οι οποίες παρακωλύουν την πραγματοποίηση της μεταφοράς την ημερομηνία που συμφωνήθηκε αρχικά από τα κράτη, το κράτος έκδοσης και το κράτος εκτέλεσης πρέπει να διαβουλευθούν μεταξύ τους για τη λήψη απόφασης σχετικά με νέα ημερομηνία μεταφοράς (άρθρο 12 παράγραφος 3).

Η επικοινωνία μεταξύ των κρατών που συμμετέχουν στη διαδικασία πρέπει να πραγματοποιείται «με κάθε πρόσφορο μέσο», π.χ. με e-mail, τηλέφωνο, γραπτώς (βλέπε επίσης στο πλαίσιο αυτό την αιτιολογική σκέψη 18).

Ο ρόλος του ΕΔΔ και της Eurojust συνίσταται στη διευκόλυνση της επικοινωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών <sup>(69)</sup>.

<sup>(67)</sup> Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, παρέχονται οι ακόλουθες πληροφορίες: α) ταυτότητα και ιθαγένεια του καταζητούμενου· β) όνομα, διεύθυνση, αριθμός τηλεφώνου και φαξ και ηλεκτρονική διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος· γ) ένδειξη ότι υπάρχει εκτελεστή απόφαση, ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος· δ) φύση και νομικός χαρακτηρισμός του αδικήματος· ε) περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέστηκε η αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου, του τόπου της τέλεξης και του βαθμού συμμετοχής του καταζητούμενου στην αξιόποινη πράξη· στ) την επιβληθείσα ποινή, εάν πρόκειται για τελεσίδικη απόφαση, ή την κλίμακα ποινών που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος· ζ) στο μέτρο του δυνατού, τις λοιπές συνέπειες της αξιόποινης πράξης.

<sup>(68)</sup> Το άρθρο 5 της απόφασης-πλαίσιου 2002/584 περιλαμβάνει τις ακόλουθες εγγυήσεις:

- όταν η αξιόποινη πράξη στην οποία βασίζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής, η εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος δύναται να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος έχει στο νομικό του σύστημα διατάξεις για την επανεξέταση της επιβληθείσας ποινής –κατ' αίτηση ή το αργότερο μετά την πάροδο 20 ετών– ή για την εφαρμογή μέτρων επεικειάς τα οποία προβλέπει υπέρ του προσώπου η νομοθεσία ή πρακτική του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και τα οποία αποσκοπούν στη μη εκτέλεση μιας τέτοιας ποινής ή μέτρου·
- όταν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της δίωξης είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο, μετά από ακρόαση του, θα διαμεταγεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

<sup>(69)</sup> Βλέπε το κοινό έγγραφο των ΕΔΔ/Eurojust με τίτλο «Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο και Eurojust – Τι μπορούμε να κάνουμε για σας;», το οποίο είναι διαθέσιμο τόσο στον ιστότοπο του ΕΔΔ όσο και στον ιστότοπο της Eurojust.

## 10. Σχέση με άλλες συμφωνίες

Από τις 5 Δεκεμβρίου 2011, η απόφαση-πλαίσιο έχει αντικαταστήσει τις ακόλουθες πράξεις όσον αφορά τις μεταφορές μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ, ενώ παραμένουν εφαρμοστέες μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων κρατών (άρθρο 26 παράγραφος 1):

- τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1983 (συνθήκη αριθ. 112) και το πρόσθετο πρωτόκολλο αυτής του 1997 (συνθήκη αριθ. 167),
- τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1970 για τη διεθνή ισχύ των ποινικών αποφάσεων (συνθήκη αριθ. 70),
- τον τίτλο III, κεφάλαιο 5 της ΣΕΣΣ του 1990, και
- τη σύμβαση του 1991 ανάμεσα στα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την εκτέλεση αλλοδαπών ποινικών αποφάσεων.

Τα κράτη μέλη δύναται να συνεχίζουν την εφαρμογή ή να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς μετά τις 27 Νοεμβρίου 2008, εφόσον οι εν λόγω συμφωνίες ή διακανονισμοί επιτρέπουν την επέκταση ή τη διεύρυνση των στόχων της απόφασης-πλαισίου και συμβάλλουν στην απλούστευση ή την περαιτέρω διευκόλυνση των διαδικασιών για την εκτέλεση των ποινών (άρθρο 26 παράγραφοι 2 και 3). Τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν επικαιροποιημένες πληροφορίες στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή σχετικά με αυτές τις εφαρμοστέες διμερείς συμφωνίες ή οποιαδήποτε νέα συμφωνία ή διακανονισμό εντός τριών μηνών από την υπογραφή τους (άρθρο 26 παράγραφος 4) <sup>(70)</sup>.

## 11. Σύνδεση με άλλες πράξεις σχετικά με τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις

### 11.1. Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης

Η σύνδεση μεταξύ της απόφασης-πλαισίου και της απόφασης-πλαισίου 2002/584 ορίζεται στο άρθρο 25 και στην αιτιολογική σκέψη 12 της πρώτης εξ αυτών.

Το άρθρο 4 παράγραφος 6 της απόφασης-πλαισίου 2002/584 ορίζει ότι εάν το ΕΕΣ έχει εκδοθεί προς τον σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, όταν ο καταζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, είναι υπήκοος ή κάτοικός του, αυτό το κράτος μπορεί να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.

Το άρθρο 5 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου 2002/584 ορίζει ότι όταν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ΕΕΣ προς τον σκοπό της δίωξης είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος <sup>(71)</sup>.

Σύμφωνα με το άρθρο 25 και την αιτιολογική σκέψη 12 της απόφασης-πλαισίου, σε περιπτώσεις στις οποίες εφαρμόζονται το άρθρο 4 παράγραφος 6 και το άρθρο 5 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου 2002/584, η εθνική νομοθεσία εφαρμογής για την απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται κατ' αναλογία, στο μέτρο που συνάδει με τις διατάξεις της απόφασης-πλαισίου 2002/584, στην εκτέλεση της ποινής. Αυτό συνεπάγεται επίσης ότι πρέπει να τηρούνται οι περιορισμοί που περιλαμβάνονται στους κανόνες σχετικά με την προσαρμογή της ποινής (ήτοι η αρχή της συνέχισης της εκτέλεσης όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 της απόφασης-πλαισίου) <sup>(72)</sup>.

Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει επίσης ότι κάθε άρνηση εκτέλεσης ΕΕΣ βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 6 της απόφασης-πλαισίου 2002/584 προϋποθέτει πραγματική δέσμευση του κράτους μέλους εκτέλεσης να εκτελέσει τη στερητική της ελευθερίας ποινή που έχει επιβληθεί στον καταζητούμενο, με αποτέλεσμα, σε κάθε περίπτωση, το γεγονός και μόνον ότι το κράτος αυτό δηλώνει ότι είναι «διατεθειμένο» να προβεί σε εκτέλεση της ποινής να μην μπορεί να θεωρηθεί ικανό να δικαιολογήσει μια τέτοια άρνηση <sup>(73)</sup>.

Αυτό σημαίνει ότι πριν από κάθε άρνηση εκτέλεσης ΕΕΣ βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 6 της απόφασης-πλαισίου 2002/584, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να εξετάζει κατά πόσον είναι πράγματι δυνατή η εκτέλεση της ποινής σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου.

Σε περίπτωση που το κράτος μέλος εκτέλεσης κρίνει ότι δεν μπορεί να διασφαλίσει το ίδιο την εκτέλεση, υποχρεούται, προκειμένου να αποφευχθεί η ατιμωρησία, να εκτελέσει το ΕΕΣ και, συνεπώς, να παραδώσει τον καταζητούμενο στο κράτος μέλος έκδοσης <sup>(74)</sup>.

<sup>(70)</sup> Τέτοιου είδους διμερείς συμφωνίες υφίστανται επί του παρόντος μεταξύ των σκανδιναβικών χωρών (Σουηδία, Δανία και Φινλανδία) και μεταξύ της Σλοβακίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας.

<sup>(71)</sup> Βλέπε, στο πλαίσιο αυτό, εκκρεμή υπόθεση C-314/18: αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 8 Μαΐου 2018 — *Openbaar Ministerie κατά SF*.

<sup>(72)</sup> Βλέπε, στο πλαίσιο αυτό, εκκρεμή υπόθεση C-314/18: αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 8 Μαΐου 2018 — *Openbaar Ministerie κατά SF*.

<sup>(73)</sup> Απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2017, *Popławski*, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, σκέψη 22.

<sup>(74)</sup> Απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2017, *Popławski*, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, σκέψη 22.

Πληροφορίες σχετικά με προηγούμενο ΕΕΣ πρέπει να παρέχονται στο πλαίσιο στ) του πιστοποιητικού:

στ) Σχέση με τυχόν προηγούμενο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης (ΕΕΣ):

- ☐ Έχει εκδοθεί ΕΕΣ για την εκτέλεση ποινής στερητικής της ελευθερίας ή μέτρου στερητικού της ελευθερίας και το κράτος μέλος εκτέλεσης αναλαμβάνει να εκτελέσει την εν λόγω ποινή ή μέτρο (άρθρο 4 παράγραφος 6 της απόφασης-πλαισίου ΕΕΣ).

Ημερομηνία έκδοσης του ΕΕΣ και αριθμός αναφοράς, εάν υπάρχει:

.....

Όνομα της αρχής που εξέδωσε το ΕΕΣ: .....

Ημερομηνία της απόφασης να αναληφθεί η εκτέλεση και αριθμός αναφοράς, εάν υπάρχει: .....

Όνομα της αρχής που εξέδωσε την απόφαση να αναληφθεί η εκτέλεση της ποινής: .....

- ☐ Έχει εκδοθεί ΕΕΣ για την ποινική δίωξη προσώπου που είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους εκτέλεσης και το κράτος εκτέλεσης έχει παραδώσει το πρόσωπο υπό τον όρο της επιστροφής του στο κράτος εκτέλεσης προκειμένου να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο που του επιβλήθηκε στο κράτος μέλος έκδοσης (άρθρο 5 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου ΕΕΣ).

Ημερομηνία της απόφασης να παραδοθεί το πρόσωπο: .....

Όνομα της αρχής που εξέδωσε την απόφαση παράδοσης: .....

Αριθμός αναφοράς της απόφασης (εάν υπάρχει): .....

Ημερομηνία της παράδοσης του προσώπου (εάν υπάρχει) .....

## 11.2. Άλλες πράξεις

### 11.2.1. Οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου <sup>(75)</sup> για τα δικαιώματα των θυμάτων

Η Οδηγία 2012/29/ΕΕ για τα δικαιώματα των θυμάτων (εφεξής «η οδηγία για τα δικαιώματα των θυμάτων») προβλέπει την ενημέρωση των θυμάτων σχετικά με την αποφυλάκιση του δράστη (άρθρο 6 παράγραφος 5 της οδηγίας για τα δικαιώματα των θυμάτων). Επιπλέον, το άρθρο 21 στοιχεία η) και θ) της απόφασης-πλαισίου προβλέπει την υποχρέωση του κράτους εκτέλεσης να ενημερώνει το κράτος έκδοσης για την απόδραση του καταδίκου και για την απελευθέρωσή του (η εκτέλεση της ποινής έχει εκτιθεί στο σύνολό της). Ωστόσο, δεν προβλέπεται δικαίωμα ενημέρωσης των θυμάτων σχετικά με τη μεταφορά. Συνιστάται, όταν είναι γνωστό ότι ενδέχεται να θιγούν τα δικαιώματα των θυμάτων, να διαβιβάζει το κράτος έκδοσης τις πληροφορίες αυτές στο κράτος εκτέλεσης.

### 11.2.2. Απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου <sup>(76)</sup> σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους και των εναλλακτικών κυρώσεων

Πρέπει να γίνει μια σημαντική διάκριση μεταξύ της απόφασης-πλαισίου και της απόφασης-πλαισίου 2008/947/ΔΕΥ σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους και των εναλλακτικών κυρώσεων (εφεξής «η απόφαση-πλαίσιο 2008/947»). Για τον σκοπό αυτόν, στη δεύτερη πράξη καθίσταται σαφές ότι «δεν εφαρμόζεται στην εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα ασφαλείας στερητικά της ελευθερίας και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου» [άρθρο 1 παράγραφος 3-στοιχείο α) της απόφασης-πλαισίου 2008/947]. Επιπλέον, η «εναλλακτική κύρωση» ορίζεται ως «κύρωση, εκτός από ποινή στέρησης της ελευθερίας, μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας ή χρηματική ποινή, η οποία επιβάλλει υποχρέωση ή όρο» (άρθρο 2 παράγραφος 4 της απόφασης-πλαισίου 2008/947).

<sup>(75)</sup> Οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 57).

<sup>(76)</sup> Απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων (ΕΕ L 337 της 16.12.2008, σ. 102).

Ωστόσο, όταν το πρόσωπο δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις και/ή τους όρους που του έχουν επιβληθεί σε συνέχεια του μέτρου αναστολής ή της εναλλακτικής κύρωσης, και το κράτος έκδοσης του επιβάλει στη συνέχεια στερητική της ελευθερίας ποινή, με σκοπό την εκτέλεσή της στο κράτος εκτέλεσης (βλέπε, εν προκειμένω, άρθρο 14 παράγραφος 4 και άρθρο 17 της απόφασης-πλαίσιο 2008/947), θα πρέπει να εφαρμοστεί η απόφαση-πλαίσιο 2008/909 δεδομένου ότι βάσει της απόφασης-πλαίσιο 2008/947 δεν υφίσταται νομική βάση για την εκτέλεση αλλοδαπής στερητικής της ελευθερίας ποινής.

Ένα άλλο ζήτημα που μπορεί να ανακύψει είναι το ζήτημα των αποκαλούμενων «συνδυαστικών ποινών» οι οποίες μπορεί να επιβληθούν βάσει της εθνικής νομοθεσίας ορισμένων κρατών μελών. Ενίοτε, μια καταδικαστική απόφαση περιέχει ποινή η οποία είναι εν μέρει στερητική της ελευθερίας και εν μέρει με αναστολή (υπό όρους ή χωρίς όρους). Κατά συνέπεια, θα μπορούσε να προκύψει η περίπτωση να ζητηθεί από κράτος μέλος να εκτελέσει την ποινή τόσο βάσει της απόφασης-πλαίσιο όσο και βάσει της απόφασης-πλαίσιο 2008/947. Η συνδυασμένη εφαρμογή και των δύο αποφάσεων-πλαίσιοι θα μπορούσε να οδηγήσει σε μεταφορά μόνο ενός μέρους της ποινής. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο αυτό κατά περίπτωση.

---

## ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

## ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2008/909/ΔΕΥ, ΑΝΕΠΙΣΗΜΗ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Κείμενο της απόφασης-πλαίσιου στην ελληνική γλώσσα

## ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2008/909/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Νοεμβρίου 2008

**σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδίως το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β),

Έχοντας υπόψη την πρωτοβουλία της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε, που πραγματοποιήθηκε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, ενέκρινε την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, η οποία θα πρέπει να καταστεί ο ακρογωνιαίος λίθος της δικαστικής συνεργασίας τόσο σε αστικές όσο και σε ποινικές υποθέσεις στο πλαίσιο της Ένωσης.
- (2) Στις 29 Νοεμβρίου 2000, το Συμβούλιο, σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Τάμπερε, ενέκρινε πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων <sup>(1)</sup>, με το οποίο ζητούσε να εκτιμηθεί η ανάγκη σύγχρονων μηχανισμών αμοιβαίας αναγνώρισης των οριστικών καταδικαστικών αποφάσεων που προβλέπουν στέρηση της ελευθερίας (μέτρο 14) και να επεκταθεί η ισχύς της γενικής αρχής της μεταφοράς καταδικών σε πρόσωπα που διαμένουν σε ένα από τα κράτη μέλη (μέτρο 16).
- (3) Το πρόγραμμα της Χάγης για την ενίσχυση της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση <sup>(2)</sup> καλεί τα κράτη μέλη να ολοκληρώσουν το πρόγραμμα μέτρων, ιδίως στον τομέα της εκτέλεσης οριστικών ποινών στερητικών της ελευθερίας.
- (4) Όλα τα κράτη μέλη επικύρωσαν τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 21ης Μαρτίου 1983 για τη μεταφορά των καταδικών. Σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή, είναι δυνατή η μεταφορά καταδίκου για τη συνέχιση της έκτισης της ποινής του μόνο στο κράτος του οποίου είναι υπήκοος και μόνο με τη συγκατάθεσή του, καθώς και με τη συγκατάθεση των ενδιαφερόμενων κρατών. Το πρόσθετο πρωτόκολλο της σύμβασης της 18ης Δεκεμβρίου 1997, το οποίο προβλέπει τη μεταφορά του καταδίκου υπό όρους, ακόμη και χωρίς τη συγκατάθεσή του, δεν έχει επικυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη. Καμία από τις δύο πράξεις δεν επιβάλλει την κατά κανόνα υποχρέωση παραλαβής του καταδίκου με σκοπό την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας.
- (5) Τα δικονομικά δικαιώματα στις ποινικές διαδικασίες συνιστούν κρίσιμο στοιχείο για τη διασφάλιση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών στο πλαίσιο της δικαστικής συνεργασίας. Οι σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών, οι οποίες χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερη αμοιβαία εμπιστοσύνη προς τα νομικά συστήματα των λοιπών κρατών μελών, επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης να αναγνωρίζει τις αποφάσεις των αρχών του κράτους έκδοσης. Θα πρέπει συνεπώς να επιδιωχθεί η περαιτέρω ανάπτυξη της συνεργασίας που προβλέπουν οι πράξεις του Συμβουλίου της Ευρώπης περί εκτέλεσης των ποινικών αποφάσεων, ιδίως εφόσον πρόκειται για υπηκόους της Ένωσης κατά των οποίων έχει εκδοθεί ποινική απόφαση με την οποία τους επιβάλλεται ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας σε άλλο κράτος μέλος. Είναι οπωσδήποτε αναγκαίο να παρέχονται στους καταδικασμένους οι κατάλληλες εγγυήσεις, ωστόσο θα πρέπει να παύσει πλέον να είναι δεσπόζουσα σημασία η στάση τους κατά τη διαδικασία με το να απαιτείται η συναίνεσή τους προκειμένου να διαβιβασθεί η καταδικαστική απόφαση σε άλλο κράτος μέλος προς αναγνώρισή της και προς εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 12 της 15.1.2001, σ. 10.

<sup>(2)</sup> ΕΕ C 53 της 3.3.2005, σ. 1.

- (6) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο θα πρέπει να υλοποιηθεί και να εφαρμοστεί κατά τρόπο που να επιτρέπει την τήρηση των γενικών αρχών της ισότητας, της δικαιοσύνης και της λογικής.
- (7) Το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ) προβλέπει διακριτική ευχέρεια που επιτρέπει τη διαβίβαση του πιστοποιητικού και της απόφασης, για παράδειγμα, στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδίκου σε περιπτώσεις εκτός των παραγράφων 1 στοιχεία α) και β), ή στο κράτος μέλος όπου ο κατάδικος ζει και διαμένει νομίμως επί τουλάχιστον πέντε συναπτά έτη και διαθέτει εκεί μόνιμο δικαίωμα κατοικίας,
- (8) Στις περιπτώσεις που αναφέρει το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ), η διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού στο κράτος εκτέλεσης εξαρτάται από τις διαβουλεύσεις μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών έκδοσης και εκτέλεσης και από τη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους εκτέλεσης. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη στοιχεία όπως η διάρκεια της διαμονής ή άλλων δεσμών με το κράτος εκτέλεσης. Σε περιπτώσεις όπου ο κατάδικος θα μπορούσε να μεταφερθεί σε κράτος μέλος και σε τρίτη χώρα βάσει εσωτερικού δικαίου ή διεθνών πράξεων, οι αρμόδιες αρχές των κρατών έκδοσης και εκτέλεσης θα πρέπει να διαβουλεύονται ώστε να εξετάσουν εάν η εκτέλεση της ποινής στο κράτος μέλος εκτέλεσης ενισχύει τον σκοπό της κοινωνικής επανένταξης περισσότερο απ' ό,τι η εκτέλεση στην τρίτη χώρα.
- (9) Η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτέλεσης θα πρέπει να ενισχύει την πιθανότητα κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου. Προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η εκτέλεση της ποινής από το κράτος εκτέλεσης θα εξυπηρετήσει τον σκοπό της κοινωνικής επανένταξης, η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης λαμβάνει υπόψη στοιχεία όπως, για παράδειγμα, ο δεσμός του ενδιαφερομένου με το κράτος εκτέλεσης, εάν το θεωρεί ως έδρα των οικογενειακών, γλωσσικών, πολιτιστικών, κοινωνικών ή οικονομικών και άλλων δεσμών με το κράτος εκτέλεσης.
- (10) Η γνώμη του καταδίκου που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 μπορεί να είναι χρήσιμη κυρίως κατά την εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 4. Η λέξη «ιδίως» καλύπτει επίσης περιπτώσεις όπου η γνώμη του καταδίκου περιλαμβάνει πληροφορίες που πιθανόν συνδέονται με την εφαρμογή των λόγων μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης. Οι διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 4 και του άρθρου 6 παράγραφος 3 δεν αποτελούν λόγο άρνησης βασισμένο στην κοινωνική επανένταξη.
- (11) Η Πολωνία χρειάζεται περισσότερο χρόνο από τα άλλα κράτη μέλη για να αντιμετωπίσει τις πρακτικές και υλικές συνέπειες της μεταφοράς των Πολωνών πολιτών που καταδικάζονται σε άλλα κράτη μέλη, ιδίως λαμβάνοντας υπόψη την αυξημένη κινητικότητα των Πολωνών πολιτών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για τον λόγο αυτό προβλέφθηκε προσωρινή περιορισμένη παρέκκλιση για μέγιστη περίοδο πέντε ετών.
- (12) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται κατ' αναλογίαν και στην εκτέλεση ποινών στις περιπτώσεις του άρθρου 4 παράγραφος 6 και του άρθρου 5 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών<sup>(3)</sup>. Αυτό σημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι, με την επιφύλαξη της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, το κράτος εκτέλεσης μπορεί να ελέγχει την ύπαρξη λόγων μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης όπως προβλέπεται στο άρθρο 9 της παρούσας απόφασης-πλαισίου, μεταξύ των οποίων και το διττό αξιόποινο, στο μέτρο που το κράτος εκτέλεσης έχει κάνει τη δήλωση του άρθρου 7 παράγραφος 4 της παρούσας απόφασης-πλαισίου, ως προϋπόθεση για να αναγνωρίσει και να εκτελέσει την απόφαση προκειμένου να εξετάσει αν θα παραδώσει το πρόσωπο ή θα εκτελέσει την απόφαση σε υποθέσεις του άρθρου 4 παράγραφος 6 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου.
- (13) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και εκφράζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως στο κεφάλαιο VI. Κανένα στοιχείο της παρούσας απόφασης-πλαισίου δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι απαγορεύει την άρνηση εκτέλεσης απόφασης όταν υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να πιστευτεί ότι η ποινή επιβλήθηκε προκειμένου να τιμωρηθεί ένα πρόσωπο λόγω του φύλου του, της φυλής του, της θρησκείας του, της εθνικής καταγωγής του, της εθνικότητάς του, της γλώσσας του, των πολιτικών του πεποιθήσεων ή του σεξουαλικού προσανατολισμού του, ή ότι η θέση του εν λόγω προσώπου μπορεί να θιγεί για οποιονδήποτε από αυτούς τους λόγους.
- (14) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τους συνταγματικούς τους κανόνες σε σχέση με το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι, την ελευθερία του τύπου και την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα.
- (15) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών, που παρέχεται από το άρθρο 18 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

<sup>(3)</sup> ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1.

- (16) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με το ισχύον κοινοτικό δίκαιο, ιδίως τις οδηγίες του Συμβουλίου 2003/86/EK <sup>(4)</sup> και 2003/109/EK <sup>(5)</sup> και 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου <sup>(6)</sup>.
- (17) Οσάκις στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο υπάρχει μνεία του κράτους στο οποίο ο κατάδικος «ζει», ο όρος αυτός δηλώνει τον τόπο προς τον οποίο αυτό το πρόσωπο συνδέεται βάσει της συνήθους διαμονής και βάσει στοιχείων όπως οι οικογενειακοί, κοινωνικοί ή επαγγελματικοί δεσμοί.
- (18) Κατά την εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 1, η απόφαση ή επικυρωμένο αντίγραφο της και το πιστοποιητικό θα πρέπει να μπορούν να διαβιβαστούν στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης με οποιοδήποτε μέσο που αποτυπώνεται εγγράφως, για παράδειγμα με e-mail ή φαξ, υπό συνθήκες που να επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα.
- (19) Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο κ), το κράτος εκτέλεσης θα πρέπει να εξετάζει τη δυνατότητα προσαρμογής της ποινής σύμφωνα με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο προτού αρνηθεί την αναγνώριση και εκτέλεση της ποινής που επιβάλλει μέτρο εκτός από στερητική της ελευθερίας ποινή.
- (20) Ο λόγος άρνησης του άρθρου 9 παράγραφος 1 στοιχείο κ) μπορεί να εφαρμόζεται και σε περιπτώσεις όπου το πρόσωπο δεν έχει κριθεί ένοχο ποινικού αδικήματος, μολονότι η αρμόδια αρχή επέβαλε στερητικό της ελευθερίας μέτρο και όχι ποινή φυλάκισης συνεπεία ποινικού αδικήματος.
- (21) Ο λόγος άρνησης ο σχετικός με την εδαφικότητα θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνον σε εξαιρετικές περιπτώσεις και με στόχο τη συνεργασία στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, δυνάμει των διατάξεων της παρούσας απόφασης-πλαισίου, λαμβανομένου συγχρόνως υπόψη του σκοπού της. Κάθε απόφαση για χρήση αυτού του λόγου άρνησης, θα πρέπει να βασίζεται σε συγκεκριμένη ανάλυση και σε διαβουλεύσεις μεταξύ των αρμόδιων αρχών του κράτους έκδοσης και εκτέλεσης.
- (22) Η προθεσμία του άρθρου 12 παράγραφος 2 θα πρέπει να εφαρμόζεται από τα κράτη μέλη με τρόπο ώστε, κατά γενικό κανόνα, η τελική απόφαση, περιλαμβανομένης της κατ' έφεση διαδικασίας, να περατωθεί εντός 90 ημερών.
- (23) Το άρθρο 18 αναφέρει ότι, εκτός από τις εξαιρέσεις που απαριθμούνται στην παράγραφο 2, ο κανόνας ειδικότητας ισχύει μόνο όταν ο ενδιαφερόμενος έχει μεταφερθεί στο κράτος εκτέλεσης. Επομένως δεν θα πρέπει να ισχύει σε περιπτώσεις όπου ο ενδιαφερόμενος δεν έχει μεταφερθεί στο κράτος εκτέλεσης, για παράδειγμα όταν έχει διαφύγει στο κράτος εκτέλεσης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ:

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

### ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

#### Άρθρο 1

#### Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαισίου, νοούνται ως:

- α) «καταδικαστική απόφαση»: η αμετάκλητη απόφαση ή διαταγή δικαστηρίου του κράτους έκδοσης, με την οποία επιβάλλεται ποινή κατά φυσικού προσώπου·
- β) «ποινή»: οποιαδήποτε στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέτρο που επισύρει στέρηση της ελευθερίας, τα οποία επεβλήθησαν από δικαστήριο στο πλαίσιο ποινικής δίκης επί ποινικού αδικήματος για ορισμένο ή αόριστο χρονικό διάστημα·

<sup>(4)</sup> ΕΕ L 251 της 3.10.2003, σ. 12.

<sup>(5)</sup> ΕΕ L 16 της 23.1.2004, σ. 44.

<sup>(6)</sup> ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77.

- γ) «κράτος έκδοσης»: το κράτος μέλος στο οποίο εξεδόθη η καταδικαστική απόφαση·
- δ) «κράτος εκτέλεσης»: το κράτος μέλος στο οποίο διαβιβάζεται η καταδικαστική απόφαση, προκειμένου να αναγνωρισθεί και να εκτελεσθεί.

## Άρθρο 2

### Προσδιορισμός των αρμόδιων αρχών

1. Κάθε κράτος μέλος, όταν είναι το κράτος έκδοσης ή το κράτος εκτέλεσης, γνωστοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου την αρχή ή τις αρχές οι οποίες είναι, βάσει του εθνικού του δικαίου, αρμόδιες σύμφωνα με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο.
2. Η Γενική Γραμματεία θέτει τα στοιχεία που παραλαμβάνει στη διάθεση όλων των κρατών μελών και της Επιτροπής.

## Άρθρο 3

### Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

1. Σκοπός της παρούσας απόφασης-πλαισίου είναι η θέσπιση των κανόνων σύμφωνα με τους οποίους ένα κράτος μέλος, προκειμένου να διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του καταδίκου, αναγνωρίζει καταδικαστική απόφαση και εκτελεί την ποινή.
2. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται εφόσον ο κατάδικος ευρίσκεται στο κράτος έκδοσης ή στο κράτος εκτέλεσης.
3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται μόνο στην αναγνώριση καταδικαστικών αποφάσεων και την εκτέλεση ποινών κατά την έννοια της απόφασης-πλαισίου. Το γεγονός ότι, πέραν της ποινής, επιβάλλεται πρόστιμο και/ή δήμευση, που δεν έχουν ακόμη καταβληθεί, ανακτηθεί ή εκτελεσθεί, δεν εμποδίζει τη διαβίβαση της καταδικαστικής απόφασης. Η αναγνώριση και εκτέλεση τέτοιων χρηματικών ποινών ή αποφάσεων δήμευσης σε άλλο κράτος μέλος βασίζεται στις νομοθετικές πράξεις που ισχύουν μεταξύ των κρατών μελών και ειδικότερα στην απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών <sup>(7)</sup> και την απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε αποφάσεις δήμευσης <sup>(8)</sup>.
4. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των βασικών νομικών αρχών που κατοχυρώνονται από το άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

### ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΟΙΝΩΝ

## Άρθρο 4

### Κριτήρια για τη διαβίβαση καταδικαστικής απόφασης και πιστοποιητικού σε άλλο κράτος μέλος

1. Εφόσον ο κατάδικος ευρίσκεται στο κράτος έκδοσης ή στο κράτος εκτέλεσης και εφόσον έχει δώσει τη συναίνεσή του όπου απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 5, μια καταδικαστική απόφαση, συνοδευόμενη από το πιστοποιητικό, τυποποιημένο έντυπο του οποίου περιέχεται στο παράρτημα I, όπως προβλέπει το άρθρο 4, μπορεί να διαβιβασθεί σε ένα από τα εξής κράτη μέλη:
  - α) στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδίκου στο οποίο ζει· ή
  - β) στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδίκου, προς το οποίο, μολονότι δεν είναι το κράτος μέλος στο οποίο ζει, ο κατάδικος θα μεταχθεί μετά την απαλλαγή του από την εκτέλεση της ποινής δυνάμει διαταγής απελασης ή απομάκρυνσης που περιλαμβάνεται στην καταδικαστική απόφαση ή σε άλλη δικαστική ή διοικητική απόφαση ή οποιοδήποτε άλλο μέτρο που αποτελεί συνέχεια της καταδικαστικής απόφασης· ή

<sup>(7)</sup> ΕΕ L 76 της 22.3.2005, σ. 16.

<sup>(8)</sup> ΕΕ L 328 της 24.11.2006, σ. 59.

γ) οποιοδήποτε κράτος μέλος πέραν του κράτους που αναφέρεται στα στοιχεία α) ή β), του οποίου η αρμόδια αρχή συναινεί προς τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού προς το εν λόγω κράτος μέλος.

2. Η διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού μπορεί να πραγματοποιηθεί εφόσον η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, εν ανάγκη κατόπιν διαβουλεύσεων μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών έκδοσης και εκτέλεσης, πεισθεί ότι η εκτέλεση της ποινής από το κράτος εκτέλεσης διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του καταδίκου.

3. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, πριν διαβιβάσει την καταδικαστική απόφαση και το πιστοποιητικό, μπορεί να διαβουλευθεί, με κάθε πρόσφορο μέσο, με την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης. Η διαβούλευση είναι υποχρεωτική στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ). Στις περιπτώσεις αυτές, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης ενημερώνει αμέσως το κράτος έκδοσης για την απόφασή της αν θα συναινέσει ή όχι στη διαβίβαση της απόφασης.

4. Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων αυτών, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να υποβάλει στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης αιτιολογημένη γνώμη, κατά την οποία η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτέλεσης δεν θα εξυπηρετούσε τον σκοπό της κοινωνικής επανένταξης και της επιτυχούς ενσωμάτωσης του καταδίκου στην κοινωνία.

Σε περιπτώσεις όπου δεν έχουν υπάρξει διαβουλεύσεις, η γνώμη αυτή μπορεί να υποβληθεί αμέσως μετά τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης εξετάζει αυτή τη γνώμη και αποφασίζει εάν θα ανακαλέσει το πιστοποιητικό ή όχι.

5. Το κράτος εκτέλεσης δύναται με δική του πρωτοβουλία να ζητήσει από το κράτος έκδοσης να διαβιβάσει την καταδικαστική απόφαση μαζί με το πιστοποιητικό. Ο κατάδικος δύναται επίσης να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης ή του κράτους εκτέλεσης να κινήσουν τη διαδικασία διαβίβασης της απόφασης και του πιστοποιητικού, την οποία προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο. Οι αιτήσεις που υποβάλλονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο δεν γεννούν υποχρέωση του κράτους έκδοσης να διαβιβάσει την καταδικαστική απόφαση μαζί με το πιστοποιητικό.

6. Κατά την εφαρμογή της παρούσας απόφασης-πλαισίου, τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα στα οποία λαμβάνεται ιδίως υπόψη ο σκοπός της κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου, ο οποίος συνιστά τη βάση προκειμένου να αποφασίζουν οι αρμόδιες αρχές τους αν πρέπει να συναινέσουν στη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 στοιχείο γ).

7. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, είτε κατά την υιοθέτηση της παρούσας απόφασης-πλαισίου είτε αργότερα, να δηλώσει στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι, στις σχέσεις του με άλλα κράτη μέλη που έχουν κάνει την ίδια κοινοποίηση, δεν απαιτείται προηγούμενη συναίνεσή του βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο γ) για την αποστολή της απόφασης και του πιστοποιητικού:

- α) εάν ο κατάδικος ζει και έχει διαμείνει νομίμως επί τουλάχιστον πέντε συναπτά έτη στο κράτος εκτέλεσης και διατηρεί μόνιμο δικαίωμα διαμονής στο συγκεκριμένο κράτος· ή/και
- β) εάν ο κατάδικος έχει εθνικότητα του κράτους εκτέλεσης σε περιπτώσεις εκτός της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β).

Σε περιπτώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α), ο όρος «μόνιμο δικαίωμα διαμονής» σημαίνει ότι ο ενδιαφερόμενος:

- έχει δικαίωμα μόνιμης διαμονής στο αντίστοιχο κράτος μέλος σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία για τη μεταφορά του κοινοτικού δικαίου που θεσπίστηκε βάσει των άρθρων 18, 40, 44 και 52 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας· ή
- διαθέτει έγκυρη άδεια διαμονής, ως μόνιμος ή επί μακρόν διαμένων, για το αντίστοιχο κράτος μέλος, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο για τη μεταφορά της κοινοτικής νομοθεσίας που θεσπίστηκε βάσει του άρθρου 63 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όσον αφορά τα κράτη μέλη στα οποία ισχύει αυτή η κοινοτική νομοθεσία, ή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο όσον αφορά τα κράτη μέλη στα οποία δεν ισχύει αυτή η κοινοτική νομοθεσία.

## Άρθρο 5

### Διαβίβαση της καταδικαστικής απόφασης και του πιστοποιητικού

1. Η καταδικαστική απόφαση, ή επικυρωμένο αντίγραφό της, διαβιβάζεται μαζί με το πιστοποιητικό από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης απευθείας στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, εγγράφως και υπό συνθήκες που επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης να διαπιστώνει τη γνησιότητά τους. Το πρωτότυπο της καταδικαστικής απόφασης ή επικυρωμένο αντίγραφό της καθώς και το πρωτότυπο του πιστοποιητικού αποστέλλονται στο κράτος εκτέλεσης, εάν το ζητήσει το κράτος εκτέλεσης. Όλες οι επίσημες επικοινωνίες πραγματοποιούνται επίσης απευθείας μεταξύ των εν λόγω αρμόδιων αρχών.

2. Το πιστοποιητικό πρέπει να είναι υπογεγραμμένο από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, η οποία και βεβαιώνει την ακρίβεια του περιεχομένου του.
3. Το κράτος έκδοσης διαβιβάζει κάθε φορά την καταδικαστική απόφαση, μαζί με το πιστοποιητικό, μόνο σε ένα κράτος εκτέλεσης.
4. Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν είναι γνωστή στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, τότε η τελευταία αυτή διεξάγει όλες τις αναγκαίες έρευνες, μεταξύ άλλων μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου το οποίο δημιουργήθηκε με την κοινή δράση 98/428/ΔΕΥ (°) του Συμβουλίου, προκειμένου να λάβει πληροφορίες από το κράτος εκτέλεσης.
5. Εάν η δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης, η οποία παραλαμβάνει καταδικαστική απόφαση συνοδευόμενη από βεβαίωση, δεν έχει τη δικαιοδοσία να την αναγνωρίσει και να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της, διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως την καταδικαστική απόφαση μαζί με το πιστοποιητικό στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης και ενημερώνει αναλόγως την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.

#### Άρθρο 6

#### Γνώμη και ενημέρωση του καταδίκου

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η καταδικαστική απόφαση μπορεί να διαβιβασθεί μαζί με το πιστοποιητικό στο κράτος εκτέλεσης, για τους σκοπούς της αναγνώρισής της καθώς και της εκτέλεσής της επιβληθείσας ποινής, μόνο με τη συναίνεση του καταδίκου σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης.
2. Η συναίνεση του καταδίκου δεν απαιτείται εφόσον η καταδικαστική απόφαση διαβιβάζεται μαζί με το πιστοποιητικό:
  - α) στο κράτος μέλος της εθνικότητας του ή της καταδίκου στο οποίο ζει·
  - β) στο κράτος μέλος στο οποίο ο κατάδικος θα απελαθεί μετά την απαλλαγή του από την εκτέλεση της ποινής δυνάμει διαταγής απομάκρυνσης ή απέλασης που περιλαμβάνεται στην καταδικαστική απόφαση ή σε άλλη δικαστική ή διοικητική απόφαση ή οποιοδήποτε άλλο μέτρο που αποτελεί συνέπεια της καταδικαστικής απόφασης·
  - γ) στο κράτος μέλος στο οποίο ο κατάδικος έχει διαφύγει ή επιστρέψει κατ' άλλον τρόπο λόγω της ποινικής διαδικασίας που εκκρεμούσε κατ' αυτού στο κράτος έκδοσης ή μετά την καταδίκη του στο κράτος αυτό.
3. Σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο κατάδικος ευρίσκεται ακόμη στο κράτος έκδοσης, πρέπει να του παρέχεται η δυνατότητα να εκφράζει τη γνώμη του, προφορικά ή γραπτά. Εφόσον το κράτος έκδοσης το θεωρεί αναγκαίο λόγω της ηλικίας ή της φυσικής ή πνευματικής κατάστασης του προσώπου, αυτή η δυνατότητα θα παρέχεται στον νόμιμο εκπρόσωπό του.

Η γνώμη του καταδίκου λαμβάνεται υπόψη όταν πρόκειται να κριθεί αν θα διαβιβασθεί η απόφαση μαζί με το πιστοποιητικό. Όταν ο ενδιαφερόμενος έχει κάνει χρήση της δυνατότητας που του παρέχεται στην παρούσα παράγραφο, η γνώμη του καταδίκου διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης, ιδίως ενόψει του άρθρου 4 παράγραφος 4. Εάν ο κατάδικος εξέφρασε τη γνώμη του προφορικά, το κράτος έκδοσης μεριμνά ώστε η δήλωσή του να είναι διαθέσιμη στο κράτος εκτέλεσης σε έγγραφη μορφή.

4. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ενημερώνει τον κατάδικο, σε γλώσσα την οποία κατανοεί, ότι αποφάσισε να διαβιβάσει την απόφαση, μαζί με το πιστοποιητικό, χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II. Όταν ο κατάδικος ευρίσκεται στο κράτος εκτέλεσης κατά το χρόνο λήψης της απόφασης διαβίβασης, το εν λόγω έντυπο διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης, το οποίο ενημερώνει σχετικά τον κατάδικο.

5. Η παράγραφος 2 στοιχείο α) δεν ισχύει στην Πολωνία ως κράτος έκδοσης και ως κράτος εκτέλεσης σε περιπτώσεις όπου η απόφαση έχει εκδοθεί πριν παρέλθουν πέντε έτη από τις 5 Δεκεμβρίου 2011. Η Πολωνία μπορεί οποιαδήποτε στιγμή να δηλώσει στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι δεν θα κάνει πλέον χρήση αυτής της παρέκκλισης.

(°) ΕΕ L 191 της 7.7.1998, σ. 4.

## Άρθρο 7

## Διττό αξιόποινο

1. Τα ακόλουθα αδικήματα, εφόσον τιμωρούνται ποινικώς στο κράτος έκδοσης με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο, με ανώτατο όριο ποινής τριών τουλάχιστον ετών, και όπως ορίζονται στη νομοθεσία του κράτους έκδοσης, οδηγούν σε αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής, σύμφωνα με τους όρους της παρούσας απόφασης-πλαισίου, χωρίς έλεγχο του διττού αξιόποινου:

- συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
- τρομοκρατία,
- εμπορία ανθρώπων,
- σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
- παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
- παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
- δωροδοκία,
- καταδολίευση, περιλαμβανομένης της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων <sup>(10)</sup>,
- νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
- παραχάραξη/κιβδηλεία νομίσματος, περιλαμβανομένου του ευρώ,
- ηλεκτρονικό έγκλημα,
- εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του λαθρεμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του λαθρεμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
- παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή,
- ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη,
- παράνομο εμπόριο ανθρώπινων οργάνων και ιστών,
- απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και ομηρία,
- ρατσισμός και ξενοφοβία,
- οργανωμένη ή ένοπλη ληστεία,
- παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- υπεξαίρεση και απάτη,
- αθέμιτη προστασία έναντι παράνομου περιουσιακού οφέλους και εκβίαση,
- παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- πλαστογραφία δημόσιων εγγράφων και εμπορία πλαστών,
- παραχάραξη μέσων πληρωμής,
- λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- λαθρεμπόριο πυρηνικών ή ραδιενεργών ουσιών,
- εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- βιασμός,
- εμπρησμός με πρόθεση,
- εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- αεροπειρατεία και πειρατεία,
- δολιοφθορά.

2. Το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει ανά πάσα στιγμή ομόφωνα να προσθέσει νέες κατηγορίες αδικημάτων στον κατάλογο της παραγράφου 1, έπειτα από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπό τους όρους του άρθρου 39 παράγραφος 1 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Συμβούλιο εξετάζει αν ο κατάλογος αυτός πρέπει να διευρυνθεί ή να τροποποιηθεί, με βάση την έκθεση που του υποβάλλεται δυνάμει του άρθρου 29 παράγραφος 5 της παρούσας απόφασης-πλαισίου.

<sup>(10)</sup> ΕΕ C 316 της 27.11.1995, σ. 49.

3. Για αδικήματα που δεν καλύπτονται από την παράγραφο 1, το κράτος εκτέλεσης μπορεί να εξαρτήσει την αναγνώριση καταδικαστικής απόφασης και την εκτέλεση ποινής από τον όρο ότι αφορά πράξεις οι οποίες συνιστούν επίσης αδίκημα κατά το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, όποια κι αν είναι η αντικειμενική τους υπόσταση ή ο νομικός χαρακτηρισμός τους.

4. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, κατά τον χρόνο της έκδοσης της απόφασης-πλαισίου ή αργότερα, να κοινοποιήσει στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου δήλωση σύμφωνα με την οποία δεν θα εφαρμόζει την παράγραφο 1. Η δήλωση μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή. Οι σχετικές δηλώσεις ή οι ανακλήσεις τους δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

#### Άρθρο 8

##### Αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και εκτέλεση της ποινής

1. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αναγνωρίζει την καταδικαστική απόφαση η οποία διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 και κατά τη διαδικασία του άρθρου 5 και λαμβάνει πάραυτα κάθε απαραίτητο μέτρο για την εκτέλεση της ποινής, εκτός εάν η αρμόδια αρχή αποφασίσει να προβάλει κάποιον από τους λόγους μη αναγνώρισης και εκτέλεσης που προβλέπει το άρθρο 9.

2. Αν η ποινή δεν συνάδει ως προς τη διάρκειά της με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να προσαρμόσει την ποινή μόνον όταν ποινή αυτή υπερβαίνει το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα δυνάμει του εθνικού δικαίου. Η προσαρμοσμένη ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα δυνάμει του δικαίου του κράτους εκτέλεσης.

3. Αν η ποινή δεν συνάδει ως προς τη φύση της με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να την προσαρμόσει σε ποινή ή μέτρο που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα δυνάμει του εθνικού της δικαίου. Η ποινή ή το μέτρο αυτό πρέπει να ανταποκρίνονται κατά το δυνατόν περισσότερο προς την ποινή που επιβλήθηκε από το κράτος έκδοσης της απόφασης, και ως εκ τούτου η ποινή δεν μπορεί να μετατραπεί σε χρηματική.

4. Η προσαρμοσμένη ποινή δεν είναι βαρύτερη από την ποινή που επιβλήθηκε στο κράτος έκδοσης ως προς τη φύση ή τη διάρκειά της.

#### Άρθρο 9

##### Λόγοι μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης

1. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δύναται να αρνηθεί να αναγνωρίσει την καταδικαστική απόφαση και να εκτελέσει την ποινή, εάν:

- α) το πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 4 είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην καταδικαστική απόφαση και δεν συμπληρώθηκε ούτε διορθώθηκε εντός εύλογης προθεσμίας που τάχθηκε από την αρχή ή το κράτος εκτέλεσης·
- β) δεν πληρούνται τα κριτήρια που θεσπίζονται από το άρθρο 4 παράγραφος 1·
- γ) η εκτέλεση της ποινής θα ήταν αντίθετη προς τη βασική αρχή *ne bis in idem*·
- δ) σε μία από τις περιπτώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 7 παράγραφος 3 και, εφόσον το κράτος εκτέλεσης έχει προβεί σε δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 4, στην περίπτωση που προβλέπεται από το άρθρο 7 παράγραφος 1, η καταδικαστική απόφαση αφορά πράξεις που δεν συνιστούν αδίκημα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης. Εντούτοις, όσον αφορά φόρους ή τέλη, τελωνεία και συνάλλαγμα, το κράτος εκτέλεσης δεν μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση της καταδικαστικής απόφασης εκ του λόγου ότι δεν προβλέπονται στο δίκαιο του φόροι, ή τέλη ή ανάλογες διατάξεις όσον αφορά φόρους, τέλη, τελωνεία και συνάλλαγμα, ανάλογοι με τους προβλεπόμενους από το δίκαιο του κράτους έκδοσης·
- ε) η εκτέλεση της ποινής έχει παραγραφεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης·
- στ) υφίσταται ασυλία σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης, η οποία καθιστά αδύνατη την εκτέλεση της ποινής·
- ζ) η ποινή επιβλήθηκε σε φυσικό πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί, λόγω ηλικίας, ότι υπέχει ποινική ευθύνη για τις πράξεις για τις οποίες έχει εκδοθεί η καταδικαστική απόφαση·
- η) κατά τη χρονική στιγμή της παραλαβής της καταδικαστικής απόφασης από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης απομένουν προς έκτιση λιγότεροι από έξι μήνες ποινής·

θ) σύμφωνα με το πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 4, το πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, εκτός εάν στο πιστοποιητικό αναφέρεται ότι το πρόσωπο, βάσει περαιτέρω δικονομικών απαιτήσεων που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους έκδοσης:

i) εν ευθέτω χρόνω:

— είτε είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως και με την κλήτευση είχε ενημερωθεί σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, είτε είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης,

και

— είχε ενημερωθεί ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που το πρόσωπο δεν εμφανιστεί στη δίκη·

ή

ii) το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον/την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη·

ή

iii) αφού του επεδόθη η απόφαση και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης:

— έχει δηλώσει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση·

ή

— δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή δεν έχει ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας·

i) το κράτος εκτέλεσης, προτού ληφθεί απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1, υποβάλει αίτηση, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3, και το κράτος έκδοσης δεν δώσει τη συγκατάθεσή του, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχείο ζ), προκειμένου το πρόσωπο αυτό να διωχθεί, να καταδικασθεί ή να στερηθεί κατ' άλλο τρόπο την ελευθερία του στο κράτος εκτέλεσης για αδίκημα που ετελέσθη πριν από τη μεταφορά του, πλην εκείνου για το οποίο μεταφέρεται·

κ) η ποινή που έχει επιβληθεί περιλαμβάνει μέτρο ψυχιατρικής ή ιατρικής μέριμνας ή άλλο μέτρο που συνεπάγεται στέρηση της ελευθερίας, το οποίο, παρά τα όσα προβλέπει το άρθρο 8 παράγραφος 3, δεν μπορεί να εκτελεσθεί από το κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με το νομικό σύστημα ή το σύστημα υγείας του κράτους αυτού·

λ) η απόφαση σχετίζεται με ποινικό αδίκημα το οποίο σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης θεωρείται ότι έχει διαπραχθεί εν όλω ή κατά μείζον ή ουσιώδες μέρος στο έδαφός του, ή σε τόπο ισοδύναμο με το έδαφός του.

2. Η απόφαση βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο λ) για αδικήματα που διαπράττονται εν μέρει στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης ή σε τόπο ισοδύναμο με το έδαφός του λαμβάνεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης σε εξαιρετικές περιστάσεις και κατά περίπτωση, ανάλογα με τις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης και κυρίως ανάλογα με το αν ένα μείζον ή ουσιώδες τμήμα της επίδικης πράξης έλαβε χώρα στο κράτος έκδοσης.

3. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 1 στοιχεία α), β), γ), θ) κ) και λ), η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, πριν αποφασίσει να μην αναγνωρίσει την καταδικαστική απόφαση ή να μην εκτελέσει την ποινή, διαβουλεύεται με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με κάθε κατάλληλο μέσο και της ζητεί να παράσχει αμελλητί, εφόσον απαιτείται, οποιεσδήποτε αναγκαίες πρόσθετες πληροφορίες.

## Άρθρο 10

### Μερική αναγνώριση και εκτέλεση

1. Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να εξετάσει το ενδεχόμενο να αναγνωρίσει την απόφαση και να επιβάλει την ποινή εν μέρει, δύναται, πριν αποφασίσει να απορρίψει την αναγνώριση της απόφασης και της εκτέλεσης της ποινής στο σύνολό τους, να διαβουλευθεί με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με σκοπό την εύρεση συμφωνίας, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2.

2. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών έκδοσης και εκτέλεσης μπορούν να συμφωνήσουν, ανάλογα με την περίπτωση, μερική αναγνώριση και εκτέλεση μιας ποινής σύμφωνα με όρους που θα καθορίσουν, αρκεί αυτή η αναγνώριση ή εκτέλεση να μην οδηγεί σε επιμήκυνση της διάρκειας της ποινής. Ελλείψει τέτοιας συμφωνίας, το πιστοποιητικό ανακαλείται.

#### Άρθρο 11

##### **Αναβολή της αναγνώρισης της απόφασης**

Η αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης μπορεί να αναβληθεί στο κράτος εκτέλεσης όταν το πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 4 είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην καταδικαστική απόφαση, μέχρις ότου συμπληρωθεί ή διορθωθεί το πιστοποιητικό εντός εύλογης προθεσμίας που ορίζει η αρχή εκτέλεσης.

#### Άρθρο 12

##### **Απόφαση περί εκτέλεσης της ποινής και προθεσμίες**

1. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αποφασίζει το ταχύτερο δυνατόν εάν θα αναγνωρίσει την καταδικαστική απόφαση και θα εκτελέσει την ποινή και ενημερώνει αναλόγως το κράτος έκδοσης, μεταξύ άλλων και σχετικά με οποιαδήποτε απόφαση της να προσαρμόσει την ποινή δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 2 και 3.

2. Εφόσον δεν υφίσταται λόγος αναβολής σύμφωνα με το άρθρο 11 ή με το άρθρο 23 παράγραφος 3, η οριστική απόφαση για την αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και την εκτέλεση της ποινής πρέπει να ληφθεί εντός προθεσμίας 90 ημερών από την παραλαβή της καταδικαστικής απόφασης και του πιστοποιητικού.

3. Όταν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν μπορεί να τηρήσει την προθεσμία της παραγράφου 2, ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης και τον χρόνο που εκτιμά ότι απαιτείται ώστε να ληφθεί η οριστική απόφαση.

#### Άρθρο 13

##### **Ανάκληση του πιστοποιητικού**

Εφόσον η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτέλεσης δεν έχει αρχίσει, το κράτος έκδοσης δύναται να ανακαλέσει την απόφαση και το πιστοποιητικό από αυτό το κράτος, αιτιολογώντας τη σχετική απόφασή του. Με την ανάκληση της απόφασης και του πιστοποιητικού, το κράτος εκτέλεσης δεν υποχρεούται πλέον να εκτελέσει την ποινή.

#### Άρθρο 14

##### **Προσωρινή σύλληψη**

Σε περιπτώσεις που ο κατάδικος βρίσκεται στο κράτος εκτέλεσης, το κράτος εκτέλεσης μπορεί, κατόπιν αιτήσεως του κράτους έκδοσης, πριν από την άφιξη της απόφασης και του πιστοποιητικού, ή πριν από την απόφαση να αναγνωριστεί η απόφαση και να επιβληθεί η ποινή, να συλλάβει τον κατάδικο, ή να λάβει οποιοδήποτε άλλο μέτρο για να εξασφαλίσει ότι ο κατάδικος θα παραμείνει στο έδαφός του, μέχρι να αποφασισθεί αν θα αναγνωρισθεί και θα εκτελεσθεί η απόφαση. Η διάρκεια της ποινής δεν επιμηκύνεται λόγω της τυχόν παραμονής του καταδίκου υπό κράτηση δυνάμει της παρούσας διάταξης.

#### Άρθρο 15

##### **Μεταφορά καταδίκων**

1. Εάν ο κατάδικος ευρίσκεται στο κράτος έκδοσης, μεταφέρεται στο κράτος εκτέλεσης σε χρονική στιγμή η οποία συμφωνείται μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών έκδοσης και εκτέλεσης και το αργότερο 30 ημέρες μετά την έκδοση οριστικής απόφασης του κράτους εκτέλεσης σχετικά με την αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και την εκτέλεση της ποινής.

2. Εάν η μεταφορά του καταδικού εντός της προθεσμίας της παραγράφου 1 παρακωλύεται λόγω απρόοπτων συνθηκών, οι αρμόδιες αρχές των κρατών έκδοσης και εκτέλεσης έρχονται αμέσως σε επικοινωνία. Η μεταφορά πραγματοποιείται μόλις παύσουν οι συνθήκες αυτές. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ενημερώνει πάραυτα την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, ώστε να συμφωνήσουν για νέα ημερομηνία μεταφοράς. Στην περίπτωση αυτή η μεταφορά πραγματοποιείται εντός δέκα ημερών από τη νέα ημερομηνία που συμφωνήθηκε.

#### Άρθρο 16

#### Διαμεταγωγή

1. Κάθε κράτος μέλος επιτρέπει, σύμφωνα με το δικαίό του, τη διαμεταγωγή διά του εδάφους του καταδικού ο οποίος μεταφέρεται στο κράτος εκτέλεσης, εφόσον το κράτος έκδοσης τού έχει διαβιβάσει αντίγραφο του πιστοποιητικού που προβλέπεται στο άρθρο 4 μαζί με την αίτηση διαμεταγωγής. Η αίτηση διαμεταγωγής διαβιβάζεται με κάθε μέσο το οποίο αποτυπώνεται εγγράφως. Αν το κράτος μέλος ζητήσει να επιτραπεί η διαμεταγωγή, το κράτος έκδοσης υποβάλλει μετάφραση του πιστοποιητικού σε μια από τις γλώσσες τις οποίες δέχεται το κράτος μέλος-αποδέκτης της αίτησης διαμεταγωγής. Η γλώσσα αυτή διευκρινίζεται στην αίτηση.

2. Το κράτος μέλος - αποδέκτης της αίτησης διαμεταγωγής, μόλις παραλάβει την αίτηση, ενημερώνει το κράτος έκδοσης, σε περίπτωση που δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι ο κατάδικος δεν θα διωχθεί ποινικώς, ή, με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παραγράφου 1, ότι δεν θα τεθεί υπό κράτηση ή ότι δεν θα υποβληθεί άλλως πως σε περιορισμό της ελευθερίας του στο έδαφος του κράτους μέλους από το οποίο ζητείται η διαμεταγωγή, για τυχόν αδίκημα που διαπράχθηκε ή ποινή που επιβλήθηκε πριν από την αναχώρησή του/της από το έδαφος του κράτους έκδοσης. Στην περίπτωση αυτή το κράτος έκδοσης δύναται να ανακαλέσει την αίτησή του.

3. Το κράτος μέλος-αποδέκτης της αίτησης διαμεταγωγής κοινοποιεί την απόφασή του, την οποία λαμβάνει κατά προτεραιότητα και το αργότερο μία εβδομάδα μετά την παραλαβή της αίτησης με την ίδια διαδικασία. Η απόφαση αυτή μπορεί να αναβληθεί έως ότου διαβιβαστεί στο κράτος μέλος - αποδέκτη της αίτησης διαμεταγωγής η μετάφραση, όταν απαιτείται μετάφραση βάσει της παραγράφου 1.

4. Το κράτος μέλος - αποδέκτης της αίτησης διαμεταγωγής δύναται να θέσει υπό κράτηση τον κατάδικο μόνο κατά τον χρόνο που είναι απολύτως απαραίτητος για τη διαμεταγωγή από το έδαφός του.

5. Δεν απαιτείται αίτηση διαμεταγωγής για τις αεροπορικές μεταφορές χωρίς προβλεπόμενη ενδιάμεση στάση. Ωστόσο, σε περίπτωση έκτακτης προσγείωσης, το κράτος έκδοσης παρέχει τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 1 πληροφορίες εντός 72 ωρών.

#### Άρθρο 17

#### Δίκαιο που διέπει την εκτέλεση

1. Η εκτέλεση ποινής διέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης. Οι αρχές του κράτους εκτέλεσης είναι, με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3, αποκλειστικώς αρμόδιες να αποφασίζουν σχετικά με τη διαδικασία εκτέλεσης και να καθορίζουν όλα τα σχετικά μέτρα, περιλαμβανομένων των λόγων της πρόωρης ή υπό όρους αποφυλάκισης.

2. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αφαιρεί το συνολικό χρονικό διάστημα στέρησης της ελευθερίας, το οποίο έχει ήδη εκτιθεί σε σχέση με την ποινή για την οποία είχε εκδοθεί η καταδικαστική απόφαση, από τη συνολική διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής, η οποία θα πρέπει να εκτιθεί.

3. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, κατόπιν αιτήσεως, ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης σχετικά με τις εφαρμοστέες διατάξεις για ενδεχόμενη πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση. Το κράτος έκδοσης μπορεί να συμφωνήσει με την εφαρμογή των διατάξεων αυτών ή να ανακαλέσει το πιστοποιητικό.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι τυχόν απόφαση για πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση δύναται να λάβει επίσης υπόψη τις διατάξεις εθνικού δικαίου, τις οποίες υποδεικνύει το κράτος έκδοσης, δυνάμει των οποίων το πρόσωπο δικαιούται να αποφυλακισθεί πρόωρα ή υπό όρους σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

#### Άρθρο 18

##### Ειδικότητα

1. Πρόσωπο το οποίο μεταφέρεται στο κράτος εκτέλεσης δυνάμει της παρούσας απόφασης-πλαισίου, υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2, δεν δίδεται, καταδικάζεται ή άλλως πως στερείται της ελευθερίας του για αδίκημα διαπραχθέν πριν από τη μεταφορά του, πλην εκείνου για το οποίο μεταφέρεται.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) όταν το πρόσωπο, μολονότι είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους εκτέλεσης, δεν το έπραξε εντός 45 ημερών από την οριστική απόλυσή του ή επέστρεψε σε αυτό αφού το είχε εγκαταλείψει·
- β) όταν το αδίκημα δεν τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο·
- γ) όταν η ποινική διαδικασία δεν συνεπάγεται την εφαρμογή μέτρου περιοριστικού της προσωπικής ελευθερίας·
- δ) όταν στον κατάδικο ενδέχεται να επιβληθεί ποινή ή μέτρο που δεν επισύρουν στέρηση της ελευθερίας, ιδίως χρηματική ποινή ή υποκατάστατο μέτρο, ακόμη και εάν αυτή η ποινή ή υποκατάστατο μέτρο ενδέχεται να περιορίζει την προσωπική του ελευθερία·
- ε) όταν ο κατάδικος συναινεί στη μεταφορά·
- στ) όταν ο κατάδικος, μετά τη μεταφορά του, παραιτήθηκε ρητά από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας, όσον αφορά συγκεκριμένα αδικήματα προγενέστερα της μεταφοράς του. η παράτηση γίνεται ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών του κράτους εκτέλεσης και καταγράφεται στα πρακτικά σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους· η παράτηση διατυπώνεται κατά τρόπο ώστε να προκύπτει σαφώς ότι το πρόσωπο ενήργησε εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών. Προς τούτο, το πρόσωπο έχει το δικαίωμα να επικουρείται από νομικό παραστάτη·
- ζ) σε άλλες περιπτώσεις πλην εκείνων που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως στ) ανωτέρω, οσάκις το κράτος έκδοσης δίνει τη συγκατάθεσή του σύμφωνα με την παράγραφο 3.

3. Η αίτηση συγκατάθεσης υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και συνοδεύεται από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ καθώς και από μετάφραση κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 8 παράγραφος 2 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου. Δίνεται συγκατάθεση όταν υπάρχει υποχρέωση παράδοσης του καταδίκου σύμφωνα με την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο. Η απόφαση λαμβάνεται το αργότερο τριάντα ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης. Για τις περιπτώσεις του άρθρου 5 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, το κράτος εκτέλεσης παρέχει τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο.

#### Άρθρο 19

##### Αμνηστία, χάρη και αναθεώρηση της καταδικαστικής απόφασης

- 1. Αμνηστία και χάρη δύναται να χορηγεί το κράτος έκδοσης καθώς και το κράτος εκτέλεσης.
- 2. Μόνο το κράτος έκδοσης μπορεί να αποφασίζει επί αιτήσεως για αναθεώρηση της καταδικαστικής απόφασης που επέβαλε την ποινή η οποία εκτελείται δυνάμει της παρούσας απόφασης-πλαισίου.

#### Άρθρο 20

##### Ενημέρωση από το κράτος έκδοσης

- 1. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ενημερώνει πάραυτα την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης για κάθε απόφαση ή μέτρο, συνεπεία του οποίου η ποινή παύει να είναι εκτελεστή αμέσως ή εντός ορισμένης προθεσμίας.

2. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης τερματίζει την εκτέλεση της ποινής μόλις ενημερωθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για την απόφαση ή μέτρο που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

#### Άρθρο 21

##### Ενημέρωση από το κράτος εκτέλεσης

Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο που αποτυπώνεται εγγράφως:

- α) για τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού στην αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για την εκτέλεση σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 5·
- β) για το γεγονός ότι είναι πρακτικώς αδύνατη η εκτέλεση της ποινής λόγω του ότι, μετά τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού προς το κράτος εκτέλεσης, ο κατάδικος δεν μπορεί να εντοπισθεί στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης, οπότε το κράτος εκτέλεσης δεν υποχρεούται να εκτελέσει την ποινή·
- γ) για την οριστική απόφαση σχετικά με την αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και την εκτέλεση της ποινής, περιλαμβανομένης της ημερομηνίας της απόφασης·
- δ) για οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με τη μη αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και εκτέλεση της ποινής σύμφωνα με το άρθρο 9, καθώς και για τους λόγους της απόφασης αυτής·
- ε) για οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με την προσαρμογή της ποινής σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 ή 3 καθώς και για τους λόγους της απόφασης αυτής·
- στ) για οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με τη μη εκτέλεση της ποινής, για τους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 καθώς και για τους λόγους της απόφασης αυτής·
- ζ) για την αρχή και το τέλος της περιόδου υπό όρους απόλυσης, εφόσον το πιστοποιητικό του κράτους έκδοσης αναφέρει κάτι τέτοιο·
- η) για την απόδραση του καταδίκου·
- θ) για την εκτέλεση της ποινής μόλις εκτιθεί στο σύνολό της.

#### Άρθρο 22

##### Συνέπειες της μεταφοράς του καταδίκου

- 1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, το κράτος έκδοσης δεν δύναται να συνεχίσει την εκτέλεση της ποινής μετά την έναρξη της έκτισης της ποινής στο κράτος εκτέλεσης.
- 2. Το δικαίωμα εκτέλεσης της ποινής επανέρχεται στο κράτος έκδοσης μόλις αυτό ενημερωθεί από το κράτος εκτέλεσης για τη μερική μη εκτέλεση της ποινής σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχείο η).

#### Άρθρο 23

##### Γλωσσικό καθεστώς

- 1. Το πιστοποιητικό μεταφράζεται στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης. Κάθε κράτος μέλος δύναται, είτε κατά τον χρόνο της υιοθέτησης της παρούσας απόφασης-πλαισίου είτε σε μεταγενέστερη ημερομηνία, να αναφέρει σε δήλωση που κατατίθεται στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι δέχεται μετάφραση σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 2. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 3, δεν απαιτείται μετάφραση της απόφασης.
- 3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, κατά την υιοθέτηση της παρούσας απόφασης-πλαισίου ή αργότερα, με δήλωση που καταθέτει στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, να διευκρινίζει ότι, ως κράτος εκτέλεσης, μπορεί, αμέσως μόλις παραλάβει την απόφαση και το πιστοποιητικό, εφόσον θεωρεί το περιεχόμενο του πιστοποιητικού ανεπαρκές προκειμένου να κρίνει για την εκτέλεση της ποινής, να ζητά η απόφαση ή ουσιαστικά τμήματά της να συνοδεύονται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης ή σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πριν υποβληθεί τέτοιο αίτημα, όπου είναι απαραίτητο, προηγούνται διαβουλεύσεις μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών έκδοσης και εκτέλεσης, ώστε να επισημανθούν τα ουσιαστικά τμήματα των αποφάσεων που πρέπει να μεταφραστούν.

Η απόφαση περί αναγνώρισης της απόφασης και εκτέλεσης της ποινής μπορεί να αναβληθεί μέχρις ότου διαβιβαστεί η μετάφραση από το κράτος έκδοσης στο κράτος εκτέλεσης ή, εφόσον το κράτος εκτέλεσης αποφασίζει να μεταφράσει την απόφαση με δικά του έξοδα, μέχρις ότου παραληφθεί η μετάφραση.

#### Άρθρο 24

##### Έξοδα

Τα έξοδα που απορρέουν από την εφαρμογή της παρούσας απόφασης-πλαίσιο βαρύνουν το κράτος εκτέλεσης, εκτός από τα έξοδα μεταφοράς του καταδίκου στο κράτος εκτέλεσης και τα έξοδα που προέκυψαν αποκλειστικά στο έδαφος του κράτους έκδοσης.

#### Άρθρο 25

##### Εκτέλεση ποινών βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

Με την επιφύλαξη της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, οι διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου εφαρμόζονται κατ' αναλογία, στο μέτρο που συνάδουν με τις διατάξεις της ανωτέρω απόφασης-πλαισίου, στην εκτέλεση όταν ένα κράτος μέλος αναλαμβάνει να εκτελέσει την ποινή σε περιπτώσεις του άρθρου 4 παράγραφος 6 της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ ή εάν, ενεργώντας βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, έχει επιβάλει τον όρο ότι ο κατάδικος πρέπει να επιστρέψει στο εν λόγω κράτος μέλος προκειμένου να εκτίσει την ποινή, ούτως ώστε να αποφευχθεί η ατιμωρησία του.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

##### ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

#### Άρθρο 26

##### Σχέση με άλλες συμφωνίες και διακανονισμούς

1. Χωρίς να θίγεται η εφαρμογή τους μεταξύ κρατών μελών και τρίτων κρατών και η μεταβατική τους εφαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 28, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο, από τις 5 Δεκεμβρίου 2011, θα αντικαταστήσει τις αντίστοιχες διατάξεις των ακόλουθων συμβάσεων που ισχύουν στις σχέσεις ανάμεσα στα κράτη μέλη:

- της ευρωπαϊκής σύμβασης για τη μεταφορά καταδίκων της 21ης Μαρτίου 1983 και του πρόσθετου πρωτοκόλλου της σύμβασης αυτής της 18ης Δεκεμβρίου 1997,
- της ευρωπαϊκής σύμβασης για τη διεθνή ισχύ των ποινικών αποφάσεων της 28ης Μαΐου 1970,
- του τίτλου III κεφάλαιο 5 της σύμβασης της 19ης Ιουνίου 1990 περί εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα,
- της ευρωπαϊκής σύμβασης ανάμεσα στα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την εκτέλεση αλλοδαπών ποινικών αποφάσεων της 13ης Νοεμβρίου 1991.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να συνεχίζουν την εφαρμογή υφιστάμενων διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών μετά τις 27 Νοεμβρίου 2008, εφόσον οι εν λόγω συμφωνίες ή διακανονισμοί επιτρέπουν την επέκταση ή τη διεύρυνση των στόχων της παρούσας απόφασης-πλαισίου και συμβάλλουν στην απλούστευση ή την περαιτέρω διευκόλυνση των διαδικασιών για την εκτέλεση των ποινών.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς μετά τις 5 Δεκεμβρίου 2008 εφόσον οι εν λόγω συμφωνίες ή οι διακανονισμοί επιτρέπουν την επέκταση ή τη διεύρυνση της παρούσας απόφασης-πλαισίου και συμβάλλουν στην απλούστευση ή την περαιτέρω διευκόλυνση των διαδικασιών για την εκτέλεση των ποινών.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στο Συμβούλιο και την Επιτροπή μέχρι τις 5 Μαρτίου 2009 ποιες από τις ισχύουσες συμφωνίες και διακανονισμούς που προβλέπονται από την παράγραφο 2 επιθυμούν να συνεχίσουν να εφαρμόζουν. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν επίσης στο Συμβούλιο και την Επιτροπή οποιαδήποτε νέα συμφωνία ή διακανονισμό, που προβλέπονται από την παράγραφο 3, εντός τριών μηνών από την υπογραφή τους.

## Άρθρο 27

**Εδαφική εφαρμογή**

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται στο Γιβραλτάρ.

## Άρθρο 28

**Μεταβατική διάταξη**

1. Αιτήσεις οι οποίες παραλαμβάνονται πριν τις 5 Δεκεμβρίου 2011, εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες νομοθετικές πράξεις για τη μεταφορά καταδίκων. Αιτήσεις που παραλαμβάνονται μετά την ημερομηνία αυτή διέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν τα κράτη μέλη δυνάμει της παρούσας απόφασης-πλαισίου.

2. Ωστόσο, κάθε κράτος μέλος δύναται, κατά τη στιγμή της υιοθέτησης της παρούσας απόφασης-πλαισίου από το Συμβούλιο, να δηλώσει ότι, σε περιπτώσεις όπου η αμετάκλητη απόφαση έχει εκδοθεί πριν από την ημερομηνία την οποία προσδιορίζει, ως κράτος έκδοσης και εκτέλεσης, θα συνεχίσει να εφαρμόζει τις υπάρχουσες νομικές πράξεις περί μεταφοράς καταδίκων που ίσχυαν πριν από τις 5 Δεκεμβρίου 2011. Αν έχει γίνει τέτοια δήλωση, οι πράξεις αυτές θα εφαρμόζονται στις περιπτώσεις αυτές σε σχέση με όλα τα λοιπά κράτη μέλη ασχέτως εάν έχουν προβεί ή όχι στην αυτή δήλωση. Η εν λόγω ημερομηνία δεν μπορεί να είναι μεταγενέστερη της 5ης Δεκεμβρίου 2011. Η εν λόγω δήλωση δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή.

## Άρθρο 29

**Εφαρμογή**

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο έως τις 5 Δεκεμβρίου 2011.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες μεταφέρουν στο εθνικό τους δίκαιο τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο. Βάσει έκθεσης που συντάσσει η Επιτροπή με βάση τις πληροφορίες αυτές, το Συμβούλιο εξετάζει, έως τις 5 Δεκεμβρίου 2012, κατά πόσον τα κράτη μέλη έχουν συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο.

3. Η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου κοινοποιεί στα κράτη μέλη και την Επιτροπή τις δηλώσεις ή κοινοποιήσεις που έγιναν κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 7 και του άρθρου 23 παράγραφος 1 ή 3.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 35 παράγραφος 7 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ένα κράτος μέλος που έχει αντιμετωπίσει επανειλημμένες δυσκολίες κατά την εφαρμογή του άρθρου 25 της παρούσας απόφασης-πλαισίου, οι οποίες δεν έχουν λυθεί μέσω διμερών διαβουλεύσεων, ενημερώνει το Συμβούλιο και την Επιτροπή σχετικά με τις δυσκολίες του. Η Επιτροπή, βάσει των πληροφοριών αυτών καθώς και κάθε άλλης διαθέσιμης σε αυτήν πληροφορίας, συντάσσει έκθεση, συνοδευόμενη από τις δέουσες πρωτοβουλίες, προκειμένου να επιλύσει τις δυσκολίες αυτές.

5. Έως τις 5 Δεκεμβρίου 2013, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση βάσει των πληροφοριών που έχει λάβει, συνοδευόμενη από τις πρωτοβουλίες που τυχόν κρίνει σκόπιμες. Το Συμβούλιο, βάσει κάθε έκθεσης από την Επιτροπή και κάθε πρωτοβουλίας, προβαίνει σε επανεξέταση ιδίως του άρθρου 25, για να κρίνει αν πρέπει να αντικατασταθεί από ειδικότερες διατάξεις.

## Άρθρο 30

**Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.



Φύλο: .....

Υπηκοότητα: .....

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης (εάν υπάρχει): .....

Ημερομηνία γέννησης: .....

Τόπος γέννησης: .....

Τελευταία γνωστή διεύθυνση/διαμονή: .....

Γλώσσα ή γλώσσες τις οποίες κατανοεί το πρόσωπο (εφόσον είναι γνωστό): .....

Ο κατάδικος ευρίσκεται:

☐ στο κράτος έκδοσης και θα μεταχθεί στο κράτος εκτέλεσης.

☐ στο κράτος εκτέλεσης και η εκτέλεση της ποινής θα λάβει χώρα στο εν λόγω κράτος.

Πρόσθετες πληροφορίες που παρέχονται εφόσον είναι διαθέσιμες και εφόσον είναι σκόπιμο:

1. Φωτογραφία και δακτυλικά αποτυπώματα του προσώπου, ή/και στοιχεία επικοινωνίας του προσώπου από το οποίο μπορεί κανείς να ζητήσει τέτοιες πληροφορίες:

.....

2. Είδος και αριθμός αναφοράς του δελτίου ταυτότητας ή του διαβατηρίου του καταδίκου:

.....

3. Είδος και αριθμός αναφοράς της άδειας διαμονής του καταδίκου:

.....

4. Άλλες χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με την οικογένεια του καταδίκου, τους κοινωνικούς ή επαγγελματικούς του δεσμούς προς το κράτος εκτέλεσης:

.....

.....

ε) Αίτηση προσωρινής σύλληψης από το κράτος έκδοσης (αν ο κατάδικος ευρίσκεται στο κράτος εκτέλεσης):

☐ Το κράτος έκδοσης ζητά από το κράτος εκτέλεσης να συλλάβει τον κατάδικο ή να λάβει κάποιο άλλο μέτρο ώστε να εξασφαλίσει ότι ο κατάδικος θα παραμείνει στο έδαφός του, μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση για την αναγνώριση και εκτέλεση της ποινής.

☐ Το κράτος έκδοσης έχει ήδη ζητήσει από το κράτος εκτέλεσης να συλλάβει τον κατάδικο ή να λάβει άλλο μέτρο ώστε να εξασφαλίσει την παραμονή του καταδίκου στο έδαφός του, μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση για την αναγνώριση και εκτέλεση της ποινής. (Εφόσον συντρέχει περίπτωση και είναι διαθέσιμο) Παρακαλείσθε να αναφέρετε το όνομα της αρχής στο κράτος εκτέλεσης που έλαβε την απόφαση σχετικά με το αίτημα σύλληψης:

.....

.....

.....

στ) Σχέση με τυχόν προηγούμενο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης (ΕΕΣ):

☐ Έχει εκδοθεί ΕΕΣ για την εκτέλεση ποινής στερητικής της ελευθερίας ή μέτρου στερητικού της ελευθερίας και το κράτος μέλος εκτέλεσης αναλαμβάνει να εκτελέσει την εν λόγω ποινή ή μέτρο (άρθρο 4 παράγραφος 6 της απόφασης-πλαισίου ΕΕΣ).

Ημερομηνία έκδοσης του ΕΕΣ και αριθμός αναφοράς, εάν υπάρχει:

.....

Όνομα της αρχής που εξέδωσε το ΕΕΣ: .....

Ημερομηνία της απόφασης να αναληφθεί η εκτέλεση και αριθμός αναφοράς, εάν υπάρχει:

.....

Όνομα της αρχής που εξέδωσε την απόφαση να αναληφθεί η εκτέλεση της ποινής:

- ☐ Έχει εκδοθεί ΕΕΣ για την ποινική δίωξη προσώπου που είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους εκτέλεσης και το κράτος εκτέλεσης έχει παραδώσει το πρόσωπο υπό τον όρο της επιστροφής του στο κράτος εκτέλεσης προκειμένου να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο που του επιβλήθηκε στο κράτος μέλος έκδοσης (άρθρο 5 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαίσιου ΕΕΣ).

Ημερομηνία της απόφασης να παραδοθεί το πρόσωπο: .....

Όνομα της αρχής που εξέδωσε την απόφαση παράδοσης: .....

Αριθμός αναφοράς της απόφασης (εάν υπάρχει): .....

Ημερομηνία της παράδοσης του προσώπου (εάν υπάρχει): .....

- ζ) Λόγοι διαβίβασης της απόφασης και του πιστοποιητικού [σε περίπτωση που συμπληρώσατε το τετράγωνο στ), δεν χρειάζεται να συμπληρώσετε το παρόν]:

Η απόφαση και το πιστοποιητικό διαβιβάζονται στο κράτος εκτέλεσης διότι η αρχή έκδοσης έχει πεισθεί ότι η εκτέλεση της ποινής από το κράτος εκτέλεσης θα διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του καταδίκου και:

- ☐ α) Το κράτος εκτέλεσης είναι το κράτος της υπηκοότητας του καταδίκου στο οποίο κατοικεί.
- ☐ β) Το κράτος εκτέλεσης είναι το κράτος της υπηκοότητας του καταδίκου, στο οποίο θα μεταχθεί μετά την απαλλαγή του από την εκτέλεση της ποινής δυνάμει διαταγής απέλασης ή απομάκρυνσης που περιλαμβάνεται στην καταδικαστική απόφαση ή σε άλλη δικαστική ή διοικητική απόφαση ή δυνάμει οποιουδήποτε άλλου μέτρου που αποτελεί συνέπεια της καταδικαστικής απόφασης. Εάν η διαταγή απέλασης ή απομάκρυνσης δεν περιλαμβάνεται στην καταδικαστική απόφαση, παρακαλείσθε να αναφέρετε το όνομα της αρχής η οποία εξέδωσε την εν λόγω διαταγή, την ημερομηνία έκδοσης και, εάν υπάρχει, τον αριθμό αναφοράς: .....
- ☐ γ) Το κράτος εκτέλεσης είναι κράτος, πλην του αναφερομένου υπό α) ή β), του οποίου η αρμόδια αρχή συναινεί στη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού στο εν λόγω κράτος.
- ☐ δ) Το κράτος εκτέλεσης έχει υποβάλει κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 7 της απόφασης-πλαίσιου και:
- ☐ επιβεβαιώνεται ότι, καθόσον γνωρίζει η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, ο κατάδικος κατοικεί και έχει συμπληρώσει τουλάχιστον πενταετή συνεχή νόμιμη διαμονή στο κράτος εκτέλεσης και θα διατηρήσει μόνιμο δικαίωμα διαμονής σε αυτό το κράτος, ή
- ☐ επιβεβαιώνεται ότι ο κατάδικος έχει την υπηκοότητα του κράτους εκτέλεσης.

- η) Απόφαση που επέβαλε την ποινή:

1. Η απόφαση περιλαμβάνει συνολικά ..... αδικήματα.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέσθηκε το αδίκημα ή τα αδικήματα, μεταξύ των οποίων ο χρόνος και ο τόπος τέλεσης, καθώς και η φύση της συμμετοχής του καταδίκου:

.....

.....

.....

Φύση και νομικός χαρακτηρισμός του αδικήματος (ή αδικημάτων) και εφαρμοστέα νομική διάταξη βάσει της οποίας εξεδόθη η απόφαση:

.....

.....

.....

2. Εφόσον το αδίκημα ή τα αδικήματα που αναφέρονται στο σημείο η) 1 συνιστούν κατά τα οριζόμενα στο δίκαιο του κράτους έκδοσης ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα αδικήματα, τα οποία τιμωρούνται στο κράτος έκδοσης με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ανώτατου ορίου τριών τουλάχιστον χρόνων, σημειώσατε με x τα αντίστοιχα τετραγωνάκια:

- ☐ συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
- ☐ τρομοκρατία,
- ☐ εμπορία ανθρώπων,
- ☐ σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
- ☐ παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
- ☐ παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
- ☐ δωροδοκία,
- ☐ απάτη, περιλαμβανομένης της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- ☐ νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
- ☐ παραχάραξη/κιβδηλεία νομίσματος, περιλαμβανομένου του ευρώ,
- ☐ ηλεκτρονικό έγκλημα,
- ☐ εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του λαθρεμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του λαθρεμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
- ☐ παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή,
- ☐ ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη,
- ☐ παράνομο εμπόριο ανθρώπινων οργάνων και ιστών,
- ☐ απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και ομηρία,
- ☐ ρατσισμός και ξενοφοβία,
- ☐ οργανωμένη ή ένοπλη ληστεία,
- ☐ παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- ☐ υπεξαίρεση και απάτη,
- ☐ αθέμιτη προστασία έναντι παρανόμου περιουσιακού οφέλους και εκβίαση,
- ☐ παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- ☐ πλαστογραφία δημόσιων εγγράφων και εμπορία πλαστών,
- ☐ παραχάραξη μέσων πληρωμής,
- ☐ λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- ☐ λαθρεμπόριο πυρηνικών ή ραδιενεργών ουσιών,
- ☐ εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- ☐ βιασμός,
- ☐ εμπρησμός με πρόθεση,
- ☐ εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- ☐ αεροπειρατεία και πειρατεία,
- ☐ δολιοφθορά.

3. Εφόσον το αδίκημα ή τα αδικήματα που αναφέρονται στο σημείο 1 δεν καλύπτονται από το σημείο 2 ή εφόσον η απόφαση και το πιστοποιητικό διαβιβάζονται στο κράτος μέλος το οποίο δήλωσε ότι θα επαληθεύσει το διττό αξιόποινο (άρθρο 7 παράγραφος 4 της απόφασης-πλαισίου), να δοθεί πλήρης περιγραφή του σχετικού αδικήματος ή αδικημάτων:

.....

.....

.....

θ) Χαρακτήρας της απόφασης που επέβαλε την ποινή:

1. Αναφέρατε εάν το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης:

1. ☐ Ναι, το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.
2. ☐ Όχι, το πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.
3. Εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 2, παρακαλώ διευκρινίστε εάν:

☐ 3.1α. το πρόσωπο κλητεύθηκε αυτοπροσώπως στις ... (ημέρα/μήνας/έτος) και με την κλήτευση ενημερώθηκε σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της εν λόγω αποφάσεως, και είχε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη•

Ή

☐ 3.1β. το πρόσωπο δεν κλητεύθηκε αυτοπροσώπως αλλά είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, και είχε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη•

Ή

☐ 3.2. το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον/την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη•

Ή

☐ 3.3. του επιδόθηκε η απόφαση στις ..... (ημέρα/μήνας/έτος) και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης, και

☐ δήλωσε ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση αυτή•

Ή

☐ δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή δεν έχει ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας.

4. Παρακαλώ αναφέρατε πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο έχει εκπληρωθεί ο σχετικός όρος, εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 3.1β, 3.2 ή 3.3 ανωτέρω.

.....  
.....

2. Στοιχεία σχετικά με τη διάρκεια της ποινής:

2.1. Συνολική διάρκεια της ποινής (σε ημέρες): .....

2.2. Συνολικό διάστημα της ποινής στέρησης της ελευθερίας που είχε ήδη εκτιθεί σε συνάρτηση με την ποινή για την οποία εξεδόθη η απόφαση (σε ημέρες):

μέχρι τις [ ..... ] (αναφέρατε την ημερομηνία κατά την οποία έγινε ο υπολογισμός: ημέρα-μήνας-έτος): .....

2.3. Αριθμός ημερών που αφαιρούνται από τη συνολική διάρκεια της ποινής για λόγους άλλους πλιν των αναφερομένων στο σημείο 2.2 (π.χ. αμνηστία, χάρη ή μέτρα επείκειας που έχουν ήδη χορηγηθεί σε σχέση με την ποινή): μέχρι τις [ ..... ] (αναφέρατε την ημερομηνία κατά την οποία έγινε ο υπολογισμός: ημέρα-μήνας-έτος): .....

2.4. Ημερομηνία λήξεως της ποινής στο κράτος έκδοσης:

☐ Δεν προβλέπεται δεδομένου ότι το πρόσωπο δεν τελεί υπό κράτηση επί του παρόντος

☐ Το πρόσωπο τελεί υπό κράτηση επί του παρόντος και η ποινή, σύμφωνα με το δικαίο του κράτους έκδοσης, θα εκτιθεί πλήρως (αναφέρατε ημερομηνία: ημέρα-μήνας-έτος) (?): : .....

3. Είδος της ποινής:

☐ ποινή στερητική της ελευθερίας

☐ μέτρο στερητικό της ελευθερίας (διευκρινίσατε):

.....

(<sup>2</sup>) Παρακαλείσθε να συμπληρώσετε στο σημείο αυτό την ημερομηνία της πλήρους έκτισης της ποινής (χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι δυνατότητες οποιασδήποτε μορφής πρόωρης ή υπό όρους απόλυσης) αν το πρόσωπο παρέμενε στο κράτος έκδοσης.

ι) Πληροφορίες σχετικά με την πρόωρη ή την υπό όρους απόλυση:

1. Σύμφωνα με το δικαίωμα του κράτους έκδοσης, ο καταδίκος αποφυλακίζεται πρόωρα ή υπό όρους, αφού εκτίσει:

- ☐ το ήμισυ της ποινής
- ☐ τα δύο τρίτα της ποινής
- ☐ άλλο τμήμα της ποινής (αναφέρατε ποιο):

2. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ζητά να ενημερωθεί σχετικά με:

- ☐ τις εφαρμοστέες διατάξεις του δικαίου του κράτους εκτέλεσης σχετικά με την πρόωρη ή υπό όρους απόλυση του καταδίκου,
- ☐ την έναρξη και τη λήξη της περιόδου της πρόωρης ή υπό όρους απόλυσης.

κ) Γνώμη του καταδίκου:

1. ☐ Δεν έγινε ακρόαση του καταδίκου επειδή βρίσκεται ήδη στο κράτος εκτέλεσης.

2. ☐ Ο καταδίκος βρίσκεται στο κράτος έκδοσης και:

- α. ☐ ζήτησε τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού
- ☐ συναίνεσε στη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού
- ☐ δεν συναίνεσε στη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού (να αναφερθούν οι λόγοι που επικαλέσθηκε):

.....

β. ☐ Διαβιβάζεται συνημμένως η γνώμη του καταδίκου.

☐ Η γνώμη του καταδίκου έχει διαβιβασθεί στο κράτος εκτέλεσης στις (να δοθεί ημερομηνία: ημέρα-μήνας-έτος):

.....

λ) Άλλες περιστάσεις συναφείς με την υπόθεση (προαιρετικές πληροφορίες):

.....

.....

μ) Τελικές πληροφορίες

Επισυνάπτεται στο πιστοποιητικό το κείμενο της απόφασης <sup>(3)</sup>.

Υπογραφή της αρχής που εξέδωσε το πιστοποιητικό και/ή του εκπροσώπου της, με την οποία βεβαιούται η ακρίβεια του περιεχομένου της:

.....

Όνομασία/Όνομα: .....

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός) .....

Ημερομηνία: .....

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει)

<sup>(3)</sup> Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης επισυνάπτει όλες τις αποφάσεις σχετικά με την υπόθεση οι οποίες είναι απαραίτητες προκειμένου να συγκεντρωθούν όλες οι πληροφορίες για την οριστική ποινή η οποία θα πρέπει να εκτελεσθεί. Επισυνάπτονται επίσης και όλες οι διαθέσιμες μεταφράσεις της (των) απόφασης(-ων).

## ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

## ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΔΙΚΟ

Με την παρούσα σας κοινοποιείται η απόφαση τ... (αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης) να διαβιβασθεί η καταδικαστική απόφαση του ... (αρμόδιο δικαστήριο του κράτους έκδοσης) της ... (ημερομηνία της απόφασης), ... (αριθμός αναφοράς, εάν υπάρχει) στ... (κράτος εκτέλεσης) με σκοπό να αναγνωρισθεί και να εκτελεσθεί η ποινή την οποία επιβάλλει σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις οι οποίες υλοποιούν την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008 σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

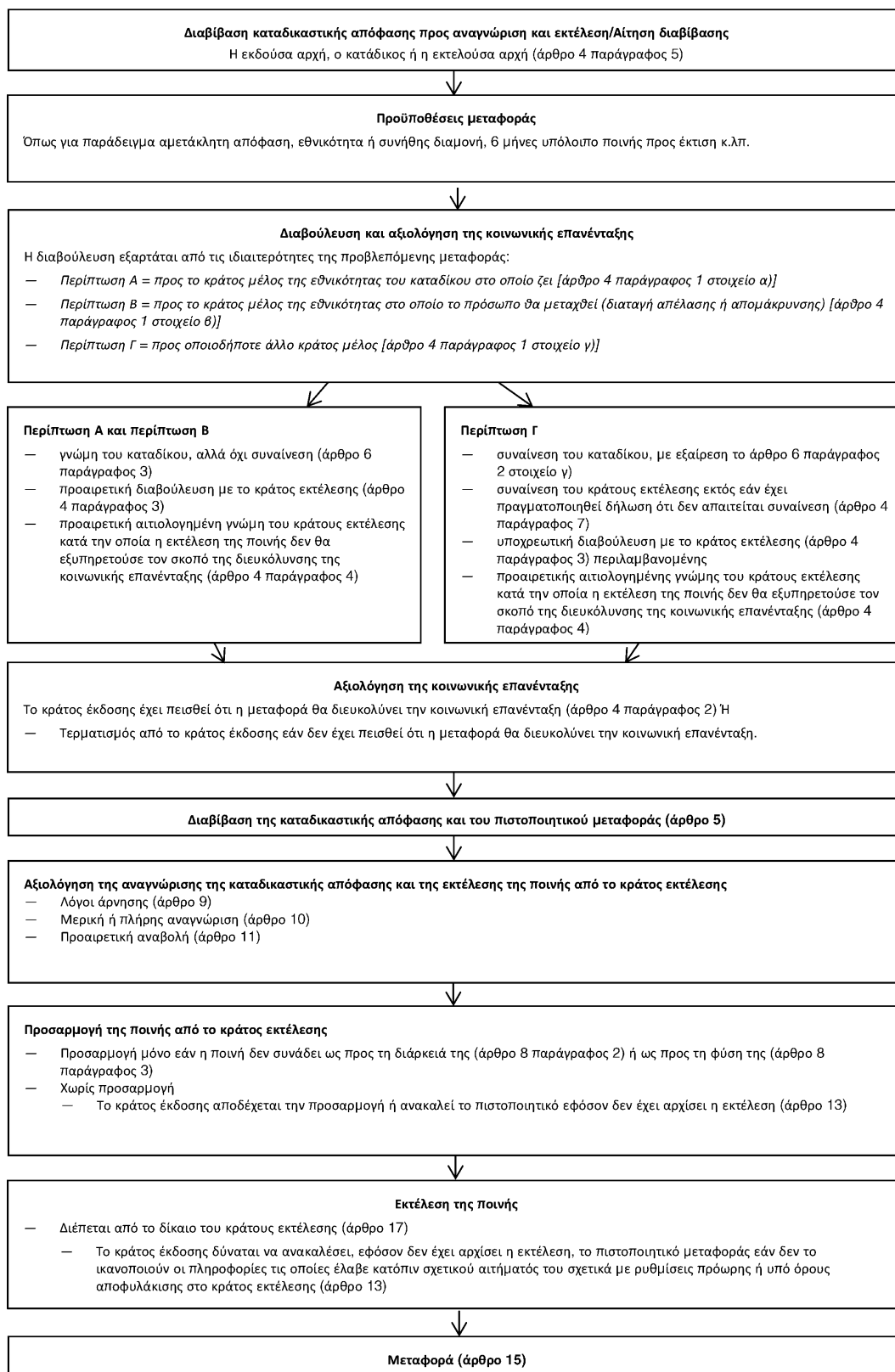
Η εκτέλεση της ποινής διέπεται από το δίκαιο τ... (κράτος εκτέλεσης). Οι αρχές του εν λόγω κράτους είναι αρμόδιες να αποφασίζουν σχετικά με τις διαδικασίες εκτέλεσης και να ορίζουν κάθε σχετικό μέτρο, περιλαμβανομένων των λόγων πρόωρης ή υπό όρους απόλυσης.

Η αρμόδια αρχή τ... (κράτος εκτέλεσης) αφαιρεί την πλήρη περίοδο του ήδη εκτιθέντος τμήματος της στερητικής της ελευθερίας ποινής από τη συνολική διάρκεια της προς έκτιση ποινής. Η ποινή δύναται να προσαρμοσθεί από την αρμόδια αρχή τ... (κράτος εκτέλεσης) μόνο εφόσον είναι ασυμβίβαστη με το δίκαιο του κράτους αυτού ως προς τη διάρκεια ή τη φύση της. Η προσαρμοσμένη ποινή δεν πρέπει να επιβαρύνει την ποινή που έχει επιβληθεί στ... (κράτος έκδοσης) με τη φύση ή τη διάρκειά της.

---

## ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

## ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΡΟΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ-ΠΛΑΙΣΙΟΥ 2008/909/ΔΕΥ



## ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

## ΠΗΓΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

- Πληροφορίες που παρέχονται από το Συμβούλιο της ΕΕ σχετικά με την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ:  
<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9618-2014-REV-1/en/pdf>
- Πληροφορίες που παρέχονται από το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο σε ποινικές υποθέσεις (ΕΔΔ): κατάλογος αρμόδιων αρχών, κατάσταση της εφαρμογής και δηλώσεις των κρατών μελών για την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ  
<https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?Id=36>
- Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή από τα κράτη μέλη των αποφάσεων-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ, 2008/947/ΔΕΥ και 2009/829/ΔΕΥ σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση δικαστικών αποφάσεων οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους και εναλλακτικών κυρώσεων, καθώς και αποφάσεων περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση [COM(2014) 57 final της 5.2.2014].  
<https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libdocumentproperties.aspx?Id=1222>
- Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής – Πίνακες υφιστάμενης κατάστασης και δηλώσεων που συνοδεύουν το έγγραφο: «Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή από τα κράτη μέλη των αποφάσεων-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ, 2008/947/ΔΕΥ και 2009/829/ΔΕΥ σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση δικαστικών αποφάσεων οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους και εναλλακτικών κυρώσεων, καθώς και αποφάσεων περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση – Παράρτημα έκθεσης» [SWD(2014) 34 final της 5.2.2014].
- Εκθέσεις και συστάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της EuroPris σχετικά με την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ, συμπεριλαμβανομένου του εγχειριδίου «Resource Book on the Transfer of Prisoners» της EuroPris.  
<http://www.euopris.org/>
- STEPS 2 Resettlement («Υποστήριξη της μεταφοράς των ευρωπαϊκών ποινών φυλάκισης με σκοπό την επανεγκατάσταση») που έχει ως στόχο την υποστήριξη της αποτελεσματικής εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου 2008/909/ΔΕΥ μέσω της διερεύνησης και της ανάλυσης των νομικών και πρακτικών εμποδίων που ενδέχεται να παρεμποδίζουν την εφαρμογή και την εκτέλεσή της σε όλα τα κράτη μέλη.  
<http://steps2.euopris.org/en/>
- Μελέτη του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (FRA) σχετικά με την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ, με τίτλο «Criminal detention and alternatives: fundamental rights aspects in EU cross border transfers»  
<http://fra.europa.eu/en/publication/2016/criminal-detention-and-alternatives-fundamental-rights-aspects-eu-cross-border>

## ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

## ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2008/909/ΔΕΥ

C-573/17, *Openbaar Ministerie κατά Daniel Adam Popławski («Popławski II»)* (απόφαση της 24ης Ιουνίου 2019)

C-579/15, *Popławski* (απόφαση της 29ης Ιουνίου 2017)

C-582/15, *van Vemde* (απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2017)

C-289/15, *Grundza* (απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2017)

C-554/14, *Ognyanov* (απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016)

Εκκρεμούν:

C-495/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Ανώτατο Δικαστήριο της Σλοβακικής Δημοκρατίας) στις 30 Ιουλίου 2018, ΥΧ

C-314/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 8 Μαΐου 2018, *Openbaar Ministerie κατά SF*

---

## ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

## ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2002/584

C-573/17, *Openbaar Ministerie* κατά *Daniel Adam Popławski* («*Popławski II*») (απόφαση της 24ης Ιουνίου 2019)

C-514/17, *Sut* (απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2018)

C-327/18 PPU, RO (απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2018)

C-220/18 PPU, ML (απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018)

C-268/17, AY (απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018)

C-367/16, *Piotrowski* (απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2018)

C-404/15 και C-659/15 PPU, *Aranyosi και Căldăraru* (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016)

C-237/15 PPU, *Lanigan* (απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015)

C-168/13 PPU, *Jeremy F* (απόφαση της 30ής Μαΐου 2013)

C-66/08, *Kozłowski* (απόφαση της 17ης Ιουλίου 2008)

Εκκρεμούν:

C-314/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Rechtbank Amsterdam* (Κάτω Χώρες) στις 8 Μαΐου 2018, *Openbaar Ministerie* κατά *SF*

C-128/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg* (Γερμανία) στις 16 Φεβρουαρίου 2018, *Ποινική διαδικασία κατά Dumitru-Tudor Dorobantu*

---